

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE ONTWIKKELING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 10 januari 2019

1. Opening en mededelingen door voorzitter Dilia Leitner

De voorzitter: Dames en heren, jongens en meisjes. De griffier gaat nog wat regelen naast mij, maar ik wil jullie van harte welkom heten bij de vergadering van de commissie Ontwikkeling op 10 januari. Ja, ik vond het zelf ook vrij zacht, maar ja. Is dit ... Test, test, test, test. Beter? Gezellig. Zo, op de laatste vergadering van mevrouw Sikkema toch nog wat geleerd. Dus de vergadering van de commissie Ontwikkeling op 10 januari. Ik heb een bericht van verhindering van mevrouw Otten, Liberaal Haarlem. Die is vanavond niet aanwezig. En verder een aantal mededelingen. Mevrouw Schopman is niet aanwezig. De heer Visser.

De heer Visser: En ik vervang de heer Slik.

De voorzitter: Wat zegt u?

De heer Visser: Ik vervang de heer Slik.

De voorzitter: U vervangt de heer Slik, prima. Even kijken. Een aantal mededelingen. Over de Recreatieschap Spaarnwoude, de VRK, Paswerk en Spaarnelanden is er een workshop op woensdag 23 januari over het hoe en wat van de meeste Gemeenschappelijke Regelingen. Er gaat een aanmeldingslijst rond; meld u vooral aan. Op 24 januari opnieuw het werkbezoek aan de politie. Dat is donderdagmiddag van 17:00 uur tot 18:30 uur. Ook daar gaat een lijst voor rond. En ook op donderdag 24 januari van 20:30 uur tot 21:00 uur de raadsmarkt Warmtetransitie. Is ook interessant voor de leden van de commissie Ontwikkeling omdat het college binnenkort een tweetal besluiten neemt die daarmee te maken hebben. De raadsmarkt wordt voorbereid door de raadsleden Dreijer en Cornelissen. Er gaat een lijst rond.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan wil ik kijken of wij de agenda zoals die is opgesteld voor vanavond, of we die kunnen vaststellen. Het is een volle agenda.

Mevrouw Van Zetten: Dus we hebben geen extra vergadering?

De voorzitter: Zover ben ik nog niet. Komt allemaal nog. De agenda voor vanavond, over die zo kan vaststellen? Voorstel van u, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik wou voorstellen dat wij om 23:00 uur ophouden. En als we tijd tekort komen, dat dan de nota grondprijsbeleid wordt doorgeschoven naar een volgende commissie Ontwikkeling. Want daar is volgens mij geen haast bij.

Mevrouw Van Zetten: Ben ik het eerlijk gezegd niet mee eens.

De voorzitter: Het voorstel om in ieder geval de vergadering tot 23:00 uur te laten duren en daarna te stoppen, denk ik dat de hele commissie dat deelt. Maar het voorstel van uw voorzitter is gewoon om te gaan vergaderen, om proberen dat zo efficiënt mogelijk te doen en te kijken waar we komen. En dan op het moment dat het daar is, zo rond 22:30 uur, met elkaar te bepalen wat we doen met de resterende

onderwerpen. Daar komen we straks op. Wij moeten waarschijnlijk namelijk toch een extra vergadering gaan plannen. Even kijken. Dan wil ik nu ... Dan stel ik in ieder geval de agenda voor vanavond zo vast. De heer Aynan. Amand, sorry. Nou ja. Vergeef me.

De heer Amand: Nee, ik vergeef u ook. Daar staan wij ook bekend voor, voor vergeven. Dus wij willen wel eventjes vragen: u hebt het over vergaderingen, maar wij willen wel dat de stukken ...

De voorzitter: Mijnheer Amand, ook u moet even draaien en het knopje want ik kan u niet goed verstaan. Misschien gaat dat ...

De heer Amand: Kan u mij nu wel verstaan? Nog niet? Dichtbij? Nog dichterbij? Zo, ja? Wij willen wel aan een verzoek aan u of die vergadering ... Kijk, het is allemaal volgepropt, net als de raad ook. Het is eigenlijk even fijner als de mensen eindelijk dan een beetje meer de tijd krijgen om ...

De voorzitter: Echt, ik versta u gewoon niet goed. Moment. Zegt u eens iets?

De heer Amand: Ja, hoort u mij nu?

De voorzitter: Ja, wel iets beter.

De heer Amand: Iets beter nu? Zet u mijn tijd even stil, voorzitter.

De voorzitter: Oké, dames en heren: de heer Amand over de vergadering.

De heer Amand: Ik had nog even de vraag aan u ... Het vergaderschema is volgepropt. Kijk, en als je dan om 23:00 uur wilt stoppen, prima. Dan moet je wel een beetje het schema aanpassen, dat er iets minder onderwerpen dan op de agenda komen te staan. Dus dat is een verzoek.

De voorzitter: Ja, ik heb u gehoord. De ervaring van de vergaderingen tot nu toe is wel dat het wel fijn is om een beetje ruimte in die agenda te hebben, dus wel een aantal extra onderwerpen erop te zetten. Want als wij om 22:00 uur klaar zijn en we hebben niks meer, dat is ook weer zo wat. Dus wij proberen heb een beetje te ... En het is gewoon op zo'n lange vergaderavond wat lastiger in te schatten. Dus ik hoop ... En dan, excuseer.

3. Rondvraag

De voorzitter: Dan heb ik een tweetal rondvragen van Jouw Haarlem – die ik even niet zie. Bij dezen dan de mededeling: er is een rondvraag aangemeld over de bedrijfswoningen in de Waarderpolder, maar dat betreft commissie Bestuur. Dus die zullen daar gesteld moeten worden.

4. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er dan nog mededelingen vanuit de commissie of vanuit het college? Geef ik het woord aan mevrouw Sikkema.

Wethouder Sikkema: Ja. Oh, dat is een beetje echo-echo vanavond. Wij hebben met u afgesproken dat er in maart het nieuwe standplaatsenbeleid komt. Wij hebben in 2010 een beleid vastgesteld en we zijn in kaart aan het brengen hoe die 53 standplaatsen nu zijn geregeld en hoe dat vorm gaan geven. Het wordt een strakke deadline om dat in maart te halen, maar daar sturen wij nog steeds op. En we zijn ook van plan om wel

te kijken of binnen die algemene lijnen die wij gaan ontwikkelingen, ook toch maatwerk nodig is waarbij we kijken naar verschillende factoren die daarbij komen kijken. En op 16 januari is er een inloopavond gepland met standplaatshouders; later volgt een inspraakronde. Dat wou ik u even toch mededelen.

De voorzitter: Dank u wel. Andere mededelingen vanuit de commissie?

6. Agenda komende vergadering(en), jaarplanning en actielijst commissie Ontwikkeling

De voorzitter: Dan gaan we over, nu komt hij: agenda van de komende commissievergadering, de jaarplanning en de actielijst. De jaarplanning en actielijst zijn doorgeschoven stukken van vorig jaar. Zijn er nog zaken op waar de commissie de wethouder om verduidelijking wil vragen? De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ik wil graag wat agenderen, als dat mogelijk is. Dat hoort hier ook bij, toch, bij punt 6?

De voorzitter: Ja, het is de agenda van de komende commissievergadering. Maar goed, ik kom er zo nog even op. Want de vraag die ik nu stelde was of er nog zaken op de actielijst zijn waar de commissie de wethouder om verduidelijking wil vragen. Maar ik zie geen animo. Zijn er zaken die daarvan verwijderd kunnen worden? Ook niet. Dan, de volgende vergadering is dus 7 februari, de formele vergadering. Met uw instemming wil ik samen met de griffier kijken of de extra vergadering op 24 januari dan wel 30 januari gepland gaat worden. Als dat nodig is. En ik zie mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: De 24^e zijn er toch allerlei ... Ik heb nu een andere afspraak voor de 24^e.

De voorzitter: Ja, '...'

Mevrouw Van Zetten: '...'

Mevrouw ...: Nee, liever 24, hoor.

De voorzitter: Mag u even op de mail zeggen, dan. Want we gaan nu hier zeggen wie wanneer welke agenda-afspraken heeft. Wij hebben namelijk een lijst rond aan het gaan voor de raadsmarkt op 24 januari. Wij kijken eventjes welke raadsleden zich daarvoor aanmelden. Als dat weinig raadsleden zijn vanuit de commissie Ontwikkeling, dan gaan wij er van uit dat die avond dan nog beschikbaar is. Maar als u het goed vindt, dan overleg ik dat even met de griffier en kunt u mij uw wensen straks na afloop van de vergadering of per mail kenbaar maken, om te voorkomen dat we hier in de vergadering aan elkaar gaan vertellen wat we ... of we wel of niet kunnen. Maar die extra vergadering, die zit er wel aan te komen want er zijn aan het einde van de vorige vergadering door een aantal partijen nog extra punten aangedragen voor agendering. Aangezien die niet vanavond geagendeerd worden, geeft dat ook weer even ruimte om ook de agendering nog even toe te lichten. Dus van die gelegenheid wil ik gebruikmaken. De SP heeft verzocht om bespreking voor het vrijgeven van de inspraak conceptaanpassing huisvestingsverordening. En daar wil ik graag bij vermelden dat de aanpassing van de huisvestingsverordening op 7 februari geagendeerd staat. Oh, dat is doorgeschoven, hoor ik net. Naar? Oh, naar maart of april pas. Kunt u uw motivatie toelichten? De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Nou, wat ook belangrijk is: wanneer we de doelgroepenverordening vaststellen. Hebben we in een decemberstuk in de commissie Ontwikkeling besproken. Daar zijn ook moties over ingediend. Wanneer wordt de doelgroepenverordening vastgesteld?

De voorzitter: Dat gaan we even opzoeken. Nemen we even mee terug. Oké. Dan ... Dat was al toegelicht eerder. Dan vanuit de Actiepartij: gunningsbesluit Slachthuisbuurt. Wilt u een korte toelichting aan de commissie geven?

De heer Van Leeuwen: Zeker. 25 mei zijn er vijf partijen voor geselecteerd door het college. Er is blijkens het stuk dat is ingediend nu een partij die een bieding heeft kunnen uitbrengen. Daar hebben wij vragen over. Dat willen we graag bespreken.

De voorzitter: Wordt dat gesteund door de commissie? Ik hoor aan de linkerkant vragen of het technisch uitgevraagd kan worden.

De heer Van Leeuwen: Nou ja, goed, technisch; ik vind het politiek wel interessant dat we van tevoren vijf partijen selecteren en dat we maar van een partij een bieding krijgen, en van drie helemaal niets horen. Dat is een redelijk belangrijke ontwikkeling in de stad.

De voorzitter: Ja, u mag uw microfoon straks omhoog doen. Ik zie instemming? Ja, instemming. Ontwikkelzones, planning en procesgang. Jouw Haarlem. Die is er niet. Ja, geen toelig... commissie. Is ... Kan dat op uw instemming rekenen, dat te bespreken? Ontwikkelzones, planning en procesgang? Ja, maar goed. U gaat over de agenda. Ja, oké. Dan: verduurzaming gemeentelijk vastgoed, GroenLinks. Korte toelichting graag, mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou ja, dat is natuurlijk ontzettend belangrijk in het bereiken van het doel Haarlem klimaatneutraal. Dus gemeentelijk vastgoed is een groot onderdeel daarin. Wij moeten het goede voorbeeld geven dus graag bespreken.

De voorzitter: Ja, het is heel erg belangrijk, maar gewoon: waarom wilt u het bespreken? Mevrouw Van Zetten, alstublieft. Waarom wilt u het bespreken?

De heer Drost: Nou, we hebben een aantal opmerkingen over het stuk en die willen we graag bespreken.

De voorzitter: U heeft een aantal opmerkingen over het stuk en die wil u graag bespreken. Is de commissie het daarmee eens? De commissie vindt het voldoende. Oké. Dan motie 2.25, de sociale woningbouw niet korten maar stimuleren, de Actiepartij. Kunt u een korte motivatie geven? De heer Van Leeuwen. De sociale woningbouw niet korten maar stimuleren, motie 2.25.

De heer Van Leeuwen: Nee, kan ik mij niet herinneren.

De voorzitter: Kan u zich niet herinneren. Nou, dan gaat die ... Als u het die zich weer herinnert, dan horen we het. Gaat die er nu van af.

De heer Van Leeuwen: Kom ik zeker bij u terug.

De voorzitter: Oké, dan was er nog een vanuit de VVD. De Lange Wijngaardstraat? Ja? Maar die komt vanzelf terug of wilt u die expliciet agenderen?

De heer ... (VVD): Nee, als het goed is komt die ... Als het goed is komt die vanzelf terug want de wethouder was daarmee bezig. Dus dat ...

De voorzitter: Oké. Nou, dat is de volgende vra... Ja, de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: We hadden wel een andere aangevraagd, namelijk 2.1. Dat gaat over de motie met betrekking tot de vennootschapsbelasting verhuurdersheffing. Die is als afgedaan voorgelegd maar in feite hadden we dan nog niet antwoord gekregen op de vraag die worden gesteld in die motie. Is een motie van ChristenUnie en de Actiepartij onder andere.

De voorzitter: Kunt u dat technisch uitvragen of wilde u dat echt hier behandelen?

De heer Van Leeuwen: Nou ja, als een motie wordt afgedaan en hij is niet beantwoord, vraag ik mij af ...

De voorzitter: Ik begrijp het. Dat was 2.1. Ik heb trouwens overigens het gevoel dat ik nu heel luid praat, maar ik zie ... Nee? Oké. Goed, dan dus volgende vergadering 7 februari met een tussentijdse vergadering ergens op 24 of 30. Dat zal dan een wat kortere vergadering zijn dan van 17:00 uur tot 23:00 uur. Dan gaan we over tot het eerste agendapunt. Oh ja, u wilt. Een agenderen. De heer Visser.

De heer Visser: Ja, wij zouden graag punt 1.1 en 1.2 over het stationsplein agenderen. Daar hebben we drie redenen voor. We hebben ten eerste zorgen over het tempo en daardoor het mislopen van kansen van geld op het Rijk. Het meeste geld voor de fietsenstalling is nu al verdeeld en de laatste kans lijkt in september 2019. En met de huidige planning gaan we niet halen en lopen wij dus geld mis. Daar willen we het over hebben. Tweede reden: er is een doorbraak nodig in de relatie met Pinnacle.

De voorzitter: U gaat en veel te snel en u zit ook wel heel ver weg. Ik zou het 1) wat gezelliger vinden als je wat meer deze kant uit komt, maar 2) u langzamer ... 2. Welk nummer was het?

De heer Visser: 1.1 en 1.2. En ik noemde net dus reden: zorgen over tempo. Tweede reden is: er is een doorbraak nodig in de relatie met Pinnacle en de aanpak vinden wij, zoals die nu wordt gedaan, niet goed. En de derde reden is, nou, alles rondom het busplein, de urgente knelpunten eromheen.

De voorzitter: Goed. Is ... Ja, dat vragen naar ... Is het Beheer of Ontwikkeling, inderdaad. Want het gaat over stationsplein. Stationsgebied. Berenstein is Ontwikkeling, dat begrijp ik.

De heer Visser: Het gaat vooral ... Belangrijk is vooral: het geld en Pinnacle, dus dan denk ik toch Ontwikkeling.

De voorzitter: Ja, dat is Ontwikkeling. Hoe denkt de commissie erover? De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, als ik kort mag reageren: we hebben zelf als commissie anderhalf jaar terug de startnotitie teruggestuurd en in de prullenbak gegooid. Er ligt nu wel een opmaat naar een visie, maar die heeft op mij betreft nog vrij weinig aanknopingspunten om nu al een bespreking te gaan doen. Dus ik zou liever een voldragen stuk hier in de commissie willen terugzien.

De heer Visser: Dat ben ik eens, alleen september is de laatste kans voor geld voor de fietsenstalling. En dan is het weer wachten op het volgende kabinet.

De voorzitter: Is het dan niet handig om even aan de wethouder te vragen of daar ... wat het tempo is en de planning daarin? Ja? Wil iemand dat ... Kunt u daar op reageren? Of anders de heer Roduner straks. Mevrouw Sikkema.

Mevrouw Sikkema: Ik wil er wel op reageren: ik denk dat wij in september inderdaad nog niet al een zo ver gevorderd plan hebben. Daar moeten wij ook gewoon reëel in zijn, omdat die startnotitie eerst besproken moet worden. Het is wel zo dat wij nu al geld hebben aangevraagd voor onderzoek naar verdere uitbreiding en die is ook gehonoreerd. Maar het geldt voor daadwerkelijk schop in de grond om een fiets zal ik eraan toevoegen: nou, als ik heel eerlijk ben, denk ik dat we dat in september dit jaar – maar ook september volgend jaar – niet gaan halen, want het tempo kennende waarin wij hier met elkaar dit soort besluiten nemen ... En dat bedoel ik niet negatief, maar dat moet gewoon heel goed met elkaar doorgesproken worden. Dat gaan we gewoon niet redden. Dus in die zin, wij weten dit punt van u. Dat is bij Beheer ook genoemd. Maar wat wij nu hebben kunnen doen aan geld binnenhalen is ook binnengehaald.

De voorzitter: Goed. De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel. Wij hadden 1.2 wel graag willen agenderen bij de commissie Beheer omdat wij hadden begrepen dat met de afsluiting van het noordelijke deel van de binnenstad, het parkeren deels zou worden opgelost in de parkeergarage aldaar. En als nu blijkt dat wij de vaststellingen...

De voorzitter: Wilt u de microfoon een tikkie omhoog doen?

De heer Van Leeuwen: ... vaststellingsbijeenkomst gaan sluiten met het doel om te beëindigen, dan gaat daar een probleem ontstaan. En daar wilden wij graag in de commissie Beheer bij stil staan.

De voorzitter: Goed, met deze toelichting van de wethouder en deze opmerking, is de commissie mee eens om dit ... deze twee punten te agenderen? Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, inderdaad. Ik heb zelf technische vragen gesteld over het onderwerp van de Actiepartij. Maar ondertussen speelt ook al het probleem dat de gymzaal wordt afgebroken en dat die nu bij Het Schoter moet worden gecompenseerd. Dus dit is vrij ... Toch ... Zaken zijn toch wel actueel. Dus ik ben wel voor agendering.

De voorzitter: Ja? Commissie akkoord? Ja, oké. Andere onderwerpen ter agendering? De heer Aynan. Nee, oh; u zat met uw hand zo. Andere onderwerpen nog? Nee? Ja, de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ik wil graag de antwoorden op Airbnb agenderen omdat die toch wel reden geven ... De college-antwoorden geven toch wel reden voor de commissie om die te bespreken. En ik wil graag dat de commissie en daarmee ook de raad zich uitspreekt over de koers die we daarmee willen inzetten.

De voorzitter: Dat is 3.2, wordt dat gedeeld door de commissie? De SP is het er mee eens, maar de rest ook? Ja, je moet wel iets van ja of nee doen, want anders dan weet ik het niet.

De heer ...(VVD): Voorzitter, VVD is het daar niet mee eens, want de antwoorden op de technische vragen zijn gewoon duidelijk. Er wordt hard aan gewerkt vanuit het ministerie ook, dat staat er duidelijk. Dus ik weet niet wat de heer Wiedemeijer daar verder mee wil bereiken, nu anders dan dat het ministerie daar hard aan werkt.

De voorzitter: Oké. Anderen? Dus niet agenderen? Wel agenderen?

De heer Garretsen: Ja, ik zou het heel graag wel willen agenderen.

De voorzitter: Wel willen agend... Gaan we het agenderen. U vergadert graag. Gaan we dan ... Was dit de extra agendapunten voor vanavond? Dus toch alweer een aardige oogst.

Overige punten ter bespreking

7. Opheffen uitstalverbod Zijlstraat en Generaal Cronjéstraat (CYS)

7.1 Motie 16.5 Uitstallingsbeleid, dat verdient een pilot

De voorzitter: Gaan we nu toch echt over naar de behandeling van het eerste agendapunt. Mijnheer Garretsen, mijnheer Wiedemeijer: alstublieft. Ja, en u doet toch een stoel extra tussen u. Als u dat nou niet doet, dan kunt u de hele rij wat meer in schuiven. Ja. Frank Visser, mijnheer Visser: u mag ertussen. Agendapunt 7, opheffen uitstalverbod Zijlstraat en de Generaal Cronjéstraat. Het is ter bespreking in deze commissie naar aanleiding van de motie Uitstallingsbeleid verdient een pilot, van 19 oktober 2017. De heer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik trap graag af; volgens mij is dit de laatste ontwikkelingsagendapunt van deze wethouder. Het is een mooie pilot voor het opheffen van het uitstalverbod van de Cronjéstraat en de Zijlstraat, netjes met in de bijlagen de originele motie, een oproep voor een pilot en een 39 pagina's tellende evaluatie. D66 Haarlem is blij met de manier waarop er invulling is gegeven aan onze motie. Onze zorgen lagen een beetje bij veiligheid en toegankelijkheid, maar die lijken niet in het geding. Desalniettemin, het uitstalverbod geldt nog voor 17 Haarlemse straten. En in de actualisatie van het uitstallingsbeleid van 2014 zijn er duidelijke kaders waar uitstallingen aan moeten voldoen. En toch is er nog steeds een lijstje met straten waar het verbod nog van toepassing is. En de Cronjé- en de Zijlstraat worden nu uit – op deze manier – uit dat lijstje gegumd. En wil mij hier hardop afvragen of dat de juiste manier van werken is. Als er nou nog twee straten uit ... of van die lijst af willen, gaan we dan weer een motie schrijven? Weer een pilot uitschrijven? En weer met pakweg 40 pagina's evalueren? Mijn vraag aan het college, en mijn vraag ook eigenlijk aan mijn mede-commissieleden: voelen we er wat voor om het uitstallingsbeleid integraal te regelen voor heel Haarlem? Volgens mij past dat in de geest van het groeiend aantal bedrijfsinvesteringszones waar we invulling van de openbare ruimte ook meer aan de ondernemers overlaten. In de actualisatie van het uitstallingsbeleid van vijf jaar geleden was als doel meer service en minder regels. En mijn vraag is eigenlijk aan het college: kunnen we hier op voortborduren? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel, mevrouw Leitner. De heer Krouwels zei het al: hoe minder regels, hoe beter. En dat, ja, onderstrepen wij natuurlijk van harte. Mooi dat deze pilot ook geslaagd is, dat ondernemers positief zijn en het verbod in die twee straten kan vervallen. Laat de vrije keus dus aan de ondernemers. Ook zij kunnen nadenken, gelukkig, en ook zij zullen geen borden op hun stoep zetten zodat mensen niet meer de winkel in kunnen of het restaurant niet meer kunnen bezoeken. Natuurlijk moeten we dat vrijlaten en natuurlijk moet er ook wel enigszins een regel hebben binnen beschermd stadsgezicht. En ook qua hoogte kan ik het ergens wel begrijpen. Maar tegelijkertijd: is dit niet ook overbodig? Kunnen we niet hier iets schrappen? Dus ik onderstreep van harte het pleidooi van de heer Krouwels, van: wethouder, kunnen we hier niet nog verder in schrappen? Wel een duidelijk signaal uit de gesprekken met ondernemers en bestuurders: zorg voor maatwerk per straat in combinatie, in samenwerking met de ondernemers. En communiceer hier ook over zodat iedereen het weet. Dus een zo ruim mogelijke insteek qua regelgeving met de ondernemers. En zorg gewoon voor een duidelijke plattegrond of een tekening per straat, zodat ze ook weten waar ze aan toe zijn.

Zo is de Cronjé ook niet in één stuk te vatten, want de Cronjé bestaat gewoon uit verschillende delen en kan je het voorste deel niet met het achterste deel vergelijken. Speelt daarop in en laat de ondernemers dat duidelijk weten. Maar nu lezen wij over de opmerkingen van de ondernemers, lezen wij niks in het collegestuk. Nu zagen wij op antwoorden van technische vragen, zagen wij wel, van: ja, dat willen wij doen naar aanleiding van de commissie. Ja, krijgen we dan weer een stukje hier ter behandeling en gaan we daar weer over hebben? Terwijl het eigenlijk hier al in meegenomen had kunnen worden? Ja, waarom niet? Als laatste, Cronjé ... Ja, afsluiting op zaterdag en zondag. Doodzonde, natuurlijk, want we gaan de ondernemers faciliteren met enerzijds een uitstalverbod; anderzijds gaan we ze beperken met nog die afsluitingen op die zaterdag, zondag. Dus kunnen we daar ook nog een keer naar kijken?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dat laatste, daar is Hart voor Haarlem het grondig mee eens. De Cronjé ... Het gaat er toch niet altijd heel erg goed met die winkeliers en het zou enorm helpen als je daar met de auto ook in het weekend zou kunnen komen en gewoon je boodschappen zou kunnen doen.

De voorzitter: De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, ik wou graag reageren op mevrouw Van Zetten. Het verkeer op zaterdag en zondag dat er niet nu is, dat is juist fijn dat ik zie overdag vaak zo'n botsing tussen de verschillende verkeersstromen. En dat lijkt mij niet echt goed voor de uitstraling van de straat. Dus dan zeg je wel dat auto's het winkelbezoek bevorderen. Ik vraag mij dat af. Het veroorzaakt heel veel problemen voor de mensen die zich daar bevinden.

Mevrouw Van Zetten: Ja, in reactie: we hebben hier een paar jaar geleden natuurlijk ook over gesproken. Er waren heel veel winkeliers die inderdaad een noodlijdend bedrijf hadden en smeekten om openstelling, omdat juist een vrouw ... Het voorbeeld was een bruidsmodezaak. Dan waren mensen daar aan het passen en dan moesten om 11:00 uur die auto's uit de straat. Dat was één grote ellende. En wat dat betreft zou het juist wel helpen, want het gaat in de eerste plaats om een levendig winkelstraatgebied waar ondernemers gewoon hun geld kunnen verdienen.

De heer Van den Doel: Ja, u doet net of wij dat niet willen ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, had u nog een interruptie?

De heer Van den Doel: ... maar dat is natuurlijk ... Neem mij niet kwalijk. Ik wil nog even.

De voorzitter: Maar dat is een vraag, hè, dan. Een interruptie is nu een korte vraag.

De heer Van den Doel: Nou ja, de vraag is of het daadwerkelijk zo is dat je de Cronjégarage zo dichtbij hebt en dat het dus blijkbaar op de stoep moet, dat zo beïnvloedt dat je winkel naar beneden gaat. Je omzet naar beneden gaat. Ik geloof daar niet zo van en ik lees ook onderzoeken waarin staat dat het ontbreken van autoverkeer in een straat niet altijd nadelig is voor de ondernemers.

De voorzitter: En uw vraag nu is?

Mevrouw Van Zetten: Het antwoord is natuurlijk dat ik het daar niet mee eens ben. En ik zou de heer – hoe heet hij ook alweer? – eens aanraden om daar gewoon 's middags of juist om een uur of twaalf eens even bij een paar winkeliers langs te gaan en eens even met de mensen te praten.

De voorzitter: Goed, wie mag ik het woord geven voor zijn termijn? De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, het is al een paar keer gevallen: de Cronjéstraat, Zijlstraat. Ik vertoef veel in die buurt en als ik dan zie: een troosteloze toestand, vooral met de fietsen. Ook daar ... Er is helemaal geen oplossing in de Cronjéstraat. Je breekt je nek over de fietsen, want ik heb van de week toevallig nog een paar fotootjes gepost voor de aanwezigen daar. En het is toch een hele klacht. Er wordt weinig gehandhaafd. Het is een '...'. Terugloop van winkels; ik telde er zo al een stuk of tien, twaalf. Het is ... Winkeliers die ik gesproken heb zijn ontevreden. Er staan nog meer winkels te huur en te koop, ook van een oude collega van ons. Dus het is niet willekeurig. Ja, daar kan u om lachen, maar het is natuurlijk wel een con... Dat constateren wij allemaal. Winkeliers die zijn nu druk bezig met de BIZ. Ik hoop dat dat voor mekaar komt, maar de twijfels rijzen ons wel te bergen. Vooral ook de zondagafsluiting baart ons zorgen. Waarom gaan we niet eens ... En de wethouder heeft nog een goeie kans; of de nieuwe wethouder die daar komt van GroenLinks. Dat die toch eens met die winkeliers gaat praten, dat die auto's daar weg zouden ... kunnen in de buurt. En alsjeblieft naar die parkeergarage '...', alsjeblieft. Want die staat gewoon doelloos daar te staan, er gebeurt niks mee, en er is niemand, niemand die er wat over zegt. Nou, wij, Trots Haarlem, zegt er wel wat over. Winkeliers muiten maar die komen er niet doorheen, zoals bij het WBO de wijkraden: hetzelfde liedje. Alles blijft maar liggen en dat moeten we nou eens een keer vanaf. Ik hoop dat die BIZ met ambtenaren nu eens een keer doorpakken, want het gaat gewoon om het hele beleid wat fout is. Dank u.

De voorzitter: De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, toch even een interruptie. Mijnheer Amand, heeft u een idee waar deze discussie over gaat?

De heer Amand: Ik weet precies waar het over gaat. Die winkeliers, die zeuren steeds bij ons ook over de toegankelijkheid, ook op zaterdag en zondag, dat het open moet. Als je in de binnenstad zometeen hetzelfde krijgt, gaan er nog meer winkeliers sneuvelen. Wij staan er voor die winkeliers.

De heer De Groot: Ik hoor nee. Dank u wel.

De voorzitter: Ik denk wat de heer De Groot bedoelt, dat we het hebben over het uitstalverbod en niet over de afsluiting.

De heer Amand: Beide is idem hetzelfde. Voorheen gingen de mensen met een centimetertje daar meten. En wat is er van terechtgekomen? Niks. Nu komen ze met een verzoek. Dat is niet voor niks, want zometeen is het ... valt er iemand over en dan komen ze weer bij u terecht. Dus ik hoop dat het wijsheid is. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, helder. De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij is in de basis niet tegen het afschaffen van het uitstalverbod waar we het over hebben. Maar we signaleren wel, ook in de foto's in de analyse, maar ook met de eigen waarnemingen, dat het fiets parkeren natuurlijk een groot probleem is aldaar. En we zouden eigenlijk vooral de instemming met de afschaffing van het uitstalverbod toch willen combineren met een toezegging van de wethouder om toch eens een ... ja, te komen met een oplossing voor dat toenemende probleem van het fiets parkeren. Want alles wordt wel op die krappe stoepjes opgelost, en dat vinden we een zwakte in dit verhaal.

De voorzitter: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, ik vind het een helder onderzoeksrapport. SP onderschrijft de conclusies volledig, ook voor wat betreft een straat- of gebiedsgerichte aanpak om problemen als fiets parkeren op te lossen. En wij gaan met D66 mee, dat ook moet kunnen worden bekeken of bij andere straten het uitstalverbod opgeheven kan worden. En dat kan misschien door een gebiedsgerichte aanpak. Maar mijn conclusie is: de conclusie van het onderzoeksrapport moet volledig worden opgevolgd.

De voorzitter: Wie nog meer? De heer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, ook het CDA is akkoord met het opheffen van het uitstallingsverbod en ziet graag, net zoals VVD, D66 en SP, dat er een vervolg aan gegeven wordt, hoe dit ook voor andere straten kan gelden en hoe de gebiedsgerichte regelgeving daarbij toegepast kan worden.

De voorzitter: Lekker kort to the point. De heer Wiedemeijer, Partij van de Arbeid.

De heer Wiedemeijer: Ja, dank u wel. Ja, de motie voor de pilot, die heeft de PvdA destijds niet gesteund. Een aantal andere partijen ook niet. Dat was destijds ook omdat er vooral zorgen waren om de toegankelijkheid. Waar ik wel een beetje verbaasd door was, dat in de evaluatie is alleen naar de ondernemers gevraagd. Terwijl als we kijken: ja, voor wie is nou het probleem van de toegankelijkheid? Ja, dan gaan we nu een beetje aan de slager die zijn eigen vlees keurt, vragen wat hij van de toegankelijkheid vindt? Dus dat is ... Nu komen er op zich nu niet concrete problemen naar voren. Ze kunnen er wel mee instemmen, maar ik denk dat het toch wel noodzakelijk is om de toegankelijkheid permanent te blijven monitoren. Dus ik hoor graag toch van het college hoe ze dat in ... Vanaf nu, in het vervolg structureel gaan aanpassen en kijken of er toch input vanuit de buurtbewoners meegenomen kan worden, die wellicht daar hinder van hebben ervaren.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem. Ik zag net een hand. De heer Visser dan.

De heer Visser: De ChristenUnie sluit zich aan bij de opmerkingen van: wat gaat de wethouder doen met de andere aanbevelingen? Een lezing op zich wel mogelijkheden voor meer maatwerk, maar we sluiten ons ook echt helemaal aan bij het pleidooi van de PvdA. Niet het kind met het badwater weg gaan gooien: toegankelijkheid moet echt voorop staan. En wij vinden het echt raar dat er in deze evaluatie niet naar de toegankelijkheid is gekeken. Wat betreft de helderheid van regels: wij vinden dat het nog wel beter kan. De regels moeten vindbaar zijn, begrijpelijk en als er verschillen zijn tussen straten, moet het uitlegbaar zijn. En dan die zichtbaarheid: ik heb eens gekeken hoe de regels onze website staan. En dan vind je in de hele nota van 13 pagina's uit 2013 met regels over reclame en uitstallingen, maar zat wel in zinnetje bij: van de onderstaande nota gelden alleen de genoemde regels voor reclame. Je moet dus een hele nota lezen waarvan de helft niet relevant is. Je moet zelf maar uitzoeken wat er wel en nog niet relevant is. Ja, dan gaan we dus ondernemers vermoeien met overbodige regels. Dus verbeter de communicatie. Maak een integrale nota, actualiseer het. Plak het beleid erin wat we nu hebben vastgesteld. Maak de teksten beter leesbaar in toegankelijke taal. Zet er plaatjes bij en informeert de ondernemer. Dank u wel.

De voorzitter: Interruptie, de heer Krouwels.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Bent u ervan bewust dat wij in losse website hebben met die regels exact puntsgewijs, een stuk korter en een stuk leesbaarder dan deze nota?

De heer Visser: Ja, maar ook daarvan zegt dus de evaluatie dat die niet goed leesbaar is. En ook die is nog erg in ambtelijke taal geschreven. En op diezelfde pagina staat dus: wilt u meer weten ... hier. En dan staat er van: ja, dit is niet geldig. En dat is onduidelijk. Dat is een oud document, dat moet gewoon geactualiseerd worden. En eigenlijk moet je gewoon de integrale tekst, die makkelijke tekst, die moet je gewoon altijd kunnen downloaden als pdf, want die wil je als ondernemer op je eigen computer kunnen opslaan om nog even snel terug te zoeken.

De voorzitter: Goed, dan geef ik hem voor aan wethouder Sikkema. Oh, toch nog. Ik kan even niet op uw naam komen. OPH, mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter Leitner. Wij willen ook graag net als de PvdA nog wel wat aandacht vragen voor mensen met een beperking of met hulpmiddelen bij dit stuk. Wij sluiten ons aan bij D66 dat jaar, niet alleen voor deze twee straten ... maar maak een plan voor een groter geheel.

De voorzitter: De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, ook GroenLinks onderschrijft de conclusies uit het rapport. Die kan zich daarin vinden. Wij stellen inderdaad wel de vraag van: het zijn vooral inderdaad ondernemers die hebben geantwoord, maar niet het publiek noch de bewoners uit de omgeving. Hoe kijken die ernaar? Dat zijn wij op zich wel nieuwsgierig naar. Wij vinden ook toegankelijkheid een groot probleem, zeker op het laatste stuk van de Zijlstraat. Daar zijn de verkeersstromen regelmatig met elkaar in aanvaring; de bijna-ongelukken gebeuren er dagelijks, zo niet per uur. En men raakt vaak letterlijk slaande over wie nou waar mocht lopen omdat de stoep zo vol staat. En dan ga je een uitstelverbod opheffen, dus dan komt er nog meer op de stoep te staan en dan zal je zien dat de uitstallingen met de fietsen om ruim te gaan vechten. Gelukkig wordt er in een rapport melding gemaakt van de gebiedsaanpak, dat dus per straat wordt bekeken wat wel en niet kan. En ik denk dat het hoog- en hoognodig is om daar heel goed naar te kijken en daar toch ook handhaving, zeker in de eerste periode, daar goed op te zetten, omdat het zijn elkaar verdringen de stromen die nu in die straten rond lopen. En ik denk uiteindelijk dat ook de winkeliers daar geen lol van hebben. Want als er teveel fietsen en ook nog eens andere dingen voor je deur staan, komen de mensen niet meer binnen want die lopen midden op straat tussen de auto's omdat ze geen enkele keus hebben. Laat staan de mindervaliden en de blinden, ze kunnen hun weg helemaal niet vinden. En we moeten er dus voor zorgen dat het uitstalverbod, dat de opheffing daarvan het verbetert en niet verslechtert.

De voorzitter: Interruptie, de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, ik ben het helemaal met u eens. Alleen, u heeft het over handhaving en ik vind dat je alleen kunt handhaven wanneer je alternatieven biedt. En dat hoop ik dat u dat ook met ons eens bent, dat is echt een alternatief moeten kunnen bieden aan dat fiets parkeren. U noemt terecht het stukje Zijlstraat waar je echt over elkaar heen struikelt, ook tegenover de kringloopwinkels met name, dat stukje. Dat moet anders en dat zie ik hier niet in terug. Dus bent u het daarmee eens dat dat dan ook ... handhaven alleen met een oplossing?

De heer Van de Doel: Ja, daar waar kan. De Groenmarkt en fietsenstalling, dat is al een deel van de oplossing. En ik denk eerlijk gezegd dat wij het niet altijd helemaal gaan oplossen omdat de fietsen van mening is dat hij altijd voor de voordeur van de winkel moet kunnen zijn fiets parkeren. Kijk bij de H&M en bij de Zara. Maar er valt wel veel aan te doen. En ik denk dat dat van belang is, dat we daar ons op inspannen.

De voorzitter: De heer Blokpoel, interruptie.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Van den Doel, ik hoor u zeggen, van: ja, we kunnen de fietsen niet overal heen sturen en we kunnen het niet allemaal regelen. Ben ik toch benieuwd: u heeft wel ingestemd met een budget voor 1,3 miljoen euro voor een ondergrondse fietsparkeergarage op de Raaks, die nog gebouwd moet gaan worden. Hoe denkt u dat de mensen daar naartoe zullen gaan dan? En dat ze dan ook nog allemaal lopend naar de Zijlstraat gaan?

De heer Van den Doel: Ik denk dat dat een kwestie is van duidelijk maken wat de routing is om daar te komen. Ik denk dat het duidelijker maken is van dat het er is. Dat je dat eerst ... En ik denk dat handhaving daar ook voor een deel een antwoord op is. Dus ik denk ja. Ik denk dat heel veel zal schelen, ja.

De voorzitter: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Nou ja, heel mooi dat u die routing benoemd want dat is precies het punt wat u net aanhaalt bij de Cronjé, dat de routing naar parkeergarage heel goed is. En vervolgens zegt u zelf, en horen we ook in de commissie, dat niemand daar parkeert en dat de routing er dus helemaal niet toe doet.

De heer Van den Doel: Ja, dat is niet wat ik zeg. Dat is uw conclusie en die mag u trekken. Dat vind ik een prima ding. Maar ik denk echt ... Ik zal mijn antwoord heel kort herhalen: ik denk dat met een duidelijke routing, met aangegeven waar je kan parkeren en een deel handhaving, dat je dat gedrag van mensen wel kunt beïnvloeden en daar dus een enorm verschil kunt maken over het parkeren van fietsen in de winkelstraten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Daar heb ik nu het woord aan wethouder Sikkema.

Wethouder Sikkema: Ja, dank u wel. Interessante discussie waarbij volgens mij een aantal punten verschillende keren naar voren komen en u zichzelf af en toe ook een beetje tegenspreekt. Want aan de ene kant zeggen een aantal partijen: wij dat er minder regels komen. Aan de andere kant wordt gezegd: wij willen gebied gericht aanpak. Dat betekent per gebied bepaalde afspraken en daarmee regels. En wat wij hier hebben gedaan, met deze pilot, is dat we binnen de algemene regels die er zijn, die vrij abstract zijn, hebben gekeken: hoe kunnen we hier vorm aan geven? Als je dat per gebied gaat doen, van: die straat is zo breed dus daar kan meer, en die straat is zo smal dus daar kan minder, dan krijg je bijna per pand straks regels. En dat is wat wij als college juist niet willen, want in die algemene regel staat: er moet, ook al kunt u uitstallen, 1,5 m ruimte zijn voor passanten om te kunnen gaan lopen. En dan wordt er inderdaad bijvoorbeeld bij de Zijlstraat wel gekeken ... dat is een autoluwe straat, waardoor dat misschien niet allemaal op de stoep is maar anders vorm wordt gegeven. Maar in die algemene regels gaan wij daar al op in. En ik ben er geen voorstander van om nu gebiedgerichte aanpak te gaan doen. Degene van de Zijlstraat kwam daarmee, maar die geeft ook aan: binnen de Zijlstraat zijn er heel veel verschillende aspecten. En mijn voorstel is dus om wel te houden aan die algemene regels die u heeft vastgesteld een aantal jaren geleden, en daarbinnen te kijken welke mogelijkheden er zijn. En dat waren deze twee straten. Op initiatieven van de winkeliersverenigingen hebben wij deze pilot gedaan.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Er is in elk geval wat de SP betreft sprake van een misverstand. Ik had het over de gebiedsgerichte aanpak die in het onderzoeksrapport stond. En daarin werd bijvoorbeeld over de zelfs dat

gezegd, over de fietsenrekken enzovoorts: dat kan misschien een probleem vormen. Dus dan gaat het niet over nieuwe regels, maar gewoon per straat kijken van: hoe kunnen we die straat het beste zo veilig mogelijk maken en zo goed mogelijk gebruikmaken van aanwezige ruimte. Maar ik bedoelde echt niet nieuwe regels, want u weet: daar is de SP altijd tegen geweest. Die wil juist regels afschaffen. En met het uitstallingsverbod hebben D66 en SP de altijd voor gepleit.

Wethouder Sikkema: Nou, dan zijn we het op dat punt met elkaar eens. En uiteraard kijk je dan, van: wat is waar mogelijk? En op basis daarvan is ook destijds met de politie gekeken ... In sommige straten is het dus niet handig om een uitstal te creëren, omdat daarmee de toegankelijkheid teveel in het geding is of de veiligheid teveel in het geding is. Zo zijn aan het begin van die regels de straten toegevoegd met daar is wel een uitstalverbod. Er is toen vanuit deze twee straten heel erg gevraagd om het toch wel te doen. U heeft dat als raad omarmd en we hebben deze pilot gedaan. En hier blijkt het inderdaad wel te kunnen. We hebben nog geen verzoeken van andere straten, dus in die zin heb ik ook zoiets: laten we nou gewoon, zoals het is afgesproken met elkaar, gaan doen. Mochten er andere initiatieven zijn, en dan komt u denk ik ... dan komen wij elkaar helemaal tegemoet, mijnheer Garretsen, dan is uw verzoek: kijk dan ook even met de ogen zoals we nu naar deze twee straten hebben gekeken, van zien we toch mogelijkheden, ja of nee. En dat kunnen we uiteraard dan gaan doen met elkaar.

De voorzitter: De heer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Versta ik u nu goed als u de aanbeveling van het evaluatierapport voor gebiedsgerichte regelgeving, dat u die aanbeveling naast u neer willen leggen?

Wethouder Sikkema: Wij vinden dat die er met de algemene regels al zijn, omdat daarin zulke randvoorwaarden staan die voor alle straten gelden. En daarmee vind ik hem ... In die zin leg ik hem inderdaad naast mij neer. Dan, dat is een aspect. Andere aspect is ...

De voorzitter: De heer Blokpoel ook nog, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, sorry wethouder, want ik ondersteun wel de vraag van de heer Klaver. Het enige wat in het onderzoeksrapport ook staat: vat de algemene regels in een gebiedsgerichte plattegrond. En dat is ook wat de ondernemers vragen: geef ons gewoon duidelijkheid. En dat betekent niet meer regels, zoals de heer Garretsen ook zegt, maar dat betekent gewoon: laat de algemene regels op een kaart zien zodat de ondernemers letterlijk kunnen zien oké, het zit zo in elkaar. Het betekent niet meer, maar het betekent wel gebiedsgerichte aanpak omdat je een gebiedsgerichte kaart maakt. Dus niet meer, maar gewoon ... En dat is wat er staat.

Wethouder Sikkema: Oké. Nou, of dat ... Of we daar op dit moment tijd voor hebben. Kijk, ik denk dat dat op het moment dat zo'n verzoek van een nieuwe straat komt, dat dit een basis is om met elkaar in gesprek te gaan, van: wat is nu de huidige situatie? Wat zijn de regels? En die toezegging kan ik u wel doen. Ik ga dan niet proactief voor al die straten waar nu een verbod geldt doen. Als daar nu geen behoefte aan is, hoeven we dat in die zin dat nu ook niet ... geen capaciteit op in te zetten om dat uit te gaan werken. Het andere is de combinatie met fiets ...

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, sorry. Als u zegt, van: in voorkomende gevallen willen we het op die manier aanpakken of onderzoeken, dan hoor ik u nog niet zeggen dat u een integralere afweging wil maken en ook zeg maar de belangen van de mindervaliden, de voetgangers, de andere gebruikers van de openbare ruimte meeneemt. En dat is wel waar de pijn volgens mij in de commissie hier zit, als ik dat zo'n beetje hoor.

Wethouder Sikkema: Daar begon ik mee. Want uiteraard. Dat is precies het punt waar ik mee begon. Want het gaat om de belangen van iedereen. Toegankelijkheid en veiligheid zijn daarin hele belangrijke aspecten. En dat zijn ook de aspecten waar deze regels en ook de uitzonderingen gebaseerd zijn dan, u begon ook op het fietsparkeren. En dat komt dan bij de hele gebiedsgerichte benadering naar voren. Ik ben het met u eens dat er knelpunten zijn. Daarover zijn we ook vanuit de commissie Beheer natuurlijk met elkaar in gesprek. Er komt een fietsparkeernota waarbij ook gekeken wordt naar kort fiets parkeren versus wat langer. En er moet inderdaad, die afspraak hebben wij ook met elkaar gemaakt: voor je met een fietsverbod komt, moeten er goede alternatieven zijn. Dus dat wordt nader uitgewerkt en komt uw kant op.

De voorzitter: Dan een interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Kijk, dan word ik even wakker als ik het woord fietsnota hoor. Wanneer komt die onze kant op?

Wethouder Sikkema: Ik weet het niet uit mijn hoofd maar het is wel de bedoeling dat dat komend jaar uw kant op komt. Ik heb niet scherp wanneer; dat staat vast ergens in de raadsjaaragenda.

De voorzitter: Dus commissie Beheer. Dan gaan we daar ... De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja, u zegt met fietsen, daar zou eigenlijk eerst een alternatief moeten zijn voor het dat gaat veranderen. Vindt u gelijke monniken, gelijke kappen, dat dat dan ook voor auto zou moeten gelden?

Wethouder Sikkema: Ik vind dat het onderwerp nu wel heel breed gaat. Wij hebben op fietsen deze afspraken met elkaar gemaakt. Dan denk ik dat ... Nee, volgens mij heb ik nu eigenlijk de belangrijkste punten genoemd. En fijn dat u ook tevreden bent en dat het verbod voor de eerste twee straten kan worden vernietigd.

De voorzitter: Goed. Is er nog behoefte aan termijn binnen de commissie? Nee. Dan wil ik van deze gele... De heer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, toch even een aanscherping, of ik het goed heb begrepen. Dus we zijn akkoord met de uitkomst van de pilot, maar de houding naar andere straten zijn reactieve houding, begrijp ik.

Wethouder Sikkema: Ja, omdat het is niet ...

De heer Klaver: En dat is anders dan het pleidooi wat D66, VVD en CDA en SP houden, om te zeggen: joh, kan dit niet voor meer straten? Kunnen we dit niet actiever aanpakken?

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel. Ja, als het fietsenprobleem zeg maar in de loop van dit jaar naar ons toekomt, dan kunnen wij niet anders zeggen dan dat we de implementatie van de afschaffing van het uitstalverbod zouden willen opschorten tot er oplossingen zijn op dat vlak. Wij zouden daar dus nu niet in kunnen meegaan.

Wethouder Sikkema: Nou, dat laatste, dat is aan u. Dus waarvan akte. En ja, waarom ik dat zeg is: we hebben natuurlijk aantal jaren geleden niet voor niks deze regels met elkaar opgesteld. Welke staat wel en welke straat niet? Dat is ook op advies van de politie waarbij juist gekeken is naar toegankelijkheid en veiligheid, waarom bij een aantal straten destijds is gezegd: daar hebben wij een uitstalverbod. En vanuit die straten is destijds ook geen verweer gekomen of een reactie. Deze twee straten wel en daar hebben we deze pilot ook opgedaan. En wat ik u wel zeggen: als andere straten komen, hoeven we niet met elkaar een motie en een pilot, maar dan kunnen wij op dat moment daar zodanig op reageren dat we dat met u kunnen bespreken. Maar het is niet voor niks waarom we in een aantal straten die verboden hebben. Dat is echt wel ergens op gebaseerd. Dus vandaar dat onze reactie daar wel wat reactief op is.

De voorzitter: Prima, dan wil ik dit agendapunt hiermee afronden. Mijnheer Van den Raadt, heeft u nog iets nieuws toe te voegen?

De heer Van den Raadt: Ja, u zegt: het advies van de politie. Vindt het college dat het advies van de politie en hulpdiensten altijd leidend moet zijn? En u zei: als er een autoluwe straat is, dan zou je misschien ook nog wel kunnen afwijken van die 1,5 m. Als straks in het centrum meer gebieden autoluw gemaakt worden ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, één kan ik u slecht verstaan; twee klinkt het vrij technisch wat u nu vraagt.

De heer Van den Raadt: Nou, dat is niet technisch. Het is meer een principeuitgangspunt of het college ondersteunt dat de uitspraak van politie of hulpdiensten altijd leidend moeten zijn. En voor de rest is de vraag: als u dan tussen neus en lippen door zei van in een autoluwe straat zou het misschien ook wel iets breder kunnen zijn, want dan kan je op de straat lopen ...

De voorzitter: Ja, maar nu herhaalt u de vraag nog een keer, terwijl ik u iets vroeg. Dus dat is gewoon helder.

De heer Van den Raadt: Nou ja, ik ben het dan niet eens met uw conclusie dat het technisch is, voorzitter. Dus ... En ik probeer nog steeds die tweede vraag af te maken. Maar laat maar zitten.

De voorzitter: Ja, de wethouder kan even antwoorden.

Wethouder Sikkema: Ik heb twee korte antwoorden. Politie en hulpdiensten zijn altijd medebepalend, niet leidend. Hier ook medebepalend geweest. En twee: het is ... Autoluwe straat is een factor maar niet de enige. Want er zijn ook straten waar helemaal geen auto's doorheen komen waar we toch een uitstalverbod hebben omdat er andere fietsstromen bijvoorbeeld zijn die heel erg heen en weer gaan, waardoor een uitstalling daar niet wordt gewenst.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Excuus, ik was even afgeleid. Maar volgens mij heeft de wethouder geen antwoord gegeven over het leesbaarder maken van de regels.

Wethouder Sikkema: Ik ben het eens met wat D66 aangaf, dat het goed vindbaar is. En deze regels zijn destijds opgesteld. Is ook een collegebevoegdheid. En ik vind dat we deze pilot nu niet hoeven te gebruiken om die regels an sich te veranderen. We hebben gezegd dat naar aanleiding van die pilots wij deze twee straten gaan aanpassen.

De voorzitter: Kan ik het onderwerp hiermee afronden volgens de commissie? Ja? Dan wil ik van de gelegenheid gebruik maken, want we hebben hiermee te maken: dit is de laatste commissievergadering van wethouder Sikkema. De laatste raad heeft ze al gehad. En de secretaris van de commissie Beheer, die veel met de wethouder heeft samengewerkt, die heeft nog een kleine attentie voor u namens ...

8. Robert Peereboomweg 5/5A Omzetting erfpacht in bloot eigendom (JB) – lichte voorhangprocedure

De voorzitter: Nou, na dit memorabele moment gaan we naar agendapunt 8. De Robert Peereboomweg 5/5A, omzetting erfpacht in bloot eigendom. Het betreft hier een punt ter bespreking vanwege een lichte voorhangprocedure. Die mag ik hierover het woord geven? De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De ChristenUnie heeft technische vragen gesteld over de geheimhouding van een deel van de stukken. Het antwoord was kort: dat is nu eenmaal wat staat in beleidsregel 11. Maar dat was niet mijn vraag. Ik ben wel blij dat ik die beleidsregel nu een keer gezien hebt, maar ik zou niet weten, ook op grond van die beleidsregel, hoe de onderhandelingspositie van de gemeente in het geding zou komen als dit stuk openbaar zou zijn. De prijs is bij de koper, voor zover ik weet – want die vraag is niet beantwoord, op mijn technische vragen – voor zover ik weet op dit moment bekend. En bovendien is de prijs gebaseerd op onder andere de Nota grondprijzen en vaste rekenmethodes. Hier is ook niks geheim staan. En de gemeente is ook niet voornemens het aan een ander te verkopen. En het kan ook niet vanwege het erfpachtcontract. Ook de privacy van de koper is bij mijn weten niet in het geding. Immers, uit de oplegnotitie is af te leiden wie de koper is. En als de naam dan toch geheim zou moeten blijven, waarom dan niet ... waarom wordt dan het hele stuk geheim verklaard en niet simpelweg die naam dit gelakt? De ChristenUnie vindt kortom de huidige beleidsregel voor geheimhouding veel te ruim en wil eigenlijk deze casus als voorbeeld gebruiken, de wethouder uitdagen: overtuig ons nou eens wat hier geheim aan is. En als dat niet komt, gaan wij met een motie komen om deze beleidsregel aan te passen. Want er wordt veel te veel geheim verklaard hier. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, wie mag ik nog meer het woord geven? Eerste termijn? Ja, dat was uw eerste termijn, neem ik aan. Ja, dus die mag nog meer? De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Ik zit even aan het knopje te draaien. Volgens mij ben ik wel te verstaan zo. Ja, VVD is geen voorstander van erfpacht een dus wat ons betreft is dit een prima besluit. Ik heb wel wat vragen over het feit dat er staat: het college zal in de eerstvolgende bestuursrapportage de raad verzoeken om het netto verkoopresultaat toe te voegen aan de algemene reserve. En eigenlijk hebben wij dan de vraag: wat is het netto verkoopresultaat? Want er staat natuurlijk in de meerjarenbegroting een erfpachtbedrag opgenomen als inkomsten, en die kun je niet zomaar wegstrepen want dan houdt je een gat over. Dus je kan niet zomaar structurele inkomsten wegstrepen. Dus ik ben benieuwd of dat verrekend wordt met de opbrengst van de grond en of er dan überhaupt nog iets netto overblijft. Dat was eigenlijk de vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Ja, het is toch wel grappig dat het betoog van de VVD is juist waarom er normaal wel voor erfpacht zijn ... Want dan heb je structurele inkomsten tegenover een eenmalige inkomsten. Maar ik ga hier nu niet een hele principiële theoretische discussie houden, want daarvoor duurt de avond nog veel te lang. Wij zullen instemmen met het stuk en het voldoet aan alle criteria, dus prima.

De voorzitter: Prima. De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Het CDA kan ook instemmen met het stuk.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ook instemmen met het stuk, maar wij vroegen ons wel nog eventjes af wat de reden eigenlijk voor de aanschaffer is om dit te willen.

De voorzitter: Ja, wie nog m... De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Akkoord van D66.

De voorzitter: De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, wij hadden wat technische vragen gesteld en geven aanleiding om akkoord te gaan met deze verkoop.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. De gemeente gaat erfpachtgrond verkopen met een bedrijfswoning in de Waarderpolder. U kunt zich voorstellen, gelet op de afgelopen maanden, dat bij ons alle alarmbellen afgingen. Want wat gebeurt er nu? Hoe is het uit te leggen? Nou, gelukkig blijkt dat hier sprake is van een bedrijfswoning die is toegevoegd aan een lijst op het bestemmingsplan. Op vragen van collega-partijen is gesteld: ja, goed, hoe dan verder? Nou, de wethouder geeft aan: we gaan in dit handhavingstraject in fase drie eens eventjes goed bekijken of dat nog in aanmerking komt voor handhaving op grond van strijdig gebruik. Wij zouden eigenlijk willen vragen deze hele verkoop op te schorten totdat u die toets heeft gedaan. Want wij zien alleen maar verwarring. Ook vandaag weer in het Haarlems Dagblad te lezen, mensen die toch denken dat ze te goeder trouw in die Waarderpolder zitten. Wij zouden eigenlijk eerst die toets willen zien om dan te weten of u een stuk grond kunnen verkopen waar u de partij die daar zit ook daadwerkelijk kunt laten wonen, of dat dat niet kan. Want wij vinden dit eigenlijk te kort door de bocht zoals u dat nu opstelt. Daarnaast, de erfpachtovereenkomst had tot doel tijdelijk te zijn. Tijdig, tijdelijk, sorry. Aflopend over een aantal jaren. Het wonen in de Waarderpolder is voor dit college een doorn in het oog. Wij hebben dus gedacht, u kunt misschien wel proberen die erfpacht uit te laten lopen tot aan de einddatum en vervolgens kunnen zeggen: dan beëindigen wij de erfpacht en we kunnen de grond terug nemen als gemeente; we kunnen de woonbestemming weglakken in het bestemmingsplan en we hebben daarmee dat voor het college zo onwenselijke fenomeen van wonen in de Waarderpolder getackeld. Als ik de stukken en de antwoorden op de vragen bekijk, dan moet ik aannemen dat u genoodzaakt bent om tot verkoop over te gaan omdat de erfpachtovereenkomst het recht van koop gedurende de termijn geeft. Nou, dat kan. Dan kan ik mij nog steeds voorstellen dat je privaatrechtelijk het gesprek aangaat bij deze verkoop om te zeggen: hoor eens, wij willen eigenlijk helemaal niet meer dat er gewoond wordt in de Waarderpolder. Kijk maar om u heen, bejagen iedereen de Waarderpolder uit. En dat willen wij privaatrechtelijk dan wel eens oplossen, in de zin van: wij verkopen een bedrijfsbestemming. Is dat geprobeerd? Is dat niet geprobeerd? Ik denk dat ik weet dat het niet geprobeerd is. Ik denk dat u gewoon in huidige situatie tot een verkoop overgaat. Vervolgens gaat u een externe taxateurs inschakelen om tot een prijs te komen en heeft u in de prijsvorming aangegeven dat er reden is om af te wijken van de marktprijs anno nu. En de reden die u daarvoor aangeeft, die ligt ergens in 2014, omdat er constatering is gedaan met betrekking tot het innen van erfpachtcanon. Wij kunnen hier vanuit deze commissie, op grond van deze stukken, totaal niet beoordelen of een afslag op de marktprijs, nadeelcompensatie voor die erfpachtcanon die dan teveel in rekening zijn gebracht, of dat met elkaar in

overeenstemming is. En dan, en dan kom ik op het stuk wat de VVD aangeeft ... Het punt wat de VVD aangeeft: wij dachten dat verkoop van vastgoed als staand beleid terugvalt in reserve vastgoed. Het stuk laat eigenlijk twee punten zien. Enerzijds geeft u in de inleiding volgens mij aan dat het naar de algemene middelen gaat; verderop in het stuk geeft u aan dat het naar de reserve vastgoed terugvloeit. Of andersom. Graag zien wij daar dan de toelichting op: waar gaat dat naartoe? En als u dan afwijkt van staat beleid, als dat zo is, graag dan de toelichting waarom u dat doet. Maar onze oproep blijft eigenlijk in eerste instantie: eerst de toets die u toch van plan bent te gaan doen nu het nog gemeenteground is. Als het niet strijdig bewoond wordt, dus conform de stemmingsplan, dan de verkoop doen. En anders een pas op de plaats maken, want dan is er een andere situatie en die lijkt dan op alles wat we in de Waarderpolder gezien hebben. Tot zover onze termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? De heer Amand, Trots.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Toch wel een of twee vragen aan de wethouder. Kijk, het is natuurlijk allemaal ... Eerst gaan we mensen verbieden in de Waarderpolder te wonen. En nu gaan we een hele andere situatie schetsen, ook hangend het proces wat allemaal loopt. En wij zouden ook liever dat de wethouder eventjes wacht met verkoop tot alle processen achter de rug zijn. Want het is natuurlijk niet te verkopen aan de Haarlemmer die daar woont en die denkt gelukkig daar te zijn op zijn oude dag, of jong – je wilt wat en je gaat trouwen. Je zit daar in een leuk woninkje en dan krijg je zoiets. En als je dan als bedrijf '...', Kan ik u rustig zeggen: natuurlijk, ik snap dat wel. Die hebben het heel zakelijk goed bekijken. Maar het is natuurlijk niet te verkopen aan de Haarlemmer. Hoe ga je dat in godsnaam waarmaken? Ik zou zeggen: neem het nog even terug tot alle toestanden een beetje achter de rug zijn. Ook de rechtszaken die komen en gaan. Gaat het nou eens even rustig bekijken voordat we een heleboel soesa op onze nek halen. We gaan gewoon onderscheid maken. Dus je krijgt een tweedeling. Dat moeten wij niet willen. Dus graag een goed antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Kan ik het woord geven aan ... Ja, ik zie niemand die ... Dan geef ik het woord aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, ik vind dat nogal een lat die u erg hoog legt: een goed antwoord van de wethouder. Wat is goed in dezen? Kijk, het is natuurlijk zo dat wij vanuit het college ons zeer bewust waren als we met dit stuk naar de gemeenteraad zouden komen of naar de commissie, dat daar met grote ogen naar zou worden gekeken. Hoe kan je nou in vredesnaam een stuk grond met daarop een woonhuis in de Waarderpolder verkopen terwijl we aan de andere kant heel strikt aan het handhaven zijn? Moet je dan op dat moment verder alle transacties die daar enigszins mee te maken hebben of daar op die manier eruitzien maar stopzetten? Nee, hebben wij gedacht. Het liep al een tijdje. Het liep al een tijdje ook voordat het wonen in de Waarderpolder een hele specifieke aandacht kreeg. Maar laten wij ook helder met elkaar zijn: niet alle woningen in de Waarderpolder zijn illegaal. Er zijn gewoon bij een aantal bedrijven bedrijfswoningen waar gebouwd mag worden. En daar zit een bestemming op, wonen op het desbetreffende pand. En dat is nou bij dit geval ook zo. Wij gaan niet natuurlijk een situatie in waarbij we niet duidelijk beschreven hebben van goede bestemming eruit ziet, het bestemmingsplan en ook de aard van het object wat we aan het verkopen zijn. Dus dat is een. En wat mij betreft is er geen reden, ook geen precedentwerking naar anderen toe die misschien niet in een woning wonen waar geen woonvoorziening op zit, om hier een beroep op te doen om dit voor hun eventuele pand wel zo te regelen. Een pand wat we verkopen waar een erfpachtconstructie op zit gaat doorgaans, en dat is ook gewoon iets wat we binnen zeg maar het verkeer hebben afgesproken, naar de algemene middelen. Dus dat gaat niet naar de reserve vastgoed. Dat is jammer voor ons, jammer voor het

opknappen van de panden, maar goed voor de gemeentefinanciën. Een andere situatie die ik hoorde is van: had dit nou niet allemaal wat minder rigide gekund als het ging om de openbaarheid? En daar moet ik de ChristenUnie gelijk geven. Het is iets wat wij onterecht zo zwaar hebben benoemd met de geheimhouding. Ik heb juist onlangs nog tegen een van de commissieleden die hier zit aangegeven: daar kijken we altijd heel erg zorgvuldig naar. En het feit dat we hier zeg maar de standaardregels hebben toegepast, want die zijn er ook niet voor niks, normaal gesproken, maar dat we die ook hier hebben toegepast, dat is wat mij betreft onzin en die kunnen we er dan ook van af halen. En dat gebeurt dus ook. En als het gaat om de vraag van: op welke wijze zeg maar kunnen wij het project verder nog volgen of zitten er nog meer haken en ogen aan? Volgens mij niet. Volgens mij is het een hele eenvoudige verkoop waarbij er gewoon de wens is geweest van degene die het huurde ... En die heeft zoiets van: ja, wij willen dat graag ... Of waar de erfpachtconstructie mee was gehanteerd, die heeft gewoon aangegeven: ik wil het graag nu in volledige eigen bezit hebben. En daar hebben wij naar laten taxeren. Dat is heel te doen gebruikelijk. En wij hebben het idee dat de vraag die we hiervoor hebben gekregen conform alle andere ... Ja, zeg maar, wettelijke regelingen, marktconforme toepassingen zo verder past. Dus wij hebben het idee van: hier ligt een projectje met een kleine of een lichte voorhangprocedure waar we u graag uw mening over willen horen, omdat wij denken dat a) hoort, maar b) ook, dit is volgens mij op een goede manier voorbereid en is in die zin een kwestie van gewoon alleen een klap op geven.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Die lijst met die 80 of 50 bedrijfswoningen die uit 2004 stamt, meen ik, of 2005, die aan het bestemmingsplan hangt, dat is niet een lijst van: goh, wat zijn wij blij als gemeente met dat we bedrijfswoningen hebben. Dat is een lijst van uitzonderingen. Dat is een lijst van uitzonderingen die we hebben moeten toekennen. En daar staat dit pand ook op. En dit pand, althans de ondergrond, is van de gemeente en de afloop van het bestemmingsplan loopt over een aantal ... Van het erfpachtcontract loopt over een paar jaar. Waarom onderneemt u dan niet de stap om te zeggen: we gaan een pand van die onwenselijke lijst afhalen, want het is namelijk onze grond. We gaan de grond terug nemen dan wel verkopen met de privaatrechtelijke afspraak dat het wonen ... Met een keurige overgangperiode; mensen hoeven niet de straat op zoals dat elders misschien het gevaar is. We gaan met een overgangperiode het wonen weg bestemmen. Dat zou ik kunnen begrijpen. En u heeft daarnaast, ik hoop dat u daar op wil reageren, en daarnaast is de vraag die ik net stel aangaande de beprijzing toch wel een ding. Want wij kunnen niet toetsen waarom er een afslag op de marktprijs is gegeven. Ik volg de erfpachtberekening. Ik volg ook de marktgrondprijs. Maar wat ik niet volg is dat er een bedrag wordt bepaald dat niet doet waar is. En daar zou ik toch graag inzicht in willen krijgen, op wat voor manier dan ook. Is dat mogelijk?

Wethouder Botter: Kijk, het punt is ... Volgens mij heb ik niet gezegd dat ik er blij mee ben dat er hier op deze plek gewoond wordt. Want het beleid is nou eenmaal zo van dat we liever niet hebben dat er gewoond wordt. Dat is niet zozeer dat wij dat per se willen, maar dat wil u ook niet, die meerderheid. Dus in die zin is dat het uitgangspunt. Op het moment wanneer mensen op een gegeven moment verworven rechten ... vind ik wel dat je een bepaalde rechtszekerheid ook moet bieden. Daarnaast is het zo dat er ooit, en dat heeft u zelf ook aangegeven, een contract is gesloten waar in staat dat op een gegeven moment kan als de persoon het zelf aangeeft dat ook gekocht worden. Ik weet niet of het percentage precies hetgene is, want dat zou ik dan even moeten navragen. En dat zal ik u in ieder geval ook zorgen dat u weet hoe dat zit met die afslag, wat dat is. Maar het is wel te doen gebruikelijk dat sommige partijen die dat al bewonen of daarvan huurder zijn of daarvan gebruik maken, dat er dan een zekere korting wordt toegepast. Maar dat is maar een beperkt bedrag. En of dat in dit geval het geval is, dat weet ik niet precies uit mijn hoofd. Maar dat zal ik voor u uitzoeken. En

dat krijgt u ruim voordat het in de ... Want mijn ... Moet dat bij deze ook naar de raad? Ja, hè? Nee, het hoeft niet ... Maar ik zal zorgen dat u dat nog in ieder geval voor een raadsvergadering krijgt, wat anders bent u nog in de gelegenheid dan ook om een motie vreemd aan te geven. En zodra ik zorg dat u dat briefje krijgt waarin die toelichting wordt gegeven, dan ... En u heeft daarover verder geen vragen, dan ga ik er ook verder vanuit dat gewoon de procedure die we hebben doorlopen ook adequaat is.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, nog een opmerking.

De heer Van Leeuwen: Nou ja, goed. Ik vraag mij wel af waarom gegeven het rumoer eromheen ... En ik snap dat elke situatie op zichzelf staat en ik wil deze ook graag op zichzelf kunnen beoordelen. Maar waarom geeft u nou als antwoord op de technische vraag dat u die handhaving, die toch gaat gebeuren, fase drie, gaat gekeken worden of de woonfunctie zoals die er is een daadwerkelijke relatie heeft tot de bedrijfsuitoefening ter plaatse, waarom gaat u dat in dit geval niet naar voren halen om te vermijden dat we straks weer een huilverhaal hebben in de krant van een bewoner die zegt: ja, verdorie, nou koop ik van de gemeente een pand. Ik heb er jarenlang als erfpachter gezeten. Ik heb een mooie prijs betaald en nou mag ik er niet wonen. Dat voel je aan je water dat dat natuurlijk gaat gebeuren als je die toets niet op voorhand uitvoert. Kunt u dat niet nu doen?

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Dank voor de toezegging van de wethouder dat de geheimhouding er afgaat. Betekent dat ook dat wethouder nog eens kritisch naar die beleidsregels over geheimhouding gaat kijken? Of die niet te vaag of te onduidelijk zijn, zodat in de toekomst minder vaak de geheimhouding wordt opgelegd? Want zoals ik hem hier las, vrees ik dat op basis van deze beleidsregel vaker onnodig stukken geheim worden verklaard.

Wethouder Botter: Ik wil daar met alle plezier naar kijken, maar deze situatie komt natuurlijk niet al heel erg vaak voor, van dat je dus iets met erfpacht verkoopt aan degene die erop zit. Ik wil er met alle plezier naar kijken en ik zal u daar ook deelgenoot maken van de bevindingen die ik daarin heb. En wat betreft het andere punt: ik vind dat op het moment dat wij het nu met deze woonfunctie verkopen, dat die woonfunctie er ook op blijft. Want het heeft natuurlijk heel weinig zin ... Er staat in het bestemmingsplan gewoon dat dit een perceel is waar gewoond mag worden in relatie tot de bedrijfsactiviteiten. Dus dat gaan we verder natuurlijk wel toetsen, maar ik ga er vanuit dat gelet ook op het feit van dat de koper zich zo bewust is van het feit dat nu deze discussie speelt, dat dat ook geregeld is. En ja, wat dat aangaat is dat ook iets van beide kanten. Een koper heeft de verplichting om zich goed te informeren over hetgeen er van wat hij koopt en welke mogelijkheden het desbetreffende pand biedt voor zijn toekomstige bedrijfsvoering. En wij hebben gewoon de verplichting om ook open kaart te spelen om aan te geven van wat de consequenties zijn als mijnheer dit koopt. Maar ik ga er vanuit dat als wij nu met droge ogen gewoon dit pand verkopen in de situatie zoals het nu georganiseerd is en wetende dat er een gerelateerde bedrijfsactiviteit en woonactiviteit plaatsvindt, dat dat dan gewoon geregeld is en geborgd.

De voorzitter: Goed, kunnen wij het onderwerp hiermee afronden? Nou, nog een vinger zie ik. De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Ja, ik had nog gevraagd hoe u het financieel gaat regelen. Wordt gewoon de structurele opbrengsten weggestreept uit de begroting en ontstaat er een gat? Of gaat u dit verrekenen met de opbrengst?

Wethouder Botter: In die technische uitwerking gaat het in dit soort gevallen naar de algemene middelen en niet naar de reserve vastgoed, omdat we natuurlijk wel een dekking moeten hebben voor het wegvallen van het canon.

De voorzitter: Prima, kunnen we dit onderwerp hiermee afronden? Dank u wel.

Ter advisering aan de raad

9. Verklaring van geen bedenkingen in verband met het verlenen van ontwerp-omgevingsvergunning realisatie 60 appartementen aan de Schalkwijkerstraat en Vijfhuizerstraat (New Harlem) (FR)

De voorzitter: Dan wilde ik graag voor de pauze nog agendapunt negen behandelen van weer een andere wethouder. Verklaring van geen bedenkingen in verband met het verlenen van de ontwerp-omgevingsvergunning realisatie 60 appartementen aan de Schalkwijkerstraat en de Vijfhuizerstraat. En nou had ik gehoopt dat ... Ah, daar is hij. Zie je? Ik denk, ik lees gewoon een hele lange titel voor en dan komt hij binnen. En daar is hij. Dan het is ter ... Anders dan het vorige stuk, dit is ter advisering aan de commissie. Wie mag ik het woord geven? De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, er wordt hier een omgevingsvergunning afgegeven op grond van de wet algemene bepalingen omgevingsrecht. En dat kan omdat het college erkent dat er strijdigheid met het bestemmingsplan is en ze vindt dat de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing omvat. Daar heb ik een paar opmerkingen over. Wij hebben in december een stuk besproken over middenhuur, over doelgroepenverordening, over het opnemen in bestemmingsplan van ook middenhuurwoningen met een exploitatietermijn zoals het nu in het collegestuk heet – maar in het stuk in december sprak men over uitponden van middenhuurwoningen van 25 jaar. Dus mijn vraag is dan: waarom wijzigen we het bestemmingsplan niet, nemen we een termijn van 25 jaar in plaats van 10 jaar, zoals hier wordt voorgesteld? Dat is een vraag aan het wethouder. En tweede vraag: ik heb de anterieure overeenkomst vanochtend nog eens gelezen. Daar is sprake van 90% huurwoningen met een maximumhuur van € 950. En hier nu in het collegestuk lees ik eigenlijk, maar misschien is dat een fout in het collegestuk of een onzorgvuldigheid, dat die 90%, alle woningen daarvan een huur van precies € 950 hebben. Dus dat is de tweede vraag aan de wethouder. Die twee vragen heb ik. Waarom niet in een bestemmingsplan? Waarom niet in een termijn van 25 jaar? En de tweede vraag is: hebben al die 90% middenhuurwoningen, hebben die precies € 950 huur? Of is het zoals in de anterieure-overeenkomst een maximumhuur van € 950?

De voorzitter: Wie nog meer? De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank, voorzitter. 60 woningen, mooie locatie, mooie huurprijs ook; € 950 per maand en € 1000 per maand. Dat is iets waar we denk ik behoefte aan hebben in Haarlem. Maar het CDA heeft wel twee punten. En het eerste zal misschien niet verbazen maar het gaat over parkeren. Want ik zou niet zo graag in de Zomerstraat willen wonen. Dat is een straat die net daarachter ligt. Het huidige ... Nee, ik zeg het verkeerd. Waarom zou je dan niet willen wonen? Omdat er geen parkeergarage is. Er worden vier parkeerplekken gebouwd: drie op eigen terrein, een erbuiten. Daar komen deelauto's op terwijl er wel 60 appartementen komen. 60 appartementen volgens de reële autobezit waar we het straks over gaan hebben, betekent 60 appartementen in die prijsklasse ongeveer een auto bij bewoning. Dat betekent 60 auto's, in ieder geval als je kijkt naar de reële autobezit. En daar zit het bezoekersaandeel nog niet bij. Op zich, als dit midden in het centrum zou zijn, dan zou het misschien nog niet zo eens heel erg zijn omdat je dan geen alternatief hebt als bewoner. Als bewoner zie je namelijk af van het recht op parkeervergunning, ook voor bezoekers. En dan heb

je ook geen optie. Maar je heb je wel een optie, namelijk de optie om gewoon aan de achterkant te parkeren, namelijk in de Slachthuisbuurt, in de Zomerstraat of een van die andere straten. En daar zit precies het bezwaar want daar is de parkeerdruk hoog. Vanmiddag reed ik er toevallig doorheen en het stond helemaal vol met auto's van mensen die waarschijnlijk in de binnenstad werken en daar parkeren. En in de avond staat het vol met auto's vanuit de mensen die in de Slachthuisbuurt wonen, maar ook mensen die in de binnenstad wonen en hun auto daar parkeren omdat ze dan geen vergunning hebben. Of een tweede auto misschien. Ik zag al in de stukken dat de anterieure over in oktober is getekend. Daarin wordt ook al gesproken over de afwezigheid van de parkeernorm. Maar ik zie geen onderzoek of een parkeeronderzoek of mobiliteit onderzoek wat we bij andere projecten wel zien. En wij maken ons eigenlijk toch wel ernstig zorgen dat het heel veel overlast gaat geven bij de Slachthuisbuurt. Als ik er zou wonen, zou ik in ieder geval wel een auto snel aanschaffen, omdat ik gewoon buiten de stadwerk en dan parkeer je gewoon in de straten daarachter. En ik denk, ik vermoed dat meer mensen die daar gaan wonen dat gaan doen. Het laatste over dat parkeren: ten noorden daarvan heb je het Hof van Peltenburg. Een soortgelijk project, niet helemaal hetzelfde; het is wat groter, het zijn koopwoningen. Maar daar zit wel een parkeergarage bij. Dus het kan wel. Het is een mooie locatie in de stad. En volgens mij kunnen wij als stad, als gemeenteraad ook wel wat eisen aan de ontwikkelaar. Dus ik begrijp niet zo goed waarom je mee instemmen. Tweede punt is de inkomensgrens die er wordt gesteld van € 45.000. Je mag alleen maar daar een appartement huren als je een inkomen hebt lager dan € 45.000. Wij hebben vorige raadsvergadering de notakaders en instrumenten sociale huur en middensegment behandeld en daaruit blijkt dat die 950 à € 1000 overeenkomt met een inkomen van eerder € 55.000. Dus ik vraag me af waar de grens van € 45.000 op gebaseerd is en waarom we die niet wat hoger leggen. Dat zijn mijn punten.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Het is eigenlijk al door het CDA gezegd: 60 appartementen van middenhuur met niet vier parkeerplaatsen, maar nul parkeerplaatsen. En dat wordt opgelost door vier elektrische deelauto's, voorzitter. Vier deelauto's voor 60 appartementen van middeldure huur. Voorzitter en mijnheer de wethouder, u moet de Hoorne BV geen woningen laten bouwen, maar ons mobiliteitsprobleem laten oplossen. Dan komt het helemaal goed. Die betrouwbare partner, Hoorne BV, weet u nog? Voorzitter, ik snap echt totaal niet dat u met dit voorstel naar deze commissie durft te komen.

De voorzitter: Wie nog meer? De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Ja, natuurlijk een ander geluid. Maar goed, dat zal u niet verbazen, maar daar kom ik zo op terug. Wat ons betreft, wat betreft GroenLinks kan dit plan de inspraak in. Allereerst omdat dit stuk Haarlem echt wel een upgrade kan gebruiken. Zowel aan de voorkant, waar nog het oude profiel van de Schalkwijkerstraat ligt, toen Peltenburg er nog was en nou ja, de plek 3 meter breed was. Maar goed, ik dwaal af. Achterkant ook. Het is een verwaarloosd stukje met een groot hek eromheen. Dus dat hier überhaupt iets gebeurd is, vinden wij positief. GroenLinks is wel gecharmeerd van dit plan om een aantal redenen. Ten eerste omdat het zeer energiezuinige woningen worden, veel meer dan wettelijk verplicht. Dus dat vindt hij positief. En ten tweede programmatisch 60 appartementen voor een doelgroep die het niet altijd makkelijk heeft op de woningmarkt. En eigenlijk ten derde, juist vanwege die deelauto's en dat er geen parkeerplaatsen worden toegevoegd. Mag geen verrassing zijn, zei ik al, dat GroenLinks dat een belangrijke ontwikkeling vindt. En zo uniek is het nou ook weer niet. Er zijn ongeveer 1000 panden in zone B en C waar je helemaal geen parkeervergunning kunt aanvragen. En die panden zijn ook aan de randen van het vergunningengebied. Dus ja, daarom kan het de inspraak in.

De voorzitter: De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, ik heb ook een interruptie voor de heer Drost. Want mijnheer Drost, waar denkt u dan dat al die mensen parkeren, die daar wel een auto hebben? Prima dat het 1000 woningen zijn, maar waar parkeren die mensen dan?

De heer Drost: Ja, ik kan me enigszins voorstellen dat in uw wereld iedereen in auto heeft. Maar wat ook het stuk onderbouwd en ook voldoende onderbouwd is dat deze doelgroep waarvoor gebouwd wordt, meestal geen auto heeft. En op voorhand is het ook duidelijk, van: nou, dit is een plek ... Als je geen auto hebt, koop je een woning en dan ... je kan daar geen parkeervergunning bij krijgen. Ik snap dat dat iets te progressief is in uw licht conservatieve wereld, maar zo gaat het in 2019.

De voorzitter: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, wij zijn oerconservatief, zoals u weet, mijnheer Drost. Zeker, daarom vinden wij het ook heel normaal dat deze woningen gewoon energie neutraal worden opgeleverd, inderdaad. Maar het is natuurlijk ... De heer Visser zei het net ook al: die parkeernormen, die staan er gewoon. Dus je kunt wel zeggen: ja, nee, de VVD is oerconservatief, iedereen heeft een auto. Nee, natuurlijk heeft niet iedereen in auto. Maar de parkeernormen liegen er niet om. Daar hebben we het straks ook nog over. Maar daar gaat u totaal niet op in. Hij zegt alleen maar: nee hoor, niemand heeft in auto. Iedereen gaat zich braaf daar aan houden en niemand parkeert in de wijken eromheen. Dus u zegt: de parkeerdruk neemt niet toe in de omringende wijken.

De heer Drost: Nee, ten eerste, de tweede vraag en uw betoog die u stelt is hetzelfde betoog. Ik zeg niet dat per se ... Ik zeg niet dat de parkeerdruk per se niet verhoogd wordt in de omliggende wijken. Ik zeg alleen, want dat kan ik natuurlijk niet beloven, ik zeg alleen dat dit een doelgroep is die geen auto heeft. En daar gaan wij hiervoor bouwen. En kijk, dat u de parkeernormen en dergelijke belangrijk vindt, dat is aan u. Dat vinden wij niet.

De voorzitter: Interruptie de heer Aynan.

De heer Aynan: Nou, voorzitter, ik wil vragen of de heer Drost het stuk wel goed gelezen heeft. Want daar staat wel degelijk gedefinieerd als risico. En straks gaan we de parkeernormen vaststellen, en dan komt bij dit soort middeldure appartementen gewoon keihard naar voren dat er één parkeerplek per appartement is. Kijk, en in een oerconservatieve wereld kan je wel misschien iedereen in auto hebben, maar het is wel reëel om misschien wel van de helft uit te gaan. En weet u ... Kijk, er zijn inderdaad ook projecten in het centrum, maar daar kan je geen kant op. Dit is echt letterlijk aan de grens van het vrij parkeren. Gaan we die wijken niet opzadelen met de auto's juist van dit project? 60 appartementen hebben we het over, hè.

De heer Drost: Ik kan een antwoord geven wat ik net ook zei: in het hele vergunningengebied, zowel B en C, liggen panden waar je geen parkeervergunning kunt krijgen als je een woning betreft. En dat is door het hele gebied en daarom vinden we dit ook geen uitzondering.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Maar voorzitter, ik hoop dat de heer Drost een beetje luistert. Kijk, dit ligt aan de rand van niet parkeren. Dat betekent dat je wel voor het appartementencomplex wel kunt afspreken geen

parkeervergunning, maar echt letterlijk een paar meter verderop heb je geen vergunning nodig. Dat betekent dat de mensen die er komen te wonen prima een auto kunnen aanschaffen zonder parkeervergunning, die zijn paar meter verderop voor de deur van hun buurman gaan stallen.

De voorzitter: Goed. Ja, u heeft uw antwoord gegeven. De heer Van den Raadt. Ik werd ingefluisterd door de griffier: u staat officieel niet aangemeld als raadslid voor deze commissie en de heer Amand is gewoon netjes aanwezig, dus u hoeft hem ook niet te vervangen. Even ... Ik denk dat we dat straks in de pauze even moeten afstemmen.

De heer ...: Ik had nog een interruptie, voorzitter.

De voorzitter: U had een interruptie?

De heer Van den Raadt: Ja, ik had een interruptie. Nou, ten eerste mooie conclusie dat de VVD iedereen een auto heeft; bij GroenLinks niemand in auto heeft. Mijnheer Drost zelf niet in auto. Maar het belangrijkste punt natuurlijk hier: ik begrijp niet waarom deze doelgroep geen auto zou moeten hebben. Want het is € 45.000 inkomen. Het modale inkomen is € 37.000, dus dit zijn gewoon mensen die meer als modaal verdienen. Die kunnen echt wel een auto betalen. En het probleem is inderdaad dat die gewoon wel in auto hebben en hem in die wijk gaan zetten. Wil de heer Drost misschien bij dit project dat de mensen die het gaan kopen, ook ondertekenen dat ze nooit van hun leven een auto kopen? Wilt u die toevoeging?

De heer Drost: Nou ja, wat ik zeg. GroenLinks vindt dat het voldoende onderbouwd is dat er voor dit project wordt gebouwd voor mensen die niet zo snel in auto hebben. Ja, vervolgens, u doet allemaal aannames van: goh, en iedereen heeft minstens een auto. Of nee, ze komen allemaal met een auto en die gaan ze daar en daar zetten. Dat mag u best vinden, maar dan zou ik ook graag een onderbouwing van willen zonder dat we alle kanten opschieten en dat nu doen.

De voorzitter: Ik zie allerlei vingers omhoog gaan. De heer Visser.

De heer Visser: Nou, ik erken wel dat er een groep is die geen auto aanschaf. Die is er ongetwijfeld en ook met een hoger inkomen.

De voorzitter: U mag iets harder praten.

De heer Visser: Ik erken dat er een groep is, een groep mensen, een doelgroep is die geen auto aanschaf, ook met een hoog inkomen. En hoe borgen wij nou dat die groep, alleen die groep, hier terecht komt? Want het is ... Iedereen zoekt een huis, ook de mensen zonder auto. Of sorry, ook de mensen met auto. Die zien hier kans. Die denken: nou, 950 euro kan ik betalen, wil ik betalen. Hé, ik kan ook mijn auto kwijt en die gaan daar gewoon in. Dus hoe voorkomen we nou ... Hoe zorg je ervoor dat alleen maar de doelgroep die geen auto zal aanschaffen daarin komt?

De heer Drost: Nou ja, ik vind deze handreiking in ieder geval mooi, dat hoe kunnen we nou zorgen dat ... Misschien nog beter zorgen dat de mensen die er komen wonen echt geen auto meenemen? Dus daar kunnen we het zeker gezamenlijk aan werken. Wat net gezegd werd, inderdaad, die € 45.000 per ... inkomensgrens is wat hoog. Dat ben ik op zich met u eens. Dus nou ja, laten we daar samen in gaan kijken hoe we die kunnen aanpassen.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij. De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Geen interruptie, maar ...

De voorzitter: Oh, was uw termijn. Nee, maar volgens mij waren er nog interrupties. Mevrouw Kok zag ik nog. Was het een interruptie? Ja.

Mevrouw Kok: Ja, het is ... We kunnen inderdaad over die ... Wie heeft er wel, geen auto. Maar we gaan ook straks het stuk met die normen behandelen. Dus we kunnen allemaal wel denken: iemand verdient zoveel dus die zal wel een auto hebben. Maar daar hebben wij een onderzoek naar gedaan en daar zijn normen voor. En zoals de heer Visser zegt: deze ... dit gebied heeft een norm van één auto. En ik vraag aan de heer Drost: ook de bezoekers kunnen geen parkeerschijf krijgen. Dus misschien kunt u op een of andere manier wel bedenken van: er komen daar alleen mensen zonder auto's. Maar er zijn ook bezoekers en die gaan ook in omliggende wijken parkeren. Hoe kijkt u daar dan tegenaan?

De heer Drost: Ja, ook dit is weer een aanname, dat er bezoekers komen die per se in het gebied gaan parkeren. Ja, dat je het geheel kan uitsluiten ... Tuurlijk, dat kan je nooit. Maar wat mij betreft, excuus ... Er is genoeg openbaar vervoer in de buurt.

De voorzitter: Goed, u ziet dat anders. Helder. Nog meer interrupties hierop? Nee, dan de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dus we kunnen een motie van de coalitie verwachten dat ze zeggen, van: nou, degenen die daar komt te wonen, die heeft geen recht op aanschaf van een auto. Want zo hard moeten zijn, want anders kunnen we geen afspraken maken.

De voorzitter: De heer Drost, nog even een korte reactie. Dan gaan we naar de termijn van de heer Van Leeuwen.

De heer Drost: Ja, grappig, ook dat heb ik niet gezegd. Dus dat is ook weer uw aanname.

De heer Aynan: Nee, dat heeft u wel gezegd. Anders moet u maar terug luisteren. Anders heeft het namelijk helemaal geen zin om het te hebben over nul parkeerplaatsen bij 60 appartementen van middeldure koop of huur. En u zegt van: het zijn aannames ...

De voorzitter: Wat is uw vraag? Nog even een vraag.

De heer Aynan: Ja, of hij bereid is. Want hij zegt: het zijn aannames, mijnheer Drost van GroenLinks. Het is de harde realiteit. Of het nou de Mariastichting is of Neo Deo – we hebben gezien dat de parkeerdruk op de buurt gewoon toeneemt omdat die mensen geen parkeervergunning krijgen maar wel eentje kopen. Dat is de realiteit, mijnheer Drost.

De voorzitter: De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u. Nee, wat ik heb gezegd: ik wil best in een zoektocht kijken van hoe kunnen we nou nog aanscherpen om dat doel wat in het stuk staat te borgen? Dus ja, kijk, de aanname is dat u maakt, dat gaan we met de coalitie doen. Die conclusie heb ik niet getrokken. Ik zeg alleen dat dat ... die handreiking deden.

De voorzitter: Goed, de heer Van Leeuwen, uw termijn.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ons oog viel wat betreft dat parkeren op pagina 5 en 6: daarnaast heeft de initiatiefnemer bij het aangaan van een anterieure-overeenkomst zich gecommitteerd de realisatie van acht extra parkeerplaatsen aan de Schalkwijkerstraat. Dit aantal is echter in de praktijk vanwege verkeersveiligheid niet volledig uitvoerbaar gebleken. Aan de Schalkwijkerstraat zal in ieder geval een parkeerplekvoordeel auto's, één voor bezoek worden gerealiseerd. Dan hebben we er dus al twee. Bezien wordt of de overige plekken elders in het openbare ruimte binnen het projectgebied kunnen worden gerealiseerd. Wij hebben dat gezien. We hebben ook gezien wie de ontwikkelaar is. Wij hebben ook het idee dat die ontwikkelaar doorgaans als zeer creatief en oplossingsgericht wil meewerken in Haarlem. Dus wij gingen ervan uit dat deze ontwikkelaar ongetwijfeld binnen het gebied toch tot aanpassingen van het programma gaat komen, zodanig dat er meer parkeren op eigen gebied gerealiseerd gaat worden. Dat vinden wij toch inderdaad heel belangrijk, want wij vinden het te tricky om dit soort locaties als experimenteellocaties te gaan inzetten om te kijken of we met deelauto's alleen het gaan redden. Dat is gewoon het aantal te groot voor. Als je dat doet met kleine locaties, dan heb je ons altijd aan de zijde want we zijn daar benieuwd naar. Maar 60 woningen en het parkeren buiten op straat opzoeken, dat zien wij eigenlijk niet zitten. Waar verder ons oog op viel ...

De voorzitter: De heer Garretsen, interruptie.

De heer Garretsen: Ja, ik weet niet of u het ironisch of cynisch bedoelde, maar u had het over creatieve ontwikkelaar, enzovoort. Maar dit is dus een ontwikkelaar die de gewoonte heeft om contractbreuken te plegen. Niet alleen in de gemeente Haarlem, maar ook in de aanpalende gemeentes.

De heer Van Leeuwen: Ik dacht dat u mij een beetje kende en dat u snapt dat dat ironisch bedoeld was. En dat de creativiteit vaak ook naar de ontwikkelaar terugvalt. En in dit geval graag de creativiteit aanwenden om dit project tot een succes te maken, want we vinden het verder een mooi project. Alleen te groot met te weinig parkeren. Waar ons oog ook op viel was pagina 4. En we zijn bang dat we dat de komende jaren bij elk project natuurlijk gaan bediscussiëren. Dan wordt natuurlijk die 40-40-20 genoemd en dan wordt er natuurlijk de uitzondering genoemd, zijnde punt e. We hebben een uitzondering en tussen haakjes: een project waarvan privaatrechtelijke afspraken zijn gemaakt en programmatische aanpassing niet meer haalbaar is zonder verregaande juridische en/of financiële consequenties. Punt. Dat moeten wij maar aannemen. Ik snap dat u niet met elke project bij ons kunt komen om te laten zien wat dan de juridische, wat dan de financiële consequenties zijn. Maar iets meer inzicht zou ik wel wenselijk vinden, want anders wordt dit een lijstje wat we elke keer terug gaan zien. En als argument misschien heel valide maar totaal niet toetsbaar. Daar zouden we wel wat meer inzicht in willen hebben. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik zal ook maar het woord voeren want GroenLinks voor die tijd word voor alle coalitiepartijen, dus dan kunnen we dat ook mooi eventjes oppakken. Ja, aansluitend op wat de Actiepartij zojuist zei: het is natuurlijk inderdaad jammer dat een aantal projecten uit het verleden voor de rollen die dan volledig uit middenhuurwoningen bestaan, maar in principe kan het in ontwikkeling zijn die een mooie toevoeging geeft aan deze buurt waar toch in eerste instantie nu wat leegheid op die specifieke plek is. Dus daar zijn we op zich ... Met dat deel kunnen we akkoord gaan. Ja, dan zullen we ook maar wat zeggen over het parkeergedeelte, want er werd net het nodige over gezegd. Ja, het stuk benoemt ook inderdaad dat als risico. Dus ik denk dat dat aansluit, dat dat klopt. Dat zal een risico zijn, hoe dat in de praktijk uitpakt. Ik denk wel dat

ook wat het stuk weergeeft: er zijn ook gewoon juridische afspraken over gemaakt. De mensen die daar gaan huren, die mogen geen parkeervergunning en die mogen ook geen auto. Maar daaruit voortvloeiend blijft het risico bestaan of zij dat wel of niet gaan doen. Dan is denk ik de politieke keuze of u dat risico ja of nee te groot vindt. Ja, wij gaan akkoord met dat risico.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik heb inderdaad gelezen dat er geen keer vergunningen worden toegekend aan degene die hier gaan wonen. Maar waar leest u dat ze geen auto mogen bezitten?

De heer Wiedemeijer: Dat heb ik in hetzelfde stuk gelezen. Maar daar uit voortvloeiend ging ik al verder met: het is denk ik een politieke afweging of u dat risico te groot vindt of zij elders in dat inderdaad vergunningsvrije gebied te ja of te nee gaan parkeren. Dat zal inderdaad moeten blijken. Ik denk wat een belangrijk onderdeel is: er wordt hier aangegeven van dit is een jongere doelgroep dus die is minder autogebruikend. Ik denk dat dat een correcte analyse is. De vraag is alleen een beetje: hoe wil je gaan borgen dat die leeftijdsklassen er in komt? Want we sturen volgens mij nu op inkomensgroep, dus volgens mij kan er ook iemand van 60 gaan wonen met dat inkomen. Wat gebeurt er op het moment ...

De voorzitter: Kan het ietsje rustiger aan de linkerkant?

De heer Wiedemeijer: ... dat iemand van 25 met die inkomensgroep er gaat wonen, maar die blijft er in wonen totdat hij op een gegeven moment in een situatie komt dat hij wel een auto wil. Dus het is even interessant: hoe zorg je dat die doelgroep, die inderdaad weinig de auto gebruikt, hoe die de doelgroep blijft? Dat vind ik op zich een interessant gedeelte. Ik denk dat die invulling er ook voor kan zorgen dat dat risico iets beperkter wordt. Maar ik erken dat dat risico aanwezig is. Ik ga niet zeggen dat het risico niet aanwezig is.

De heer Aynan: Voorzitter, ik hoor hier allemaal aannames over bepaalde groepen. Jongeren die geen auto hebben, et cetera. Maar toen ik het las, dacht ik: dit is toch echt weer een mooie babbeltruc van Hoorne om te ontsnappen aan het aantal verplichte parkeerplekken, hoor. We trappen er gewoon weer met open ogen in.

De voorzitter: Goed. Uw vraag was?

De heer Aynan: Trapt de Partij van de Arbeid met open ogen in de babbel van Hoorne BV?

De heer Wiedemeijer: Ja, dat doen we. Altijd, zoals u weet. Wij trappen er elke keer weer in. U kent mevrouw Schopman al een aantal jaren. We trappen er elke keer weer in. Maar om maar even antwoord te geven: kijk, wij doen in principe geen aannames voor autogebruik. Dat onderwerp zat hierna ook op de agenda. Daar zijn gewoon onderzoeken overbekend. Zoals u ook ziet ben ik zelf van een bepaalde leeftijdsklasse, ken ik toevallig ook nog meer mensen uit die leeftijdsklasse. Volgens mij is het geen aanname om te zeggen dat jonge mensen minder de auto gebruiken. Maar goed, daar kunt u het natuurlijk nog steeds mee oneens zijn.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Termijn, hè? Voorzitter, ik heb op mijn 30e pas mijn rijbewijs gehaald dus die groep is er. Op zich een mooi plan. Het ziet er mooi uit dus daar kan ik mee instemmen. Ik vind wel dat we een boeiende discussie over parkeren hebben, want we hebben het hier heel erg over afwentelen op de buurt. En dat is inderdaad precies op de grenslijn van zo'n parkeerzone. Ik vind het een interessante discussie; ik ben

benieuwd naar de reactie van de wethouder. Maar afwentelen gebeurt in dit plan ook op een andere manier en daar wees de Actiepartij indirect op, namelijk: we gaan ergens in die openbare ruimte nog zoeken. Maar wie zal dat betalen? En wij kijken sowieso af van de parkeernorm. En er zijn echt andere gemeenten die het heel anders doen. Want er zijn altijd wat kleine projectjes waar je die parkeernorm niet kan halen, want onder een huis dan een kelder bouwen is allemaal veel te duur. En dan zeg je, van: nou, dan gaan we het beargumenteren, daar wijken we vanaf. Nou, heel begrijpelijk. Maar er zit wel een financiële component aan en die vergeten wij steeds in Haarlem. Want je hoeft niet die dure parkeerplaats te bouwen. En de financiële component gaat gewoon naar de ontwikkelaar toe. En andere gemeenten, die doen dat heel slim. Die zeggen: u mag afwijken van de parkeernorm, maar dan moet u het financiële verschil storten in een parkeerfonds of een mobiliteitsfonds. En dat zou ik hier graag willen. Want er zullen goeie redenen zijn om hier geen parkeergarage te bouwen. Maar ga dan die € 10.000 of € 15.000 of € 8000 – ik weet niet precies – maar ordegrrootte dat bedrag werd parkeerplaats volgens de parkeernorm, ga dat aftikken met de ontwikkelaar, stop dat in een mobiliteitsfonds. En dat kunnen we misschien later mooi investeren in een mooie HOV-bushalte daar langs het Spaarne of in een parkeervoorziening elders in de wijk. Als er ergens anders een ontwikkeling is waar we tekorten hebben, waar we wel die parkeervoorziening willen bouwen. We gaan sparen. Oftewel, prima plan ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Visser.

De heer Visser: Ja, u weet dat dat al bestaat in beleid, toch, neem ik aan? € 20.000 staat daar. Je mag het afkopen.

De heer Visser: Nou, waarom gebeurt dat ... Ik heb de indruk dat het in dit stuk niet gebeurt of ik heb er overheen gelezen. Maar dan gaat het kennelijk naar de algemene middelen en ik vind dat het gelabeld moet worden voor mobiliteit. Want het mag parkeren zijn, maar het mag ook best of iets zijn. Het gaat erom, als mensen minder met autorijden, nou, dan gaan ze iets anders doen qua mobiliteit. Gaan ze meer fietsen, moeten we meer investeren in fietspaden. Dat geld moet ergens vandaan komen. Room dat geld af.

De voorzitter: Ja, prima. De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wat ons betreft, in grote lijnen een heel mooi plan. 60 middeldure huurappartementen op een prachtige locatie, dus in de basis staat dat prima. En qua parkeren: er zijn natuurlijk heel wat vragen gesteld. Ook ik ben benieuwd naar de reactie van het college, van: wat is er tot nu toe met Hoorne BV besproken over dit onderwerp? Maar ze geven zelf natuurlijk in een prachtig stukje proza in het stuk ook aan waarom zijn eigenlijk die gelegenheid niet creëren. En dan zou ik u toch graag even mee willen nemen. Dat doen ze namelijk ter bevordering van onze gezondheid. Er staat namelijk ... Ja, nee, letterlijk. In het kader van de bevordering van de gezondheid kent voorliggend plan een aantal aspecten die hier aan bijdragen, denk aan het terugdringen van het autobezit. Ja, en hoe doe je dat nou effectiever dan gewoon simpelweg geen parkeerplekken te creëren. Dus uiteindelijk, mijnheer Aynan, wat u ook zegt: Hoorne heeft natuurlijk gewoon het beste met de Haarlemmer voor. Wij wachten de reactie van het college op de parkeerproblematiek even af. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten. Was een interruptie, mijnheer Aynan? Hoeft niet, hè.

De heer Aynan: Nee, daar ga ik gelukkig zelf over. Voorzitter, inderdaad, mijnheer De Groot: autobezit.

De voorzitter: Ja, uw vraag is?

De heer Aynan: Ja, hoe gaat Hoorne BV of hoe gaat u of het college autobezit tegen? Want dat is namelijk de crux van het hele plan.

De voorzitter: Ja, prima vraag.

De heer De Groot: Vindt u, voorzitter? Ja, nee, goed, dat kan. Ik vind het ook een prima vraag. Hij heeft hem tenslotte al een paar keer gesteld. Ja, ik denk dat het naïef is om te denken dat er mensen een overeenkomst getekend waarin zij afzien van het bezitten van een auto. Je kan inderdaad wel regelen dat er geen vergunning aangevraagd kan worden. Dat doen we in een aantal gevallen ook al. Dus ik ben helemaal met u eens dat op het moment dat we deze 60 appartementen creëren, dan zal je qua bezoekersvraag en van mensen die daar uiteindelijk toch zelf een auto bezitten ... Je krijgt er een keer een van je werk in de loop van de tijd dat je daar werkt. Ja, die komen in de omliggende wijken terecht. Dus ook ik ben heel benieuwd: hoe kijkt het college daartegenaan?

De voorzitter: Goed. Was het een interruptie, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, dat was precies het punt wat ik ook wilde aanhalen. Want de heer De Groot zegt dat het meest effectief is om dan geen parkeerplaatsen aan te leggen, maar dat is natuurlijk niet het meest effectieve omdat iedereen hier in deze situatie iedereen gewoon twee straten verderop gaat parkeren. Dus dan moet deze 60 concluderen dat het meest effectieve is dat je dus een verbod op autobezit afdwingt op deze locatie. En hoe wilt u dat gaan doen?

De heer De Groot: Nou, hoe ik dat wil gaan doen, is een stap verder. Maar ik ben met u eens: dat is inderdaad een nog effectievere methode om het voor elkaar te krijgen.

De voorzitter: Goed, mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Termijn. Ja, Hart voor Haarlem is natuurlijk blij dat hier ... We soepel omgaan ... Of tenminste een ontheffing geven op het bestemmingsplan. Er kan nu in de plint gewoond worden. Die kapverplichting, wat ik altijd grote onzin heb gevonden voor bepaalde buurten, wordt er vanaf gehaald. Dus dat is al een positief. Ik vind natuurlijk wel, of wij van Hart voor Haarlem vinden dat natuurlijk die aanname, dat mensen geen auto hebben, dat het natuurlijk heel erg raar is en dat het in de praktijk ook zo niet werkt. En met drang en dwang, dat is ook niet progressief, mijnheer ... Dat is natuurlijk ook allemaal onzin. Maar in ieder geval, ik begrijp gewoon niet dat die verplichting voor ondergronds parkeren niet meegenomen is in deze richtlijnen voor elke ontwikkelaar. Want dat is uiteindelijk altijd staand beleid geweest. Door de crisis hebben wij dat losgelaten. Het is geen crisis meer, dus ik zou dat gewoon weer eisen van de ontwikkelaar.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Mevrouw Van Zetten, ik ben heel benieuwd naar uw standpunt? Vindt u dat de overheid burgers van Nederland kan dwingen om geen auto te bezitten?

Mevrouw Van Zetten: Ja, kijk, dat is natuurlijk een heel idiote vraag.

De heer Garretsen: Maar ik hoor partijen, die hebben het over drang en dwang.

Mevrouw Van Zetten: Niemand kan iemand dwingen om geen auto te bezitten, dat weet u zelf ook wel. Het zal dan wel een grapje zijn. Kijk, dat GroenLinks in dat soort sprookjes gelooft, dat laat ik gewoon aan hun. En

dat je mensen gaat dwingen om zoiets te doen, dat kan natuurlijk niet. Dan moet je in Noord-Korea gaan wonen.

De heer Garretsen: Maar is juridisch ook niet mogelijk.

De voorzitter: Goed. Die mag ik het woord geven? Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, volledig eens met alle vragen over hebt parkeerbeleid. Op deze manier kunnen wij er niet mee akkoord gaan. Tweede vraag, al genoemd: het gaat hier om Hoorne Vastgoed, waarmee we een beetje een geschiedenis hebben. Zijn er nog extra maatregelen of afspraken gemaakt dat ze nu echt 90% van de woningen in dit segment gaan bouwen? Want ja, daar is inderdaad behoefte aan en dat willen we ook heel graag. Ja, wordt daar nog extra op gelet?

De voorzitter: De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel, wij kunnen redelijk kort zijn, want het is een prachtig plan. De kapverplichting waar mevrouw Van Zetten het over heeft: nou ja, dat vinden wij op zich wel goed om die te handhaven. Het levert ook een stukje kwaliteit. Maar die gaat hier af, inderdaad. Daar hadden wij ... Daar fronsten we onze wenkbrauwen over. Maar goed, als de '...' en stedenbouwkundig daar het maximale resultaat is behaald, dan geloven wij daarin. Dan mag die er af, inderdaad. Parkeren, daar gaan we natuurlijk niet mee akkoord. Want ja, de heer Drost gelooft in sprookjes dat niemand een auto heeft en niemand een auto kopen en dat bezoekers ook allemaal zonder auto's komen voor 60 appartementen. Nou ja, dat geloven wij niet. Daarbij liggen er gewoon ondernemers aan de Schalkwijkstraat. Die zijn daar gevestigd. Ook een vraag aan de wethouder: wat gebeurt er met die twee ondernemers aan de Schalkwijkstraat? Wat gebeurt er met de ondernemers daarnaast? Want als die 16 bezoekersplekken daar vol worden gezet met bezoekers van de appartementen, ja, dan kunnen die ondernemers ook wel direct een faillissementsaanvraag gaan starten, want dan kunnen ze zelf hun auto niet meer parkeren. Dus wat gebeurt daarmee? De vier deelauto's: ja, dat is natuurlijk waanzinnig wie dat verzint, voor 60 appartementen. Dan ook de vraag van het aantal vierkante meters varieert. Prima, om dat in 90% van het middensegment te doen. Maar er zijn ook woningen van 32 m². Betalen die daar ook de 950 of wordt dat een lager bedrag? Voor nu, goed dat dit zo wordt toegevoegd. Goed dat er geen supermarkt of bouwmarkt komt, want dat zou te veel druk leggen op de buurt. Laten we alsjeblieft niet die druk daar nu wel meer gaan leggen door al het autoverkeer daar te laten parkeren.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik heb even een vraag, want het is voor mij nu even niet helemaal helder. U zegt aan de ene kant: ik ga akkoord met het bouwgedeelte, maar ik ga niet akkoord met het parkeergedeelte. Dat is toch een beetje ... U bent dan toch cherry-picking aan het doen? Want u zegt: ik wil wel de woningen, maar ik wil niet de consequenties van die woningen. Dus welke keus gaat er nu uiteindelijk maken? Gaat u tegenstemmen omdat het teveel parkeerdruk geeft of gaat u voor stemmen omdat u de woningen graag wilt? Dat is politiek: keuzes maken.

De heer Blokpoel: We maken altijd keuzes, mijnheer Wiedemeijer, gelukkig maar. Nee, wij gaan niet akkoord met dit plan. Zeker niet. Want er is geen parkeerplek te vinden. Maar de woningbouwopgave: ja, dat is prachtig. Maar als er een laag op moet omdat er dan op het maaiveld een parkeerdek komt, prima, want anders we het parkeerprobleem op. Maar op deze manier, zonder parkeerplek, geen woningen.

De voorzitter: Goed, wie mag ik het woord geven? Nee? Dan gaat het wordt naar de wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel, voorzitter. Misschien nog even een kleine voorgeschiedenis hoe wij tot dit project zijn gekomen. En ik ben ook blij dat er in ieder geval op het ... Uit het stuk van de kwaliteit, de stedenbouwkundige kwaliteit ook positieve woorden te horen zijn. Dit is een project wat al lang loopt. Er zijn gedachten geweest van een supermarkt; het is een bouwmarkt geweest. Nou, ik denk dat supermarkt, als we het straks over parkeren gaan hebben, nog een veel grotere druk voor de buurt zou hebben meegebracht dan deze functie. Dit project is al een lange tijd aan het lopen. Dit is gestart ook inderdaad waarbij de ontwikkelaar heeft vanaf ... heeft gezegd: ik wil afzien van het recht op vergunningen, laat ik het zo zeggen, en ook het recht op bezoekersvergunningen. Dus dat is denk ik een van de insteken geweest van dit plan. Die voldoet ook niet vanaf de start eigenlijk aan de 40-40-20 die deze coalitie als ambitie heeft neergelegd voor deze grootte van projecten. Het was een project waarvan toen deze coalitie startte het al heel ver was. Er lag al bijna een kant-en-klare anterieure-overeenkomst. En dat was een van de redenen dat het op het lijstje, en dat is een selectief lijstje met een gelimiteerd lijstje, dat het op dat lijstje van projecten is gekomen, waarbij dat al zo ver was, dat we geen serieuze wijzigingen meer konden doen in het programma. Dat is hoe hij daar terecht is gekomen. Nou, dan een aantal vragen over de 90%. Nou, die 950 is inderdaad maximaal, dus als het iets kleinere woningen zijn ga ik er vanuit dat het wat goedkopere huur is. Het voldoet dus ook niet helemaal aan alle nieuwe kaders van middeldure huur, omdat we zeggen: het is een oud project, daar horen ook nog andere kaders bij. Maar we hebben er toch een aantal elementen wel in kunnen stoppen, al voorsortierend eigenlijk op het nieuwe beleid. Dus de inkomensgrens en inderdaad het maximeren van de huur op € 950.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Nee, ik sneed dat punt aan omdat ... Ja, u heeft die anterieure overeenkomst en daar staat dat de ontwikkelaar 90% tot € 950 huur bouwt, maar u heeft daar geen sancties voor. Er staat wel dat als een partij de overeenkomsten niet nakomt, kunt u hem in gebreke stellen en schadevorderingen eisen, maar u heeft geen bestuursrechtelijke dwangmiddelen. En uw collega SP-wethouder in Amsterdam is daar een aantal jaren geleden ingestonken bij een ontwikkelaar, en die heeft rustig de huizen voor € 1300, € 1400 verhuurd omdat hij het gewoon privaatrechtelijk heel moeilijk had om het af te dwingen. Stel, de ontwikkelaar verhuurt het aan ... voor 1000 euro aan mensen met een inkomen van € 60.000. U kunt die mensen er niet uitzetten. Dus dit is gewoon heel moeilijk om privaatrechtelijk zorgen voor nakoming. En er staan ook geen dwangsommen in de anterieure-overeenkomst. Dus ik ben heel bang, ook gezien de reputatie van deze ontwikkelaar, dat hij gewoon de afspraken in de overeenkomst, dat hij dit niet nakomt en dat wij onvoldoende dwangmiddelen hebben om ervoor te zorgen dat hij die wel nakomt. Dat is mijn angst. Daarom wou ik graag publiekrechtelijk instrument van het bestemmingsplan, want dan hebben wij veel meer mogelijkheden om voor nakoming te zorgen.

Wethouder Roduner: Ik snap wat u bedoelt, waarom u dat vindt. Kijk, het college heeft als volgt geredeneerd: dit is een project wat niet om het nieuwe beleid valt dus daarom gaan we ook geen publiekrechtelijke instrumenten inzetten om inderdaad die middeldure huur te garanderen, zoals we bij echt nieuwe projecten wel gaan doen in de kaders die we hebben afgesproken. En wij hebben dat op deze manier in de anterieure-overeenkomst geregeld. En ja, als we inderdaad constateren dat dat niet wordt nageleefd, dan zullen we ... dan moeten we inderdaad een privaatrechtelijke route bewandelen. Die is inderdaad, zoals u aangeeft, minder ... misschien wel minder kansrijk. Dat kan ik niet zo snel beoordelen, moet ik heel eerlijk zeggen. Maar ik denk dat dat wel dan uiteindelijk de route is die we met elkaar gaan bewandelen. En ik denk ook: ja, die

bereidheid moeten we dan als gemeente ook hebben, dat als we een contractuele afspraak met iemand hebben, dat we ook bereid zijn naar de rechter te gaan. En die bereidheid is er in ieder geval bij mij wel.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb die anterieure overeenkomst gezien als concept. Maar ik begreep van een van de andere sprekers dat die is al ondertekend?

Wethouder Roduner: De anterieure over is volgens mij al ondertekend.

De heer Garretsen: Maar er zit toch een voorbehoud aan ... Of niet in ... En dat is gewoon een vraag, van goedkeuring door de raad of niet?

Wethouder Roduner: Nee, anterieure overeenkomst is een collegebevoegdheid.

De heer Garretsen: Dus we kunnen die anterieure overeenkomst niet meer scherper maken met een aantal bepalingen dat het voor de ontwikkelaar moeilijker wordt om niet na te komen?

Wethouder Roduner: Nee, ik denk in principe niet. Dit is nu wat voor leeft. U heeft uiteindelijk het recht natuurlijk om uiteindelijk bestemmingsplan te wijzigen. Wij hebben als college de bevoegdheid om anterieure overeenkomsten te sluiten. Wat we denk ik in de nieuwe projecten vooral willen is u aan de voorkant meenemen met startnotities – we bespreken er zo meteen eentje – om juist aan de voorkant met elkaar die kaders heel goed neer te zetten zodat we niet aan de achterkant, en dat is natuurlijk in het verleden heel vaak gebeurd, nog weer proberen bij te sturen met bestemmingsplannen. En dan wordt het dan wel een hele ingewikkelde situatie.

De voorzitter: De heer Garretsen, u heeft nu al vier keer achter elkaar een vraag gesteld. Ja, ik snap het. Maar het wordt geen ondervraging van de wethouder, hè.

De heer Garretsen: Ik heb een hele korte termijn, maar dit is voor ons een heel belangrijk punt. Kijk, als die doelgroepenverordening er is, en die komt binnenkort, die stelt de raad binnenkort vast, dan kan ze alsnog bestemmingsplannen vaststellen en wijzigen. En Hoorne BV kan er geen enkel bezwaar tegen hebben dat wij in de bestemmingsplan de middenhuurwoningbestemming vastleggen. Dus ik zou aan de wethouder willen voorstellen om dat dan alsnog zo gauw de doelgroepenverordening is vastgesteld, dat te doen.

Wethouder Roduner: Ik weet niet of ze ... Ik zal eens navragen bij ze of ze daar geen enkel bezwaar hebben omdat op die manier te doen. Dat is een aannname die u neemt en die ik niet zo snel kan staven. Maar wat ik zeg: wij hebben het in de anterieure-overeenkomst geregeld. Wij denken dat we het op die manier goed geregeld hebben. Wij zijn bereid ook de nodige stappen te zetten als wij constateren dat dat niet is. En ik denk dat dat wel een goede aannname is om het op die manier te doen. En nog weer met een ander instrument er overheen gaan om het nog harder te maken, ik denk dat dat in dat geval niet nodig is.

De heer Garretsen: Ja, ik ben er dan wel mee akkoord dat in plaats van 25 jaar hier 10 jaar staat, maar dan zou Hoorne uit overwegingen van billijkheid ermee akkoord moeten gaan dat de afspraak ook in het bestemmingsplan wordt opgenomen.

De voorzitter: Maar nu wordt het ook heel technisch. Dus ik wilde eigenlijk deze discussie, dit één-tweetje nu afronden.

Wethouder Roduner: Dan gaan we over naar het parkeren, voorzitter. Want daar waren denk ik ... Nee, de VVD had nog een vraag gesteld over de ondernemers die als ... Ik fietste er laatst langs en volgens mij hebben de ondernemers ... Hun verfbedrijf heeft volgens mij een paar deuren verder ook een nieuwe plek gevonden. Maar het parkeren. Ik constateer dat ik toch braver ben dan een hele hoop van u. Want ik had een huurhuis waar ik geen recht had op een bewonersvergunning of een bezoekers voor, en ik had ook geen auto. Bewuste keuze. Ik had wel eerder dan mijn 30^e mijn rijbewijs, mijnheer Visser. Maar een bewuste keuze. En ik denk dat dat ... Dat is ook waar deze woning zich op richt. Dus dit richt zich op mensen die bewust geen auto hebben, die zich ook bewust van zijn dat ze geen vergunning kunnen krijgen, dat ze ook geen bezoekers kunnen krijgen. En dat is waar dit project zich expliciet op richt. En op die manier proberen wij ... Wordt gepoogd ook aan deze doelgroepen recht te doen.

De voorzitter: De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Roduner, vraag: ontving u daar ook nooit bezoek in uw oude huurhuis? Of kwam al uw bezoek met de trein en de bus?

Wethouder Roduner: Over het algemeen wel. En ik had dus ook geen bezoekersvergunning, dus ja, dat was ook denk ik één ding. En wat denk ik nog wel belangrijk is, want we doen alsof er helemaal geen parkeerplek er zijn: de oude functie had een bestemming, niet te vergeten. Een bouwmarkt, had ook een supermarkt kunnen zijn. Had natuurlijk wel een bestemming. En we hebben met Hoorne afgesproken dat wij toch kijken of er we een aantal extra parkeerplekken te kunnen realiseren. Als dat niet aan de voorkant kan, kijken we ook naar de Vijfhuizerstraat, om daar ook nog parkeerplekken te zien. Dus we kijken dat gebied wat breder en Hoorne moet dat natuurlijk uiteindelijk ook betalen. In het beleid zit gewoon de mogelijkheid ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, had u een interruptie? Ja. Nou, had u het woord? Nou, bij dezen dan.

Mevrouw Van Zetten: Nee, u heeft het over extra parkeervoorzieningen. Maar waarom was dat expliciet vier parkeerplaatsen als er inmiddels al sprake is van meerdere?

Wethouder Roduner: Nou ja, zoals ... Ik weet niet wie dat precies zei, maar iemand zei dat we, en dat was ook terecht, dat we in het stuk hadden opgenomen – volgens mij was het de ChristenUnie ... Zeg ik dat goed, de ChristenUnie? Nou, iemand had opgenoemd dat we 8 ... Dat in de anterieure-overeenkomst afgesproken dat Hoorne 8 ... Zich zal inspinnen om 8 extra parkeerplekken in de openbare ruimte te realiseren. Zoals aangegeven, gingen we ervan uit dat dat in eerste instantie aan de Schalwijkerstraat kon. Nou, dat blijkt verkeerskundig, vanuit veiligheidsoogpunt ook ingewikkelder te zijn. Maar we hebben dus nog steeds het commitment om te kijken of we dat op een andere plek kunnen realiseren. En misschien dat dat dus ook aan de Vijfhuizerstraat, dus aan de achterkant, zou kunnen.

De voorzitter: De heer Aynan. Daarna de heer Van Leeuwen.

De heer Aynan: Ja, voorzitter. Dank u wel. De Vijfhuizerstraat waar geen parkeerdruk is, hè? Nee, dus niet. Maar u heeft het over ... Ja, u bent een brave burger; ik had niet anders verwacht van een wethouder. Maar hoe gaan we nou borgen dat inderdaad degenen die daar komen te wonen geen auto gaan kopen? Dat is punt één. En punt twee: u heeft het over afspraken uit het verleden en daarom kunnen wij 40-40-20 nu niet realiseren met dit project. Maar we hadden natuurlijk ook wel afspraken uit het verleden over de parkeernorm. Waarom is dat hier opgegeven? En als u ... Nog één vraag, voorzitter. Kijk, ik snap heus wel dat je met die deelauto's een gedeelte van zeg maar de mobiliteitsvraag kunt oplossen. Maar dat doe je niet met

vier deelauto's. Kunnen we niet nadenken hoe wij dat bijvoorbeeld misschien met 12,14 ... Is dat mogelijk? In plaats van op zoek te gaan naar parkeerplek die je elders kunt creëren.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, ik dacht, ik kom de wethouder even tegemoet omdat wij het zojuist voorlasen, dat stukje over die acht parkeerplaatsen die dan gezocht zouden moeten worden. Of waar er dan twee van gevonden zijn. Maar er staat voor die zin die ik voorlas: vanuit de oude functie is er nog een positieve parkeerbalans van 15 parkeerplaatsen. Ja, maar goed. Dan blijft toch overeind staan dat wat daarna gebeurt ... In de nieuwe situatie heb je toch gewoon een zoektocht te gaan naar het aantal parkeerplaatsen? En dat gaat toch never in dit project gebeuren? Dus heeft u nog niet het idee ook dat u dit project wel in grote delen door kunt laten gaan als u die parkeeroplossing door Hoorne op eigen grond laten plaatsvinden? Ja, dat kost een aantal woningen; dat kan ik me nog voorstellen ook. Maar hebben we dan niet gewoon een heel goed plan daarna?

Wethouder Roduner: Nou, voorzitter, een aantal interrupties, maar ik was nog in mijn verhaal. En misschien is het gewoon beter dat ik dat afmaak en dat we aan het einde van de rit nog even kijken of ik alle vragen beantwoord heb. Wat denk ik een belangrijk element is dat wij gewoon in het beleid de mogelijkheid hebben dat een ontwikkelaar afziet van het recht op vergunningen. En ja, ik vind het ingewikkeld om te zeggen van: voor dit gebiedje in het midden van het centrum mag het niet, maar de rand dan weer wel. Dat is volgens mij ... beginnen we toch in een arbitraire situatie te komen. Dit is gewoon een vergunningengebied. Mensen mogen daar niet staan zonder vergunning of moeten daar tegenwoordig wat meer voor betalen. Dat is in ieder geval ons uitgangspunt. Dat is waar we ons vasthouden. En in het beleid zit de mogelijkheid om af te zien van vergunningen omdat het gereguleerd gebied is. Dat is volgens mij ... Dat is hoe dit project ook vanaf de beginsituatie is ... de insteek is geweest van dit project. Dus dat is de route die we met elkaar bewandelen. Ja, en ik vind het ingewikkeld om te zeggen: nou, dit is omdat het aan de rand zit, moeten we dan weer andere regels gaan toepassen ten opzichte van andere projecten. Dat is denk ik ook wel een beetje, ja, zoeken naar van wat is dan op een gegeven moment de grens die we met elkaar doen? Dit is een heldere beleidsregel. Wij ... De ChristenUnie zegt: dat zou je eigenlijk moeten afkopen. Nou, dat vindt het college eigenlijk ook. Wij zijn bezig met het ontwikkelen van een mobiliteitsfonds in het kader van de groei van de stad. Maar zover zijn we nog niet. Dat zal dan te zijner tijd ook een aanpassing van het beleid vragen. Want dat betekent eerst dat we moeten zeggen: u mag het niet aankopen ... U mag niet afzien van het recht, maar u moet een bijdrage doen aan het mobiliteitsfonds. Nou, dat zijn we aan het ontwikkelen, maar dat hebben we nog niet. We hebben nog geen grondslag om een mobiliteitsbijdrage te vragen. Dus ik denk dat dat wel de route is die we deels opgaan. Maar voor dit project is het gewoon ook in recht om daar van af te zien. En wat zijn dan de risico's? Hoe kunnen we de risico's met elkaar beperken? Nou ja, dat doen we op een aantal manieren. Het is dus echt een selectie van de doelgroepen naar een duidelijke propositie of een duidelijke aanbieding van: wilt u hier wonen? Let op, u moet meebetalen aan een deelauto. Het is niet gratis dus je gaat automatisch meebetalen aan de deelauto, dus ik neem aan dat dat ook een extra stimulans is om dan inderdaad die deelauto te pakken en niet alsnog daarnaast nog een eigen auto te kopen. U krijgt geen vergunning, is ook een duidelijke. Ik denk dat dat een aantal elementen zijn waarmee we volgens mij ook een aantal van de risico's kunnen wegnemen. Ja, als u die risico's ... Nou, uiteindelijk is het een risico-afweging; heeft de Partij van de Arbeid al gezegd. Ja, in optie is natuurlijk ook om het gereguleerd gebied uit te breiden. Want dan ... Als u bang bent voor waterbedeecten en verder parkeren, ja, dan is denk ik ook een mogelijkheid – en die leg ik dan ook bij u terug – om het gereguleerd gebied uit te werken. Maar dit is gereguleerd gebied. Daar hebben we een bepaald beleid voor en daar voldoet dit gewoon netjes aan. Ja, dan los van nog de ...

De voorzitter: De heer Aynan en de heer Visser. En dan houd ik op.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, dank u wel. Kijk, inderdaad, afzien van parkeervergunning; dat deden we in het verleden. Maar daar hoorde meestal wel de verplichting bij om een plek te kopen in de parkeergarage die ook nog eens een keer verplicht aangelegd worden. Daar is hier geen sprake van. En als u zegt van: daar hoort wel de verplichting bij om die deelauto af te nemen, dan zou het realistischer zijn om in plaats van die vier, om daar bijvoorbeeld wel van te maken. Dan heb je ook echt een beschikking over een deelauto. Bent u bereid om met Hoorne BV daarover in overleg te gaan?

De voorzitter: Goed. De heer Visser.

De heer Visser: Ja, over mobiliteitsfonds komen we straks nog verder te spreken als we het over de parkeernorm een überhaupt hebben. Maar hier hebben we dus de situatie dat we al afwijken van de parkeernormen. En daar zegt de heer Aynan terecht: dat hebben we in het verleden ook gedaan. Dus volgens mij hebben we daar niet een ingewikkelde grondslag voor nodig en kunnen we eigenlijk zeggen, van: nou, per een bepaalde datum gaan we gewoon afkomen, maken we er een formule van. Je krijgt ... Wordt een beetje als je deel auto's realiseert, dan hoef je niet het volle pond te betalen, bijvoorbeeld. Maar dit is in ieder geval niet het totaalplaatje volgens de parkeernorm. Volgens mij staat hier gewoon een bedrag tegenover en kunnen we dat afkomen. Zolang we dat parkeerfonds nog niet hebben, zetten we het desnoods in algemene middelen. Maar de kunnen we zo snel mogelijk mee starten. Want als we dat niet doen en er zijn allerlei anterieure overeenkomsten gesloten, dan kan het niet meer. En straks zijn er voor 10.000 woningen al anterieure overeenkomsten gesloten en komt u nog eens een keer met een mobiliteitsfonds; dan zijn we te laat.

De voorzitter: Nou, ik wil gewoon dat mobiliteitsfonds of een voorloper daarvan binnen een paar maanden starten, want anders zijn al die anterieure overeenkomsten al gesloten.

De voorzitter: Is nog steeds geen vraag. Maar goed, vooruit. Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Ja, mijn vraag is denkt u niet als er in het vervolg weer een project is, en de ontwikkelaar die denkt ook: ik wil niet dat er geparkeerd wordt op eigen terrein want dan kan ik meer woningen bouwen. Ik doe ook zo'n constructie. Denkt u niet dat dit een precedent schept voor andere ontwikkelprojecten in Haarlem?

De voorzitter: De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Nou ja, dat precedent zetten ons beleid. Dus dat beleid biedt die mogelijkheid en dat is voor mij dan ook ingewikkeld om te zeggen: u hier niet en u hier wel. Ik denk dat dat ... Dat is uiteindelijk ook een onderdeel van ons beleid. En ik denk ... We gaan ons beleid denk ik dan ook wel deels herzien naar aanleiding van dat mobiliteitsfonds. Hij staat op de raadsjaaragenda; ik weet niet uit mijn hoofd wanneer die naar u toe komt. Maar er komt in ieder geval dit jaar naar u toe. Dus wat dat betreft voelen wij ook de urgentie en willen wij ook zolang we met die mobiliteitsopgave bezig zijn, een mobiliteitsopgave waarvan we ook met elkaar hebben gezegd: meer fietsen, meer OV en meer met de benenwagen – en daarna pas de auto. Dus we verwachten vanuit de Structuurvisie openbare ruimte ook een verandering en mobiliteit. Nou, daar hoort dan denk ik ook uiteindelijk een verandering in van minder autoplekken, minder parkeerplekken en meer andere vormen van mobiliteit. En daar voldoet dit project natuurlijk ook aan.

De voorzitter: Bent u door uw termijn heen?

Wethouder Roduner: Excuus, voorzitter. Ik zal nog een keer kijken of het mogelijk is om een aantal extra deel auto's bij te plaatsen. Dat zal dan denk ik deels in de openbare ruimte zijn. Maar we kunnen natuurlijk kijken of het toch mogelijk is om nog een paar extra deel auto's op die plek bij te plaatsen. Daar kan ik even naar kijken.

De voorzitter: Is er behoefte aan een tweede termijn in de commissie? Of willen mensen graag eten? Zullen we het kort houden dan? De heer De Groot, ik zag uw hand.

De heer De Groot: Ja, korte vraag. In de nota staat duidelijk dat er nog een bouw- en parkeerdokument of nota onze kant op komt. En nou heb ik de raadsjaaragenda niet erop nageslagen, wethouder, maar weet u wanneer die ongeveer zal komen? En neemt u dan ook juist deze punten die hier genoemd zijn ook mee?

Wethouder Roduner: Dat is goed. Ik zal straks even terugkomen op de termijn wanneer ik terugkom. Ik kom bij de parkeernormen, andere parkeernormennota zal ik er even op terugkomen.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Nou, ik begrijp het toch niet helemaal. Als een ontwikkelaar dus zegt: ik wil gewoon niet aan de parkeernormen voldoen, dan zegt het college automatisch ja, dat is een recht. En dan krijgt u geen parkeervergunning en dan is het akkoord en is klaar. Als ik het beleid kijk dan hebben ze het wel degelijk over een afkoopsom en nog een hele rits van stappen die hier rechts van mij ook al wordt aangehaald. Maar je gaat onderzoeken om elders dan die parkeerplekken te realiseren. Dus ik begrijp het denk ik gewoon niet zo goed.

De voorzitter: U begrijpt het ... De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Het is geen automatisme. Er moeten een aantal zaken wel aan voldaan worden. Nou, ik denk dat het feit dat het in gereguleerd gebied zit, dat dat een belangrijk element is. Dus dat je daarmee ook een bepaald instrument hebt om het af te dwingen. Het feit dat ze met een andere mobiliteit komen zoals een deelauto is denk ik ook een element wat voor ons heeft meegewogen, van: hé, dat is dan uiteindelijk ook iets. En ook het feit dat ze dus een bepaalde selectie willen doen of juist een bepaalde aanbidding willen doen richting een bepaalde doelgroep, die zich richten op mensen die dus geen auto hebben. Zo simpel is het. Dus die elementen bij elkaar opgeteld ... En wat mij betreft weegt dan het element van het niet gereguleerd gebied het zwaarst, is denk ik voldoende voor ons om te zeggen: nou, dat is op deze manier akkoord.

De voorzitter: Goed, hoe kan dit onderwerp behandeld worden straks in de raad?

De heer Garretsen: Bespreekpunt, ja. We komen ook met een motie.

De voorzitter: U komt met een motie, prima. Kunnen we dit punt hiermee afronden? Dan gaan we lu... Lunchen, wou ik zeggen. We gaan avondeten. We zijn om 19:30 uur hier terug.

10. Aanpassen parkeernormen voor woningen op basis van reëel autobezit in Haarlem (FR)

De voorzitter: Dames en heren, ik heropen ... Dames en heren, wilt u plaatsne... Dames en heren, wilt u plaatsnemen? Ik heropen hierbij de vergadering van de commissie Ontwikkeling. En wij gaan verder met het agendapunt 10. En dat gaat over het aanpassen van de parkeernormen voor woningen op basis van reëel autobezit. Het stuk is ter advisering aan de raad, dus u wordt ook verzocht te adviseren over de agendering in de aanstaande raad. Wie mag ik het woord geven in de eerste termijn? De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de parkeernormen worden aangepast vanuit gedaan onderzoek. Nou ja, gedaan onderzoek, dat is niet een mening maar een onderzoek. Dus volgens mij is dat niet echt een punt van discussie en denk ik, hoop ik dat de meesten het daarmee eens zijn dat we dat dus op basis van reëel bezit dat kunnen aanpassen. Wat alleen de vraag is, is dat het uitgangspunt waar iedereen zich achter kan vinden? In de periode hierna gaan we allerlei ontwikkelvisies maken voor de acht ontwikkelzones. En die ontwikkelzones hebben we ook eerder omschreven als Toekomstwijken, meen ik, en die zullen in de periode tot 2020-2025 gerealiseerd worden. Dus dan is het op zich een interessante vraag: willen we nou het huidige autobezit ook over 10 jaar mogelijk maken? Nou, dan ziet de PvdA toch op termijn die omslag naar OV, fietser en voetganger. Volgens mij is dat niet echt de vraag die nu voorligt, dus ik ben op zich benieuwd hoe dit zich verhoudt tot een toekomstvisie van mobiliteit in Haarlem. Wellicht dat dat nog in Beheer naar voren komt en dat we dan hier nog een omslag maken. Alleen op het moment dat die visie pas komt nadat de ontwikkelvisies zijn opgesteld, ja, dan zijn dat toch twee processen die elkaar gaan kruisen. Om daar een voorbeeld van te geven: wij krijgen straks een visie van de Oostpoort. Nou ja, dat is een situatie heel dicht bij het station. Wij zien daar bijvoorbeeld eigenlijk, net als bij de discussie die we in het agendapunt hiervoor hebben gehad, een situatie-afhankelijke ontwikkeling waarbij je dus eigenlijk 10 meter naast het station woont. Dan zien wij graag een hele andere mobiliteit gefaciliteerd worden dan ergens waar de toegang tot het OV anders is. Dus ik ben even benieuwd van het college hoe de ontwikkelvisies zich verhouden tot – dat is een heel mooi, duur woord: de modal shift. De toekomstige mobiliteit. Dus wij zijn even benieuwd hoe dat proces eruit ziet. De aanpassing op basis van het onderzoek dat is gedaan, dat is uiteraard akkoord voor nu. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja, voorzitter, dank u wel. Er komen steeds meer mensen in Haarlem wonen en we willen dat Haarlem bereikbaar blijft. En dat gaat heel veel geld kosten. En dat geld is er nog niet. En een van de mogelijke manieren om dat geld te krijgen is uit de bouwprojecten. En eigenlijk gaat de discussie daarover vanavond. We hadden het net al over parkeernormen, als je onder de parkeernorm gaat zitten; nu hebben we het over verlaging van de parkeernormen. Maar het is een vergelijkbare discussie. Want die lage parkeernormen kunnen we eigenlijk niet los zien van de discussie die wij later op de avond hebben over Nota grondbeleid. Want we kunnen die parkeernorm wel verlagen om zo het bouwen goedkoper te maken en meer woningen kwijt kunnen op dezelfde vierkante meters, maar we moeten niet vergeten dat dan wel meer investeringen nodig zijn in de fiets en het OV. En daar moet dan wel geld voorkomen. Het geld dat je bespaart per parkeerplaats, zeg 8 à 15 duizend euro, kan je dus niet één op één in de woning stoppen. Je zult een deel moeten afromen en in een fonds moeten stoppen zodat we daarvan bijvoorbeeld station Haarlem Best kunnen financieren. Zo'n station wordt ...

De voorzitter: Interruptie van de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, mag ik daaruit concluderen dat ... Ik ga er toch enigszins vanuit dat het mogelijk maken van OV, dat dat financieel primair daar verantwoordelijk is van het rijk en de provincie. Maar u vindt dat wij bij het ontwikkelen van nieuwbouw grote delen van die opbrengst moeten afkomen om op lokaal niveau OV te financieren?

De heer Visser: Sterker nog: op Rijksniveau wordt er nu, door premier Rutte zelfs ... Is er volgende week woensdag in overleg met de G4 over dit soort financieringsvormen. Dus die kant gaan we op. Want het geld is er anders niet. En daar moeten we ook op lokaal niveau aan denken. De gemeenteraad van Den Haag heeft al een motie aangenomen om voor de Binckhorst bij bouwprojecten te gaan afkomen om daar een lightrail te realiseren. In Den Haag is het tegenwoordig zo: als je geld uit het '...'-fonds wil, moet je een groot deel ook zelf meebrengen. Om u een voorbeeld te geven: de norm voor een subsidie van het Rijk voor een nieuw station is maximaal 6,75 miljoen. Ik kan u vertellen, voor 6,75 miljoen kunt u geen station bouwen; u hebt minstens 10 en waarschijnlijk 15 miljoen euro nodig. Dat betekent dat wij als Haarlem of als provincie samen wat geld op tafel moeten willen leggen als we bijvoorbeeld bij die ontwikkelzone Haarlem West een station willen bouwen. En als die woningen al zijn gerealiseerd en de handtekeningen al zijn gezet voor de anterieure overeenkomst, de financiële deals zijn allemaal rond, gaan we nooit dat geld krijgen. En dan denken we achteraf: ach jongens, hadden we dat ze zomaar geregeld. Het is maar een voorbeeld. Hetzelfde geldt voor '...' verbinding; voor allerlei mobiliteitsvoorzieningen in Haarlem. We zullen een deel ook uit die woningbouw moeten halen. Het probleem dat de ChristenUnie heeft ...

De voorzitter: Interruptie mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Mijnheer Visser, dan is het toch veel logischer om weer het een parkeerfonds te noemen en bijvoorbeeld een ondergrondse parkeergarage onder de Nieuwe Gracht te maken, in plaats van in het openbaar vervoer investeren waar we gewoon helemaal niet de middelen voor hebben?

De heer Visser: Ik noem het liever een mobiliteitsfonds. En ik kan u vertellen dat het uiteindelijk volgens mij veel efficiënter is: neemt minder ruimte in, is ook nog eens gezonder, zeiden we eerder vanavond ook, per fiets of per OV. En anders slibben de snelwegen dicht en zijn we nog veel meer miljarden kwijt om die snelwegen te verdubbelen. Maar we moeten dus een oplossing vinden voor het financieren van bovenwijkse en bovenplanse voorzieningen. En dat precies wordt vanavond nog niet geregeld. Het college kondigt een grondslag voor een mobiliteitsfonds aan, maar wanneer is dat fonds er? Want we kunnen straks een beleidsnota over de fondsen bespreken maar er is nog heel veel meer voor nodig om het te realiseren. Juridisch ook. Ook in de Nota grondbeleid van vanavond wordt er ook al iets over aangekondigd – een beetje vage manier. Maar wanneer komt het allemaal? Eigenlijk hadden we het al lang moeten hebben. Een voorbeeld: een kleine gemeente als Putten heeft het al een paar jaar. Die roomt al af. Waarom doen wij dit niet? Ik snap het echt niet dat wij dit nog steeds niet hebben. Het regelen heeft haast want inderdaad, zodra die anterieure overeenkomst is getekend, kunnen we niet meer terug. Een voorbeeld: Haarlem West. Er komen ongeveer 2000 woningen, maar 600 woningen daarvan – Plaza West – worden nu al gebouwd of zijn de contracten voor getekend. Dat betekent dat we voor die 600 woningen niks meer kunnen afkomen. Dat betekent dat er nog maar 1400 woningen zijn waarvan wij kunnen zeggen van: pak hem beet € 5000 per woning of € 7000 per woning, wat we eruit halen en wat we reserveren voor een snelfietspad, voor een tunnel onder het spoor of voor een station of voor wat dan ook, wat het beste is voor de bereikbaarheid. Dat willen wij dus gewoon zo snel mogelijk regelen. En daarom is mijn vraag aan de wethouder: wat gebeurt er nu als wij vanavond besluiten parkeernormen te verlagen? Volgens mij gaan dan alle ontwikkelaars met die nieuwe normen al rekenen. En dan zie ik gebeuren dat wij het komend jaar of over een jaar allemaal mooie plannen

krijgen. En als we dan nog gaan nadenken over de afoming; ja, oh nee, shoot, dan moeten we die plannen weer aanpassen en dan gaat de bouw in de vertraging. Dat soort dingen. Ik snap dat het oprichten van een mobiliteitsfonds tijd kost. Dat snap ik. Maar kunnen we niet een principe-uitspraak doen? Dat we een soort norm hebben, van: nou, zo'n bedrag ongeveer, houd daar alvast rekening mee. Dat gaan we straks afromen. Want anders moeten al die plannen over een jaar weer aangepast worden en hebben we een enorm probleem. En dan zeggen van: nee, laten we toch maar snel gaan bouwen. En dan hebben we over 10 jaar enorme spijt omdat we een enorme kans hebben laten liggen om de bereikbaarheid van Haarlem echt goed op te lossen. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, een interruptie.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik snap het toch nog niet helemaal. Misschien ligt dat aan mij, maar we verlagen nu de normen op basis van reëel autobezit. Dus als iedereen hetzelfde blijft doen, dan blijft de situatie hetzelfde. Want het is onderzoek op basis van reëel autobezit. En dan zegt u: daarnaast moeten mensen daar bovenop nog een afdracht doen voor een fonds? Ik snap het niet eigenlijk.

De heer Visser: Op basis van reëel autobezit. Als er nergens in Haarlem parkeerproblemen zouden zijn, dan zou ik nog een eind met u meegaan. Maar het punt is: we hebben niet alleen reëel autobezit, we hebben ook reële mobiliteitsknelpunten die nog niet opgelost zijn. Neem in de structuurvisie openbare ruimte waar we het hebben over de Kennemertunnel; daar hebben we nog helemaal geen geld voor. En als we daar ooit geld voor willen hebben, dat kleine mobiliteitsfonds wat we nu regionaal hebben, nou, dat duurt nog wel tientallen jaren voordat ze daar geld hebben voor een paar meter tunnel. Ik zit even te chargeren, maar we moeten echt veel meer geld gaan sparen. En de enige mogelijkheid om lokaal geld te krijgen is uit bouwontwikkelingen. En dat moeten we dus gaan doen.

De voorzitter: Goed, mijnheer Wiedemeijer, u snapt het?

De heer Wiedemeijer: Dat zijn toch twee compleet verschillende discussies? Want mijn vraag was aan u: er zijn nu parkeernorm. Die gaan naar bij segment, naar buurt, dus elk nieuwbouwproject die voldoet gewoon aan het onderzoeken wat nu is gedaan. Dus u zegt daarna, van: oké, u voldoet wel aan die parkeernormen voordat bij segment en de buurt waar u ontwikkelt. Maar daarnaast mag u nog steeds geld afdragen uit dit woningbouwproject zodat wij heel ergens anders misschien een tunnel of een station kunnen bouwen. Ik zie de logica er nog steeds niet echt van.

De heer Visser: Dat komt omdat u denkt alleen maar aan parkeren om de hoek en u denkt niet aan mobiliteit. We hebben niet in de stad een parkeerprobleem; we hebben een mobiliteitsprobleem. En als wij in Haarlem 10.000 inwoners erbij krijgen, ook al rijden die iets minder auto maar er zijn in flink aantal autorijders bij, dan gaan daar knelpunten in de stad ontstaan. Dan gaan er allerlei plekken ... dan gaan er dingen vastlopen. Dat hebben we ook onbekend in de Structuurvisie openbare ruimte. We hebben allemaal plekken aangewezen waar maatregelen moeten worden nemen. We hebben ook onderkend dat we voor heel veel van die maatregelen nog geen geld hebben. Als Haarlem groeit moeten we investeren in mobiliteit. Wat betreft de ChristenUnie is dat ook investeren in duurzame mobiliteit, dus in fietssnelwegen, in openbaar vervoer. En dan moeten we ook bereid zijn als Haarlem ... We moeten lobbyen bij Den Haag, we moeten lobbyen bij de provincie, maar we moeten ook bereid zijn zelf geld neer te leggen. En dat kunnen we halen uit die woningbouw.

De voorzitter: Volgens mij is het helder. De heer Visser.

De heer Visser: Een interruptie, alstublieft. Ik begrijp uw punt wel, maar ik ben het wel eens met de heer Wiedemeijer dat het wel twee losse dingen zijn. Want nu gaat het over hoeveel parkeerplaatsen moet er worden gebouwd bij een nieuwbouwcomplex. Daar hebben we het vanavond over. Hoeveel moeten daar nou gebouwd worden? En wat u voorstelt is: bij nieuwbouw in het algemeen moeten we dan overwegen om een extra toeslag te vragen wat in dat mobiliteitsfonds gaat. Dus ik begrijp u wel, maar volgens mij zijn er twee losse dingen, of niet?

De heer Visser: Het zijn communicerende vaten. Want doordat je dus niet meer verplicht tot de bouw van een parkeerplaats of minder parkeerplaatsen, wordt het bouwen van die woning voor de ontwikkelaar goedkoper. Dus die ontwikkelaar heeft winst. En dat kan hij op allerlei manieren realiseren. We kunnen sowieso meer woningen realiseren want je hebt meer vierkante meter beschikbaar voor die woningen die niet voor parkeren nodig hebt. Maar hij heeft ook wenst dat hij minder kosten heeft aan de parkeerplaats. Dat geld verdwijnt ergens. Maar de mobiliteit blijft. Mensen bewegen zich altijd. Als ze het niet in de auto doen, doen ze het wel op de fiets of openbaar vervoer. En ook dat kost geld. En wat ik zeg dus: je kan niet een op een zeggen, oh, die financiële winst pakken we. Misschien een deel wel, maar niet allemaal. Een deel daarvan zul je moeten afromen om nog steeds te stoppen in oplossingen voor mobiliteit. Dat wordt landelijk ook erkend; Rutte is er ook over aan het praten.

De voorzitter: Nou, volgens mij is het idee helder. Degenen die het niet begrijpen, die kunnen na afloop van de vergadering bij u komen. De heer Van den Doel, GroenLinks. Een interruptie.

De heer Van den Doel: Uw betoog begrijp ik wel. En tegelijkertijd moeten we dus tegen ontwikkelaars zeggen van: de norm gaat 0,3 naar beneden. Dat scheelt zoveel parkeerplaatsen; die moet u in een mobiliteitsfonds stoppen.

De voorzitter: Mijnheer Visser, mijnheer Visser, mijnheer Visser, voordat u begint, wil ik even u attenderen dat u het heel kort moet houden, want uw spreektijd vliegt er doorheen.

De heer Visser: In ieder geval voor een deel, ja.

De voorzitter: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, ik wou aan mijn termijn beginnen, mijnheer Visser, als het mag? Dank u wel. Ik vind het een heel goed idee van de wethouder om de parkeernorm een aan te passen aan de werkelijkheid. Dat hebben de woningbouwcorporaties een paar jaar geleden ook van de gemeente gevraagd. En die hebben gezegd: ja, bij sociale woningbouw is de parkeernorm volgens ons een goede parkeernorm die overeenkomt met de werkelijkheid is 0,5. En dat is dan tegelijk mijn kritiek op dit stuk, dat er geen onderscheid is gemaakt tussen goedkoop en sociale huur. Het maakt nogal wat uit of je modaal inkomen hebt, iets meer dan een modaal, en je kunt een woning van 2 ton kopen; of je bent aangewezen op een sociale huurwoning en op huurtoeslag. Dus dat is mijn belangrijke en enige. Eigenlijk van kritiek, dat het niet is toegespitst ook op sociale huur, behalve dan voor het centrum. En ik zou willen pleiten om voor de hele stad sociale huur terug te brengen van 0,9 naar 0,6.

De voorzitter: De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ook wij vinden het een goed onderzoek. Wij kunnen ons zeker als GroenLinks vinden in de uitkomsten daarvan. De parkeernorm gaat naar beneden, daar zijn we blij mee, want wij willen dat al lang

omlaag hebben. Echter, wij beschouwden deze uitkomsten echter inderdaad als een nulmeting. Van: dit is de actuele situatie en inderdaad, we gaan straks in visie creëren om en daarin moet daadwerkelijk de parkeernorm die wij willen in uitkomen. En daar kan dit als grond toedienen. En als GroenLinks praten wij dan allicht natuurlijk over nog een lager parkeernorm. En zeker zoals bij sociale woningen, ook in de buitenring 0,9; daar zouden wij ook graag 0,6 zien. Maar de uitkomsten van het onderzoek ondersteunen wij. En over de parkeerplaatsen uitruilen tegen een mobiliteitsfonds: een mobiliteitsfonds vinden wij belangrijk, maar het is een beetje een rare stijflijn om die parkeerplaatsen daarvoor als aanleiding te zien. Dat vind ik gewoon raar. Ik vind wel dat je kan zeggen: wij willen een mobiliteitsfonds en dat kost zoveel per woning, of zoveel procent of promille per woning, en dat gaan we dan inzetten. Maar ik wil dat echt, echt loskoppelen van het verlagen van de parkeernormen omdat ik denk dat het niets met elkaar te maken heeft.

De voorzitter: Goed, de heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. In een vorig leven heb ik een uitgifte van een aantal kantorenlocaties in de Haarlemmermeer begeleid. En daar hadden wij een heel vooruitstrevend parkeernorm opgelegd op het station. Dat moest allemaal nog maar bewaarheid worden; toen stortte de kantorenmarkt in en was er leegstand op het station. Twee grote torens, u kent ze vast wel: de Pharostoren en de Zuidtoren. Bedrijven waren failliet gegaan en wij kregen bij Economische Zaken, waar ik toen werkte, het verzoek om de parkeernorm aan te passen omdat er Amerikaanse bedrijven wilden gaan zitten. Dat zou betekenen dat het symbool van leegstand kon worden weggewerkt omdat we dan voor tijdelijke periode de parkeernorm zodanig aanpasten dat die Amerikaanse bedrijven wilden komen. Nou, je voelt het aankomen: we hadden toen een VVD-wethouder die dat graag wilde. En we hadden in oppositie met onder anderen GroenLinks. Die zeiden: je gooit nu je milieudoelstellingen te grabbel. Wat weegt er dan zwaarder?

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, ik ga u er toch even op wijzen: er komen nog een paar onderwerpen en nu gaat onder de 2 minuten nu. Het is uw eigen keuze.

De heer Van Leeuwen: Ik beschouw het als een inleiding. Wat belangrijk was, was dat de bedrijven daaromheen, de Nederlandse bedrijven zeiden: dan willen wij dat ook. En dat vonden wij gelijke monniken, gelijke kappen. En op die manier was er een uitzondering gemaakt voor iedereen. Wat mij opvalt en waar ik volgens mij net mijn buurman van de Partij van de Arbeid over hoor praten willen wij de metingen zoals ze nu liggen vastleggen in de stad, terwijl daar eigenlijk ook, als ik hem goed beluister, in inkomensvraag achter zit. Dus per definitie een andere achtergrond. Mensen in de sociale huur hebben kennelijk een andere parkeerbehoefte dan mensen ... En dat is interessant, dat dat onderzoek dat uitwijst. Maar willen wij dat in deze stad? Willen wij niet gelijke monniken, gelijke kappen? En daarom, en dan ga ik inderdaad op mijn tijd letten, voorzitter, vind ik het heel opvallend dat we hier zeggen: nou, laat de sociale huur maar van 0,9 naar 0,6 gaan. Dat is een derde. Gaan we verder op kijken, dan gaan we de bebouwde kom een twaalfde terug laten lopen. Waarom niet gelijke monniken, gelijke kappen in de stad? Dat lijkt ons veel helderder en haalbaarder. Want uiteindelijk hebben we ook te maken met bijvoorbeeld scheefwoning, mensen die inderdaad in een dure ... met een hoog inkomen en twee auto's in een sociale huurwoning zitten. Ja, dat hebben we nu eenmaal.

De voorzitter: U heeft straks ook nog het onderwerp stadsarchitect. En daar wilt u vast iets over ... Ja, maar dat heeft u geagendeerd. En wilt u daar niks over zeggen?

De heer Van Leeuwen: Zo dadelijk.

De voorzitter: Oké, nou goed. U heeft nog 30 seconden. De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Wilt u dan als gelijke monniken, gelijke kappen de parkeernorm voor sociale huur voor iedereen? Want dan hoeven de woningcorporaties niet meer parkeerplekken te faciliteren. Of wilt u die van midden of duur waardoor de woningcorporaties meer geld kwijt zijn om parkeerplekken te realiseren?

De heer Van Leeuwen: Dat is een interessante vraag. Ik denk alleen dat het gaat om een schaarse ruimte. En ik vind dat we het midden van het midden dan moeten gaan opzoeken, dat denk ik. Ik denk dat daar het meeste voor te zeggen valt.

De voorzitter: Goed, wie mag ik het woord geven? De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Wij hebben dit stuk natuurlijk met veel interesse gelezen. En parkeernormen klinken wat saai maar het heeft ontzettend veel invloed op onze openbare ruimte en ook op de projecten die nog klaarliggen om gerealiseerd te gaan worden. En om ja, dan te beginnen: we zijn nog niet echt overtuigd of dit de stap is in de goede richting. Begrijp me niet verkeerd, we hebben het hier in veel gevallen over bewonersparkeren in nieuwe ontwikkelingen waarvan ik er vanuit mag gaan dat we dat ondergronds of een ieder geval op eigen terrein gaan oplossen. En het is absoluut geen mooi scenario dat wij parkeergarages gaan bouwen, ondergronds, die vervolgens niet gebruikt gaan worden. Dus dat is absoluut niet wat wij nastreven. Maar eens met mijn collega, de heer Wiedemeijer van de PvdA, dat het goed is om een realistisch onderzoek te hebben en te kijken: we willen alleen die behoefte creëren ... Of alleen die ruimte creëren waar de behoefte aan is. Maar we zien tegelijkertijd dat ook met deze parkeernormen we soms best wel in de knoei komen. Kijk bijvoorbeeld naar een situatie zoals een Entree West, nieuwbouwwijk, en daar merken wij gewoon dat er wel volgens parkeernormen parkeerplekken gecreëerd zijn, maar dat het veel overlast veroorzaakt. En waar komt dat door? Nou, niet zozeer door de bewoners zelf die vaak prima uit de voeten kunnen met de ruimte daar, maar we hebben daar gewoon ook een aantal voorzieningen omheen die ook de nodige parkeerdruk met zich meebrengen. En denk dan in dit geval bijvoorbeeld aan het Spaarner Gasthuis, maar ook het zwembad wat daar ligt. En daardoor is het best lastig om op ontwikkelschaalniveau te zeggen: we spreken deze norm af zonder naar het wat bredere plaatje daaromheen te kijken en te zien, wat gebeurt er nou in die buurt qua parkeerdruk? En wellicht zou je dus een vorm van overloopfunctie moeten hebben om het probleem wat er nu in een buurt heerst, met een nieuwe ontwikkeling op te kunnen lossen. En dan is de vraag of een lagere norm nou echt gaat helpen. Een tweede is dat een lagere norm op het moment dat ...

De voorzitter: U heeft een interruptie, de heer Visser.

De heer Visser: Daar hebben we toch ook normen voor, voor bedrijven en voor zwembaden en voor ziekenhuizen? In de beleid staan dat er ook normen voor die gewoon gehandhaafd blijft ondanks deze wijzigingen?

De heer De Groot: Nou, helemaal mee eens. En die zijn er ook. Alleen blijken die in de praktijk niet altijd voldoende voor de vraag die er op dit moment is. En wat ik het lastige vind aan het smalle van deze discussie is dat wij een onderzoek hebben liggen waarin heel duidelijk en, denk ik, volledig terecht neergelegd wordt: dit is de vraag vanuit woningen qua parkeerbehoefte, maar dat we op dit moment in de stad wel degelijk een aantal parkeerdrukproblemen hebben die we hier niet in adresseren. En deze stap naar een lagere norm maakt die problemen eerder groter dan kleiner.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dit is toch op basis van actueel bezit? Hoe kan dat dan groter worden? Want het sluit dan toch wel aan bij wat het nu is? Ik snap het niet helemaal.

De heer De Groot: Nou, dat is dus de vraag. Kijk, ik snap dat gemiddelde, en dat daar een heel eind mee komen. Ik constateer dat we nu zeggen dat we voor nieuwe ontwikkelingen een lagere norm gaan hanteren terwijl we in een grotere realiteit leven dan alleen de ontwikkelingen die er zelf liggen. Dus creëer je op dit moment niet een krapte in buurten maar in de omgeving, waar de parkeerdruk al heel erg groot is?

De voorzitter: Goed. Was u klaar met uw termijn?

De heer De Groot: Nee, ik ga nog even verder. Een lastige vind ik dus ... Dus dat is als startpunt. Van Wil je dan die normen gaan verlagen? Nou, ik denk dat de discussie die we hier net voor het eten gehad hebben daar ook een goed voorbeeld van is: parkeernormen zijn in heel gevallen maatwerk – een afschuwelijke term die ik zo min mogelijk probeert te gebruiken in 2019, maar we doen ons best. We kiezen er dus in sommige ontwikkelingen ook voor om al af te wijken. Dus op het moment dat we die openheid hebben, en dat we per project en per ontwikkelzone kijken van, nou, wat willen we nou hier precies qua parkeerbehoefte doen? Waarom moeten we dan nu zo rigide en vrij fors parkeernormen naar beneden gaan brengen? Ik ben benieuwd naar de visie van het college daarop. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Iedereen heeft denk ik op YouTube wel eens zo'n filmpje gezien van een perfect gedekte tafel. En dan komt iemand en die trekt in één ruk het tafelkleed weg; het serviesgoed blijft allemaal precies op zijn plek staan. Dat geldt ook voor parkeerplaatsen: je trekt de parkeerplaats weg, maar de auto blijft. Het aanpassen van parkeernorm zuiver en alleen op basis van reëel autobezit is best wel riskant, want als je de cijfers die hiervoor liggen ziet, dan lijkt het net alsof er overal ruimte is. En we zullen allemaal toch uit de praktijk weten dat er heel veel plaatsen in Haarlem zijn waar de parkeerdruk, zoals de heer De Groot ook al aangaf, best heel erg hoog is. En dan vinden wij eigenlijk dat je beter beeld moet hebben om te kunnen besluiten dat de norm naar beneden kan, een beter beeld van hoe het komt dat als volgens het onderzoek er minder auto's per huis nodig zijn, er toch zo'n hoge parkeerdruk is. Wat is eigenlijk de component van het autobezit ten opzichte van de parkeerdruk? Misschien komen er toch wel meer bezoekers dan de 0,3 waar CROW van uit gaat. Daarnaast wordt er in dit onderzoek en in dit stuk dat hier voorligt geen rekening gehouden met parkeren bij faciliteitenwinkels, scholen. We missen de ontwikkeling van het autobezit. NRC Life organiseert een serie leuke bijeenkomsten over duurzame mobiliteit en daar is onderzocht hoe het vervoer rond 2030 zal zijn in het woon-werkverkeer: of de mensen dan openbaar vervoer, de auto, de fiets of iets anders nemen. Hebben ze vergeleken met nu en tot mijn persoonlijke verbazing blijkt dat er helemaal niets verandert: in 2030 is er nog precies dezelfde verhouding. Er is in Haarlem ...

De voorzitter: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, nee, dat is een leuke voorstelling. Maar als we de auto altijd blijven faciliteren door het bijbouwen van meer parkeerplaatsen, door het ophogen van de norm of het gelijk laten blijven van de norm zullen we nooit naar beneden gaan. We faciliteren dus groei in plaats van krimp. En het lijkt mij dat we met zijn allen moeten constateren dat er wel heel veel auto's zijn, dat de stad dan niet opgebouwd is, dat het ergens stuk gaat lopen en dat we dus daarvoor moeten zorgen. En daarvoor is de parkeernorm en daarom is

het reëel. Sommige mensen hebben geen auto omdat ze in een buurt wonen waar ze geen auto kwijt kunnen. Nou, lijkt mij een buitengewoon valide argument om geen auto te kopen. Maar als je nou zegt van: ik bouw parkeerplaatsen voor u, dan kopen ze een auto. Ik bedoel ... Dus je gaat alleen maar stapelen in plaats van dat je reguleert of kleiner maakt; je gaat alleen maar groter maken. En dat lijkt me toch niet echt de bedoeling, zeker niet in Haarlem die al zo dicht is.

De voorzitter: Uw vraag is?

De heer Bruch: Nou, ik kan wel een soort antwoord formuleren op de vraag die niet gesteld is. Nee, maar ik begrijp wat u bedoelt. Alleen, hij streeft ernaar om het aantal auto's terug te brengen en wij willen de mensen het recht op het gebruik van een auto of het bezit van een auto niet direct ontzeggen. En het gaat ook niet om dat de parkeernormen op dit moment zo verschrikkelijk hoog zijn in Haarlem. En het zal inderdaad voorkomen dat mensen in een gebied wonen waar ze geen auto kunnen hebben. Die hebben ook geen auto. Vaak is dat dan ook de keus geweest bij het kiezen van die woning: ik heb geen auto nodig dus ik kan hier prima wonen. En andere mensen zeggen: ik heb wel een auto nodig. Ja, dan zal je ergens anders moeten gaan wonen.

De voorzitter: Ja, u heeft nog een interruptie van de heer Aynan en de heer Wiedemeijer daarna. Ja, echt; er ging net echt een hand omhoog van u.

De heer Aynan: Ja, maar die was bedoeld voor GroenLinks.

De voorzitter: Oké. De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ik leg nu even uw betoog naast hetgene wat de heer Blokpoel bij het vorige onderwerp heeft gehouden. Want u zegt: mensen kunnen er ook voor kiezen om geen auto te nemen. Dus dat zou in een interessante ontwikkeling zijn. En precies om die reden stemt u net tegen het project waar die keus wordt voorgelegd. Dus dat kan ik dan niet helemaal aan elkaar rijmen, maar goed, dat is uw politieke afweging of u die woningen wel of niet wilt; die heeft u inmiddels gemaakt. Maar kijk, wat ik niet snap is: u doet alsof er een soort wetmatigheid is dat we zoveel auto's in Haarlem moeten faciliteren. Dus de beperkte ruimte die we hebben, we zijn een van de meest dichtbevolkte steden, daarvan maakt u de keuze: daar willen wij die auto blijven faciliteren. Dus die beperkte ruimte die wij hebben, daar kiest u voor om die aan de auto te blijven besteden. Dus niet aan woningen, niet aan groen, ook niet als een onderzoek dat aantoonde. Dan zegt u: nee, dat onderzoek? Nee, ik wil nog meer auto's dan dat onderzoek blijven faciliteren. Dat is de stad hoe ik dat voor ogen zie.

De heer Bruch: Nee, wat ik wil zeggen is dat dit onderzoek aangeeft dat er ... lijkt aan te geven dat er ruimte is terwijl de praktijk aangeeft dat er helemaal geen ruimte is. Dus als je de norm naar beneden gaat brengen dan kom je er nog niet, want dan is de druk alleen maar groter. Want op dit moment, met de huidige normen, is er heel veel parkeerdruk in een aantal wijken. En als je die normen naar beneden gaat doen, dan zou de parkeerdruk alleen maar groter worden. En dat willen wij voorkomen omdat we niet willen ontkennen dat er gewoon mensen zijn die auto's hebben.

De voorzitter: Ja, de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik moet toch even ... Ik heb het toch blijkbaar anders gelezen. Het onderzoek is gedaan op de reële bezit van een auto per eenheid. Dat zegt niets over de lokale situatie, of er genoeg of te weinig plaatsen zijn. Dat zegt het helemaal niet. Het zegt alleen het bezit. En daarop baseer je in

nieuwbouwprojecten wat voor norm je erop los gaat laten. Dus je kan wel zeggen van: die parkeernorm kan niet omlaag want bij mij in de straat staat het vol. Nee, dat heeft niets met elkaar te maken. Het heeft ermee te maken dat in uw wijk zoveel auto's per zoveel wooneenheden zijn en dat dat dan de actuele behoefte is. Maar het kan niet zeggen dat het in de straat bijvoorbeeld er niet tekort parkeerplaatsen kunnen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, uw vraag?

De heer Van den Doel: Nou, dat is wat ik constateer en ik vraag me ook af of u daar rekening mee houdt, dat u iets neerzet.

De voorzitter: Dat is een goede vraag.

De heer Bruch: Maar dan komen we terug op de vorige discussie, de vorige woning, waar dus geen parkeerplaatsen zijn en dat je dus kan voorzien dat de auto's in de omliggende wijken terechtkomen. Dus dat toch te parkeerdruk in de wijk ... Want als we in Haarlem bouwen ... We bouwen altijd in een gebied dat al dichtbevolkt is, dus dan zal de parkeerdruk alleen maar toenemen.

De voorzitter: Ja, u heeft nog een interruptie: de heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, voorzitter, excuus. Ik wilde eigenlijk GroenLinks interrumpen maar ik denk dat dat de discussie niet veel overzichtelijker maakt..

De voorzitter: En de heer Aynan?

De heer Aynan: Ja, toch even richting de heer Bruch. En dan begin ik met de vraag: mijnheer Bruch, volgens mij bent u als fractie wel consequent wat het faciliteren van de auto betreft. En GroenLinks en de Partij van de Arbeid niet. Want zij hebben ook voor het verbreden van het kruispunt Amerika weggestemd; u ook, maar zij ook. En nu zeggen zij opeens dat zij de auto niet willen faciliteren. Maar dat heeft u ook gedaan. Dus vertel het eerlijke verhaal.

De heer Bruch: Nou, daar hoeft ik denk ik zelf niet op de antwoorden, dus door naar de cijfers die hiervoor liggen. We zitten ook nog ...

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den ... U had gereageerd, mijnheer Bruch? Dan wil de heer Van den Doel even kort reageren. Ja, gaat uw gang. Kort. Ja, dat is ook onoverzichtelijk. Eens. Mijnheer Bruch, vervolgt u uw betoog.

De heer Bruch: De commissie Beheer zit ook nog steeds te wachten op de eerste effecten qua parkeerdruk als gevolg van het nieuwe parkeerregime. Daar zouden wij ook graag op willen wachten. En daarmee wachten of het mogelijk is om de parkeernormen te verlagen. Het is duidelijk de ambitie van deze coalitie om het autobezit te beïnvloeden. En dan denk ik niet dat het gaat om het Volkswagen-principe: een auto voor iedereen, dat is wel duidelijk. Maar de VVD, zoals ik al eerder zei, wil de mensen niet het recht ontnemen om eventueel in auto te gebruiken of te hebben als dat nodig is of als dat heel graag willen. Zeker nu de auto's in de toekomst steeds schoner worden. En hier wou ik het even bij laten maar de heer Wiedemeijer ...

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: U zegt dat iedereen het recht moet hebben op een auto. Dus komt u dan met een motie dat alle parkeernormen bij 1 moeten beginnen?

De heer Bruch: Ik denk dat de mensen zelf een keuze zullen maken als ze een auto willen hebben waar ze wonen, maar ik vind het niet nodig om die normen nu al naar beneden te stellen. Want de cijfers die je cellen geven onvoldoende aan dat het echt mogelijk is om die normen naar beneden te doen zonder dat de parkeerdruk onaanvaardbaar hoog wordt.

De heer Wiedemeijer: Goed, maar u zegt dat elk huishouden het recht moet hebben om een auto te hebben. Dus elk huishouden is 1, dus u staat voor een parkeernorm van minimaal 1 per huishouden, toch?

De heer Bruch: Wij verbieden de mensen niet om een auto te hebben. En nu probeert de mensen uit de auto te krijgen. Dat proberen wij niet. En de mensen zullen zelf afwegen als ze de auto nergens kwijt kunnen, dan zullen ze of ergens anders gaan wonen of geen auto kopen. Maar wij gaan niet mensen het recht ontzeggen om een auto te hebben of te gebruiken.

De voorzitter: Goed. Het antwoord is gegeven nu. De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook het CDA hecht erg aan de mobiliteit van de Haarlemmers en ook die van de autobezitters. En voor veel inwoners is de auto een noodzakelijk kwaad en geen keuze. Of tenminste, wel een keuze maar het is noodzakelijk. En we verwachten ook dat dit nog wel even zo blijft. Wij betreuren het dat bij diverse projecten in het verleden en ook net toch die parkeernormen een discussiepunt zijn en dat de parkeeroverlast afgewend wordt de wijk. Maar uiteraard een parkeernormen wel realistisch zijn. En daar gaat het hier om: wat zijn realistische parkeernormen? En eigenlijk de methodiek die wordt gehanteerd, daar kunnen wij ons prima in vinden. Je kijkt naar het reële autobezit in elke schil: centrum, daarbuiten en daarbuiten, in elke categorie en dat wil je nog eens 0,3 bij op voor de bezoekers. Dat vinden wij eigenlijk wel een prima methode. En als dan blijkt dat het daadwerkelijke autobezit lager is, dan kun je dat prima voor nieuwe projecten opleggen zodat ze dat bouwen. Toch wel twee punten uit het stuk. Een, dat is ... Dat vinden we wat vreemd. Je hebt die drie schillen, en dan heb je die buitenste schil. En bij de buitenste schil zie je bij de goedkope woningen dat de parkeernorm of de reële, daadwerkelijke autobezit omlaag gaat. Dat gaat naar 0,8. Terwijl dichterbij het centrum is het 1. Nou, wij kunnen dat zelf niet zo goed verklaren. Ik heb het technisch uitgevraagd en blijkbaar kunnen we ... het college kan het ook niet verklaren. Maar dat vinden wij toch vreemd. Misschien is het een wet van de kleine getallen, ik weet het niet. Volgens mij zouden die parkeernormen echt specifiek voor goedkoop in de buitenste schil gelijk moeten zijn aan die van de schil dichterbij het centrum. En dan komen we op 1 uit in plaats van 0,8. Dat is het enige commentaar wat we hebben op wat betreft de hoogte van de getallen. Het tweede punt is: dit gaat alleen maar over koopwoningen. We hebben ook projecten waar we huurwoningen bouwen en ja, misschien is het verstandig om ook huurprijzen per maand op te nemen zodat een ontwikkelaar, zoals net het stuk wat we behandeld hebben, ook weet wat voor normen er bij de hoogte van een huur hoort. Dat was het.

De voorzitter: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, u zegt dat het alleen over koopwoningen gaat, maar voor het centrum bijvoorbeeld is wel de sociale huur meegenomen.

De heer Visser: Ja, daar heeft u gelijk in. Particuliere huur is niet meegenomen, maar inderdaad sociale huur wel.

De voorzitter: Niemand het woord? Oké. Ja, als er geen handen gaan. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja, dank u, voorzitter. Heel kort. Ik sluit mij voor een groot gedeelte aan bij de zeer zinnige bijdrage van D66. Op sommige punten dan is maatwerk geen vies woord, hoor. Op sommige punten kun je echt de parkeernormen naar beneden brengen. Maar daar hoort wel iets bij, namelijk een mobiliteitsplan. En ik zie in het hele plan geen rekenvoorbeeld van: hoeveel parkeerplekken mag je inleveren voor een deelauto bijvoorbeeld? En we gaan de stad moderniseren en met die ontwikkelzones komen er echt wel discussie aan over de parkeernormen; dat kan ik u verzekeren. En dan is het wel handig als we ongeveer weten hoeveel deelauto's of deebussen of een mobiliteitsoplossing, anders dan de auto, om die parkeernormen naar beneden te kunnen gooien. Dus daar graag een reactie op.

De voorzitter: Goed, dan geef ik het woord ... Ah, de heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem vond ook de bijdrage van D66 erg nuttig. Waarschijnlijk komt dat raadslid in een buurt waardoor hij een goede visie op het hele gebeuren kan hebben van autodruk en of het wel of niet mogelijk is daar parkeernormen te verlagen. Ikzelf woon in een buurt waar ik heel veel auto's zie met buitenlandse kentekens. Dat zal wel een technische vraag zijn, of die dan ook allemaal meegeteld zijn.

De voorzitter: Dat is vrij technisch, ja.

De heer Van den Raadt: Ja, daarom, dus ik sla die dan meteen maar over, anders krijgt u daar een probleem mee waarschijnlijk, voorzitter. Wat wij niet helemaal begrijpen is inderdaad als je stelt dat je parkeernormen zou kunnen gaan verlagen, nou, dan kom je waarschijnlijk uit in een buurt waar het fantastisch parkeren is maar anders dan zou je dat niet voorstellen. Wij vermoeden dat de toch ... De wethouder bij het vorige onderwerp over het waterbedeffect: wij vermoeden dat dat juist hierdoor gaat ontstaan. Er zijn al mensen die in andere wijken gaan parkeren. Dan kan je zeggen: die mensen die in die wijken wonen hebben niet allemaal een auto. Maar als die andere normen worden verlaagd, dan gaat de mensheid gewoon daar parkeren waar het nog wel mogelijk is. Wij zien liever niet dat die parkeernormen worden verlaagd; wij zien liever dat die parkeernorm gewoon hetzelfde blijft. Wij willen eigenlijk dat gewoon de stad Haarlem, waar het nu over voor iedereen betreft, zich daarover mag uitspreken. Dus wij willen graag een referendum over het verlagen van de parkeernormen.

De voorzitter: Prima. Iedereen aan het woord geweest die wilde spreken? Dan geef ik het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Ja, misschien toch goed om even te beginnen met het verschil tussen dit voorstel en denk ik ook de andere maatregelen die het college neemt om bestaande parkeerdruk in wijken op te lossen. We constateren denk ik dat er in een aantal wijken de parkeerdruk hoog is. We hebben een uitgebreid plan Moderniseren parkeren gehad met een ... Nou, ik weet niet meer precies hoeveel maatregelen, maar een twin... 19. Excuus, ik dacht 20. Negentiental maatregelen om iets te doen aan de parkeerdruk. En wat we hier doen is gewoon even kijken van: wat is nou voor nieuwbouw, wat is nou voor het huidige gebruik? Ook omdat we andere trends zien in het autogebruik. In steden zie je toch dat het autobezit en -gebruik lager wordt. Dat is een wat langere trend. Dat we hebben gezegd: wat is nou een redelijke parkeernormen? Even gewoon naar de cijfers kijken, wat zeggen we? Want ja, die ontwikkelingen moeten zich uiteindelijk ook weer grotendeels zelf bedruipen, denk ik. En D66 heeft wat verhaal over het nou ja, over het zwembad en het ziekenhuis. Nou, ik denk als je naar de Entree kijkt, ik denk in deel van het overlast zal denk ik ook komen van het ziekenhuis; mensen die dan misschien niet willen betalen daar ter plekke. Maar we

hebben natuurlijk enorm voor een ziekenhuis, we hebben enorm voor andere voorzieningen om dat samen te doen. En als we ervan uitgaan dat nieuwe ontwikkelingen het parkeren moeten oplossen op eigen terrein, dan is het denk ik ook goed dat we aan een reële norm gaan voldoen. We kunnen daar wel heel veel extra parkeerplekken gaan bouwen, maar voor wie bouwen we die dan? Voor de mensen die dan daar wonen maar geen auto hebben? Ik denk dat dat niet bijdraagt aan een goed gebruik van openbare ruimte. Ik denk als er parkeerdruk is in een buurt, dan moeten we uiteindelijk in een commissie Beheer daar de juiste maatregelen bespreken. Van wat zij nou de maatregelen van die buurt om daar bestaande parkeerdruk op te lossen. Maar ja, in principe moeten die nieuwe ontwikkelingen zichzelf bedruipen. Je kunt natuurlijk nog het argument hebben van: we maken ze openbaar. Maar dan is er misschien ook weer sprake van dubbel gebruik. Maar dan maak ik het een beetje te ingewikkeld.

De voorzitter: Goed, u heeft twee interrupties: de heer Van den Raadt en de heer De Groot.

De heer Van den Raadt: Ja, u zegt nu een heleboel dingen waar ik allemaal op wilde interrumperen, dus ik probeer nog even te kijken of ik het kan volgen wat ik allemaal wilde zeggen. U zegt dat in sommige buurten te parkeerdruk hoog is. Ja, dat komt omdat u bij het vorige onderwerp voorstelde ergens 60 appartementen te bouwen en dan geen parkeerplaatsen, terwijl ze twee straten er achter gratis kunnen parkeren. Zo krijg je daar die hoge parkeerdruk. U zegt: er is ook een norm voor een ziekenhuis. Nou, klopt die norm dan nog wel, als daar zoveel problemen zijn? U weet misschien dat er een paternalisatie aan de gang is met Hoofddorp naar Haarlem Zuid verplaatsen, dus meet nog eens na of er nog steeds even veel afdelingen in het ziekenhuis zijn, of dat hij misschien al met 10-20% is toegenomen waardoor die druk heel anders gemeten zou moeten worden. Dan kunt u meteen het nieuwe plan voor het nieuwe ziekenhuis met een daadwerkelijk goed aantal parkeerplaatsen toepassen. En nou had ik een heel belangrijk punt, maar die raak ik nu kwijt. Dat u zegt: u baseert zich op getallen. Maar dat begrijp ik dan niet. Want als je Autoweek, dat is toch een vrij gerenommeerde website en blad: die zegt dat in 2018 12% meer nieuwe auto's zijn verkocht en 2,6% meer occasions zijn verkocht. Dus lopen wij in Haarlem misschien achter en krijgen wij in 2019 ... We hebben natuurlijk net een crisis gehad. Lopen we dan weer alles vast? En hoe gaat u dan als u de parkeernormen dan bij nieuwbouw alles heel laag gedaan ... En we willen het op het reële mikken: als nou over één of twee jaar het reële is dat mensen weer twee auto's hebben, gaat u dan weer ergens grond vandaan toveren om het dan allemaal weer terug te draaien? Of gaat u dan huizen slopen? Wat is uw oplossing?

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ik zal proberen het iets korter te formuleren. Het gaat mij nou juist om die samenhang, wethouder. Aan de ene kant besluiten we hier over parkeernormen, over nieuwe ontwikkelingen. Dat is mij volledig duidelijk en ik snap dat dat in lijn moet liggen met het realistische autobezit wat er is. En het is gemeten en dat is op mij betreft prima gemeten. Wat mijn betoog is, is dat we in een stad wonen, in buurten wonen waar in de omgeving van die ontwikkelingen soms een veel hogere parkeerdruk is dan we wenselijk achten door oude steden en dergelijke. En wat mij betreft zijn die parkeernormen wel degelijk een mogelijkheid om iets te doen aan wat er in de directe omgeving van die ontwikkelingen gebeurt. U geeft inderdaad aan, van: nou, je zou openbaar kunnen maken. Daar zijn mogelijkheden voor. Maar kort gezegd zie ik parkeernormen dus als een mogelijkheid om een parkeerdruk in de omgeving op te lossen. Ziet u dat ook zo of ziet u dat echt als twee losstaande zaken?

Wethouder Roduner: Ja, dat zie ik als twee losstaande zaken. Ik denk als we merken dat er sprake is van een te hoge parkeerdruk in een omgeving, dan moeten we daar denk ik maatregelen van nemen. Ook als er geen sprake is van ontwikkeling in het gebied. Dus ik vind het raar dat we dan ... Kijk, er zijn natuurlijk ook gebieden

waar misschien de parkeerdruk hoog is en dat we dan ... Ja, daar moet je dan ook iets doen; kunnen we niet gaan wachten tot er een keer een ontwikkeling is. Nee, dan moeten we ook op zoek kijken naar: wat kunnen we doen om de parkeerdruk te verlagen? Moeten we regulering invoeren, als dat nog niet is? Of moeten we ... Nou ja, ik ken de maatregelen ook niet in detail. Maar of moeten we kijken of er extra parkeerplekken gerealiseerd kunnen worden? Ik denk dat dat los moet staan van een nieuwe ontwikkeling. Want een nieuwe ontwikkeling moet je denk ik ... Met die parkeernormen vinden we dat die zelf moeten bedruipen, liefst op eigen terrein. Dat is volgens mij hoe we daar naar kijken. Ja, ik denk dat het dus ... Op die manier zie ik die discussies dus wel echt als aparte elementen. En ik denk dat ook dat eerste deel, van die hoge parkeerdruk ook meer in de commissie Beheer zou moeten worden gevoerd.

De voorzitter: De heer De Groot.

De heer De Groot: Nou, heel kort dan nog. Wat mij betreft kan je op het moment dat de parkeerdruk heel hoog is twee dingen doen: of het aantal auto's verminderen of het aantal parkeerplekken vergroten. Meer opties zijn er wat dat betreft niet. U noemt dat zelf ook: op het moment dat je in een gebied iets wil doen aan de parkeerdruk, kan je het aantal parkeerplekken verhogen. Nou snap ik dat we niet een ontwikkeling hebben in elk gebied waar de parkeerdruk hoog is. Maar het is wel een oplossingsrichting in die gebieden waar de ontwikkeling er wel is. En vaak kan je op andere plekken die parkeernormen niet repareren, want simpelweg de ruimte is er niet, dus zouden die ontwikkelingen bij mogelijkheid een kans kunnen zijn om juist die parkeerdruk in omliggende wijken te verkleinen.

Wethouder Roduner: Ja, ik denk toch ... We moeten volgens mij ... Als er een probleem is, moet je dat los van een ontwikkeling proberen op te lossen. Ik denk dat dat wel het uitgangspunt moet zijn. Ik denk ook dat elke ontwikkeling zichzelf ja, wat ik zeg, moet bedruipen. Ik vind dat ingewikkeld om van ontwikkelingen te vragen om dan een bijdrage te leveren aan een bestaand probleem van de gemeente Haarlem van bestaande bewoners. Ik denk, dan moeten we denk ik als gemeente ook zelf onze verantwoordelijkheid nemen. Kijken hoe we actief op zoek kunnen gaan om eventueel als er sprake is van een hele hoge parkeerdruk, om dat op te lossen door plekken in de openbare ruimte te creëren of inderdaad het aantal auto's terug te dringen door te reguleren. Maar ik zie die dingen toch op die manier wel als twee aparte zaken. Nou ja, wat hier gedaan hebben, is volgens mij gewoon heel nauwkeurig gekeken van: wat is de parkeernorm in elke wijk, in elke schil, voor elke doelgroep? Voor de sociale woningbouw hebben we dat al eerder gedaan, daar hebben we echt voor de sociale woningbouw gekeken naar wat de norm is. Die is toen verlaagd naar 0,9. Dat is een beetje in lijn met wat we hier ook zien voor goedkope woningen. Maar die zorgvuldige analyse voor sociale woningbouw hebben we eerder al gemaakt. Het CDA ...

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik ben het met u eens dat we voor sociale woningbouw een verlaging naar 0,9. Maar dat is niet gebeurd op grond van een analyse zoals hier is gebeurd. En nou, dan wordt het een welles nietes met de ambtenaar. Maar mijn kritiek op dit punt is dat er geen onderscheid is gemaakt binnen de categorie goedkoop, tussen sociale huur en koopwoningen tot 215.000 euro. Want ik heb van woningbouwcorporaties begrepen dat voor sociale huurwoningen de echte norm zou moeten zijn: de reële parkeerbehoefte, 0,5. En mijn voorstel is om aan de veilige kant te gaan zitten, maken we er 0,6 van. En die discussie, dat was in de periode dat u nog geen raadslid was, die is uitgebreid met de woningbouwcorporaties ...

Wethouder Roduner: Ja, wat ik begrijp, en ik kijk ook even naar rechts, is dat we dus wel degelijk heel zorgvuldig hebben gekeken naar wat is het autobezit van sociale woningbouw? Op basis daarvan is dus de

norm voor sociale woningbouw al vooruitlopend op deze discussie verlaagd naar een meer realistische norm. En dat is dus nu ook de norm ...

De heer Garretsen: Maar u zult het toch met mij eens zijn dat iemand met een inkomen van € 40.000, dat die zich veel gemakkelijker een auto kan veroorloven als iemand met een inkomen van € 20.000? Dat dat dus automatisch bij sociale huurwoningen een lager autobezit is gemiddeld dan bij koopwoningen boven de 150.000 euro?

Wethouder Roduner: Ja, dat ben ik met u eens, maar daarom hebben we dus ook specifiek naar die doelgroepen in het verleden al gekeken om te kijken van wat is het autobezit onder die doelgroep.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, dit is weer een soort van verhoor. Ja, ik snap dat het belangrijk is. Kunt u even uw vraag en een antwoord ...

De heer Garretsen: Ja, maar dan snap ik niet ... U zegt: dat onderscheid hebben we gemaakt. Dan snap ik niet dat u op een categorie uitkomt en voor en goedkoop en sociale huur precies op dezelfde norm. Daar kan ik gewoon niet bij.

Wethouder Roduner: Nou ja, we hebben dus nog een keer gekeken naar goedkoop en sociaal en we hebben geconstateerd waar goedkoop lager is dan sociaal hebben we nog iets verder verlaagd, omdat dan ... Ik denk dat dat ook reden voor ons aangaf om iets ... Om sociaal gelijk te trekken dan met goedkoop, omdat we inderdaad niet verwachten dat sociaal hoger ligt dan goedkoop. Dus dat is op die manier waarop we daar naar hebben gekeken.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik heb een vraag die misschien beide partijen wat dichterbij elkaar brengt. Ik heb begrepen in ieder geval van een woningcorporatie dat ze niet bij deze update zijn betrokken. Dus bent u bereid om met de woningcorporaties samen te kijken naar wat de normen zijn en wat zij in de toekomst voor hun gebruikers, namelijk de huurder van een sociale huurwoning, in de toekomst willen faciliteren?

Wethouder Roduner: Nou ja, wat we hier proberen te doen is gewoon kijken: wat is op dit moment de situatie? Er worden hier toch allemaal discussies gevoerd over hoe de toekomst is en hoe de toekomst zou moeten zijn. Die discussie gaan we deels voeren in het kader van de nota Bouwen en parkeren, waarbij we het dus hebben op basis van: dit is de reële norm, dit is de reële autobezit. Het college erkent ook dat de Haarlemmers gewoon auto's hebben. Alleen op sommige punten zijn misschien nog iets meer willen sturen op andere vormen van mobiliteit. En dat is denk ik de nota Bouwen en parkeren waarbij we met elkaar een discussie aangaan van: kan de norm misschien in een aantal wijken lager? Dat geeft denk ik ook weer een reden voor een afdracht voor het mobiliteitsfonds. Want ja, ik denk wel dat we een redelijke basis moeten hebben om een mobiliteitsfondsafdracht te doen. We kunnen nu ook niet de norm verhogen naar veel hoger en dan zeggen: nou, ga dat maar eens even lekker afkopen. Nou ja, we moeten denk ik reëel zijn. Daarmee is die ook gewoon hard en juridisch houdbaar. Dat is denk ik ook zoals we er inzitten. En ik denk dat uitgebreide discussie over parkeerkeervormen, ondergronds parkeren, andere vormen van mobiliteit, de modal shift – hij is al genoemd; dat is de discussie die we bij de nota Bouwen en parkeren gaan voeren. En die zal denk ik ergens na de zomer naar u toe komen. En dan is specifiek het voorstel voor een mobiliteitsfonds, dat staat in de raadsjaaragenda voor maand 6.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik vond het voorstel van de heer Wiedemeijer heel redelijk, van: bent u bereid om met de woningbouwcorporaties te gaan overleggen? Want u zult het toch hopelijk met mij en de heer Wiedemeijer eens zijn dat ook woningcorporaties inzicht hebben in het reële autobezit van hun huurders? En daar gaf u eigenlijk geen antwoord op.

Wethouder Roduner: In mijn beleving is dat al gebeurd. Daar hebben we dus die analyse al gemaakt op basis van het concrete autobezit van woningcorporaties. Die normen zijn in 2017, eind 2017 vastgesteld, dus dat is niet zo heel lang geleden. Ik wil best nog een keer kijken of inderdaad die analyse zo gebeurd is zoals ik denk dat die gebeurd is. En ik denk ook dat we best over ... Maar dan zou ik er iets meer tijd voor willen nemen, dat we best over één of twee jaar nog een keer kunnen kijken van: nou ja, wat is de nieuwe ontwikkeling? Zien we inderdaad dat die verder daalt en is dat een reden om die norm specifiek voor sociale woningbouw te verlagen nog?

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Voorzitter, ik zal er nog één ding over zeggen en dan houd ik er over op. Ik heb destijds toen dit speelde en de heer Wiedemeijer onlangs met woningbouwcorporaties gesproken. En toen dit speelde, toen zeiden zij: 0,5 is reëel. En ze waren natuurlijk al blij met een verlaging van 1,2 naar 0,9, maar ook in die tijd zeiden ze al: 0,5 is reëel. Dus nogmaals, ik vind het verzoek van de heer Wiedemeijer ... Vijf minuten om te vragen van klopt het wat de heer Garretsen en Wiedemeijer zeggen ...

De voorzitter: Ja, goed. Het verzoek is helder.

Wethouder Roduner: Dat zal ik doen. Ik wil dat toch een ding over zeggen, want woningcorporaties zeggen dit maar ontwikkelaars komen ook naar mij toe en zeggen: Utrecht doen we 0,3. Er stonden laatst in aantal mooie artikelen in de Volkskrant over een norm van 0,25 en 0,3. Kijk, het college gaat nu naar wat zij denkt dat reëel is. Ik denk dat in één klap overgaan naar een norm van 0,3 op dit moment niet reëel is, zonder dat je daar ook maatregelen voor neemt: gereguleerd gebied, afzien van normen, andere vormen van mobiliteit stimuleren. En dat is graag de discussie die het college met u wilt voeren in het kader van de nota Bouwen en parkeren.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, de wethouder zegt dat nieuwe ontwikkelingen niet kunnen bijdragen aan het oplossen van de parkeerproblemen in de wijk eromheen. Maar het kan ook niet de bedoeling zijn dat nieuwe ontwikkelingen juist bijdragen aan het vergroten van de parkeerproblemen in de wijk waar ze terecht komen. Dus vandaar ook, zoals we met New Harlem net besloten hebben, vandaar ook mijn vraag: kunt u wat concreter zijn over wat we zeg maar qua aantal deelauto's reëel kunnen inzetten voor de parkeerplekken? Want dan weten we waar we het over hebben bij de volgende projecten.

Wethouder Roduner: Nou, ik denk dat dat ook goed is om dat mee te nemen in die nota Bouwen en parkeren, dat we daar nog echt even kijken van: hoe gaan we om met deelauto's, ook op grotere schaal? Dat lijkt me prima om daarin ook wat meer informatie te geven en dat we daar ook een keuze hebben met elkaar. Na de zomer, volgens mij.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Aynan: Nou, dan hebben we alle ontwikkelzones besproken.

De voorzitter: Het antwoord was: na de zomer. Dus de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Mijn vraag sluit denk ik aan op wat de heer Aynan nu wilde gaan vragen. Want die ontwikkelvisies gaan we daarvoor opstellen. Dus volgens mij hebben we dan een tijdsprobleem dat we pas nadat de ontwikkelvisie zijn opgesteld gaan nadenken over wat we in de toekomst willen faciliteren. Terwijl er dan eigenlijk dan alle bouwprojecten tot 2020-2025 al in kaders hebben besproken.

De heer Aynan: Precies, mijnheer Wiedemeijer.

Wethouder Roduner: Ja, misschien vind ik dat ... Ik snap dat u dat zegt en de heer Visser had ook zo'n opmerking. Maar ik vind dat ook een beetje makkelijk achteraf kijken. We zien nu dat er een enorme bouwvraag is. Dat dachten we een aantal jaren geleden ook niet. Het college doet zijn uiterste best om aan de ene kant al die bouwprojecten die zich melden, die langskomen, die gewenst zijn, om die te faciliteren; probeert op een aantal vlakken ook een enorme inhaalslag te maken op het gebied van ontwikkelvisies, op het gebied van parkeernormen. Nou, de hele commissie-agenda zit vandaag vol. En volgens mij ook heel goed dat die vol zit, maar dat legt wel een enorme druk op de organisatie, een enorme druk op de capaciteit. Er wordt kneiterhard gewerkt om het allemaal op te lossen. En ik snap dat u zegt: dat hadden we achteraf gezien allemaal graag aan de voorkant willen hebben. Maar zo is het niet. En we proberen dat parallel te doen, om dat zo veel mogelijk aan elkaar te vervlechten. We zullen natuurlijk ook dat netjes proberen te doen, ook bij de ontwikkelzones die eraan gaan komen. Ik denk dat we scherp kijken van '...' zullen ook af en toe moeten bijsturen. Maar ja, dat zijn toch wel parallelle processen waarin we onze uiterste best doen om zo snel mogelijk dingen bij u te krijgen.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Toch even een praktisch punt. In principe nadat we die ontwikkelvisies hebben besproken, kunnen dan eventueel de gevolgen – die weten we nu nog helemaal niet – van die nota Parkeren en Mobiliteitsvisie van de toekomst, kunnen die nog in de uitwerking van de ontwikkelzones in de fase daarna worden meegenomen? Want dan is het misschien qua proces hoogstens wat onhandig, maar kunnen de effecten in de praktijk misschien worden weggenomen.

Wethouder Roduner: Ja, dit zijn paraplunormen, dus die gaan dan in een klap over alle bestemmingsplannen zijn ze geldig.

De voorzitter: Goed, wethouder, was u klaar met uw betoog? Is er behoefte aan een tweede termijn in de commissie? Ja? De heer Visser.

De heer Visser: Nou, ik werd even aangeslagen op de discussie over sociale woningen. Want volgens mij, in de analyse worden sociale woningen meegenomen in goedkoop aanvankelijk. Daar komt een getal uit en wordt apart dan de sociale norm die we eerder hebben vastgesteld gehanteerd. Maar als het waar is wat de heer Garretsen zegt en het daadwerkelijke autobezit van mensen in de sociale huurwoningen ligt echt zo laag, dan trekt dat misschien onterecht dat gemiddelde van goedkoop heel erg omlaag. Als je begrijpt wat ik bedoel. Dus er zijn behoorlijk wat sociale huurwoningen in de stad. Als die daadwerkelijk een reëel autobezit hebben van 0,5, dan wordt het gemiddelde van de hele categorie goedkoop naar beneden getrokken terwijl we

uiteindelijk wel dat gemiddelde gebruiken voor dan de goedkope, goedkoop en de particuliere huurwoningen. Ja, ik hoop dat iemand mij begrijpt.

De voorzitter: Ja, dan mag u uw microfoon ...

De heer Visser: Klopt dat wat ik zeg?

Wethouder Roduner: Dat zal ik dan nog even technisch laten uitzoeken. Kijk, goedkope woningen, nieuwe goedkope woningen hebben we gezegd: dat moeten sociale huurwoningen zijn, dus in dat opzicht hebben we het probleem al een beetje voor nieuwe ontwikkelingen al opgelost. Want die categorieën, en daar stelde u vragen naar: de categorieën goedkoop, middelduur en duur sluiten aan bij de kaders en instrumenten, sluiten aan bij de woonvisie. Dus in dat opzicht zie ik het niet misgaan. Want we zeggen: alles wat we willen bouwen, in ieder geval in dit lage segment, willen we graag sociaal ook vooral en verwachten ook ... Dus ik denk dat dat geen mismatch is. U had nog een vraag trouwens over de schil, de 1 versus de 0,8: ik denk dat daarom wat afrondingsverschillen in zitten. Dus de 1 is een krappe 1, 0,96; en de 0,8 is een ruime 8. Dus nou ja, ik weet ook niet precies hoe dat zich verhoudt. Maar ik denk eerder dat als je dat wilt gelijktrekken, dat je dan eerder richting de 0,9 gaat dan dat je naar de 1 gaat. Want het is dus inderdaad, zoals gezegd, een krappe 1.

De voorzitter: Goed, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik ben erg blij met uw toezegging aan de heer Visser om het technische laten uitzoeken. Maar zou u dan ook technisch willen laten uitzoeken wat destijds, een paar jaar geleden, de verlaging voor sociale huur van 1,2 naar 0,9 is op gebaseerd? Dan heb ik die welles-nietes-discussie met de ambtenaar, die wordt dan opgelost.

De voorzitter: Hoe wenst de commissie ... Oh, mijnheer Van den Raadt, u had nog een termijn op mijn vraag?

De heer Van den Raadt: Ja, nog een termijn. Nou ja, ik had al die vragen van de vorige termijn, die staan nog open. Maar dat zien we dan wel weer. Bij mij in de straat stond in huis te koop in 2013 voor € 180.000; en die is nu verkocht voor € 300.000. Hoe gaat u, als u die indelingen in die categorieën maakt van: goedkope woningen, die hebben maar 0,5 autootjes nodig en de duurdere huizen boven de € 250.000 hebben meer auto's nodig. Hoe gaat u dat aanpakken als dat binnen 2013-2018,5 jaar tijd, het zo kan veranderen? Dat vroeg ik daarnet in de eerste termijn ook. Als u nu gaan baseren op realistische getallen, gaat u dat dan definitief volhouden of is dit nu alleen eenmalig dat alles verlagen en dat we het nooit meer kunnen verhogen? En mijn vraag was ook: ik zou hier heel graag een referendum over willen hebben. Gaat u te organiseren of moet ik dat zelf doen?

Wethouder Roduner: Nee, dat referendum, dat moet u denk ik dan zelf organiseren. Het is ingewikkeld natuurlijk om de markt te voorspellen, van wat is daar een woning die nu een drie ton waard is over vijf of over 10 jaar waard? Is het meer of minder waard? Dat weet ik niet; misschien is het wel minder. Dus dat is denk ik ook wel ingewikkeld. We baseren het nu op de actuele normen. We hanteren daarbij de grenzen van het woonbeleid dat we elk jaar ook een beetje opschuiven naar aanleiding van de inkomens die dan op die manier groeien. Dus dat is hoe we projecten doen. Ja, het is ook geen exacte wetenschap. Ik kan de toekomst ook niet altijd voorspellen. Het is denk ik een norm; biedt denk ik ook wel wat ruimte. En zeker het feit als je meer parkeerplek en realiseert, biedt dat natuurlijk ruimte ook om dingen efficiënter te gebruiken. En dat is denk ik hoe er tegenaan kijken en dat is denk ik een realistische norm, die efficiënt is voor de ruimte.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nou, daar geeft u een goed punt aan: u kunt de toekomst niet voorspellen. Dus inderdaad, die huizen van 3 ton, die kunnen net zo goed over vijf jaar weer 180.000 of 170.000 zijn. Maar dat betekent dan wel dat dan die mensen de helft van hun auto moeten gaan verkopen volgens uw redentie. Dat gebeurt natuurlijk niet, dus krijg je overal enorme parkeerdruk. En dat is misschien ook wel de bedoeling van dit college omdat we dan uiteindelijk overal betaald parkeren gaan invoeren en de gemeente hier voor geld kan verdienen om elk jaar ook 10% extra te vragen voor hetzelfde parkeervakje. Maar dat wil ik nou juist eigenlijk voorkomen ...

De voorzitter: Ja, en uw vraag is?

De heer Van den Raadt: ... en wilt u dat ook voorkomen? Of wilt u nu ook in het openbaar toegeven dat dat eigenlijk gewoon het plan is van het college met dit rare voorstel om alles te verlagen, terwijl we nog niet eens de uitvoering van dat hele parkeerplan toepassen? Want u had het over die 19 punten, en een heel belangrijk punt daarvan is het bouwen van die P&R-parkeergarages rond de stad. Dat gebeurt ook maar niet. Maar er wordt van alles ondertussen aangepast, maar oplossingen voor parkeerproblemen komen er niet. Het wordt alleen maar erger gemaakt. Dus gaat u toegeven ... Voorzitter, de vraag is: gaat u toegeven dat het eigenlijk gebaseerd is dat u overal betaald parkeren wil in Haarlem? En wanneer gaat u eens een keer het gewone parkeerplan uitvoeren en dan pas kijken welke normen u kan hanteren?

Wethouder Roduner: Nou, ik denk dat het voor de uitvoering van de maatregelen Moderniseren parkeren, dat u zich toch het beste kan wenden naar de wethouder Mobiliteit, wethouder Parkeren in de commissie Beheer. Kijk, als wethouder Ruimtelijke ontwikkeling wil ik graag efficiënt omgaan met ruimte maar realiseer ik mij ook dat er behoefte is aan parkeren. En dat is denk ik de balans die wij hier proberen te vinden. Wij proberen te voorzien aan een reële parkeerbehoefte waarmee we efficiënt omgaan met onze ruimte. Daarmee creëren we niet onnodig parkeerdruk, ook niet in de toekomst, en dat is waar we ons op baseren, maar gaan we ook efficiënt om met onze ruimte zodat we ook nog andere ruimte overhouden voor woningen, voor groen, voorspelen en voor water.

De voorzitter: Ja, ik had de commissie gevraagd of er behoefte was aan een tweede termijn. Daar werd niet instemmen op geknikt. En vervolgens zie ik de hele tijd handen omhoog gaan om toch nog vragen te stellen. Dus wilt u een tweede termijn of niet? Even bij het volgende onderwerp daar wat duidelijker in zijn. Mevrouw Van Zetten en de heer Bruch. Eerst mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nee, ik wilde meer een opmerking maken tegen de wethouder, want hij heeft het maar over efficiënter gebruik van ruimte. Maar dan begrijp ik niet waarom u niet meer heeft aangedrongen, bijvoorbeeld bij het Spaarnergasthuis, om ondergrondse parkeren. Want dat is natuurlijk het beste om in deze stad te doen, om efficiënt gebruik te maken van hele dure grond. Dat is dan maar een opmerking; een tweede termijn heb ik geen behoefte aan.

De voorzitter: Ja, prima. De heer Bruch.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Ja, heel kort: dit stuk loopt vooruit op die nota Bouwen en parkeren die eraan gaat komen en daar worden toch meer dingen in meegenomen dan alleen het reële autobezit van dit stuk. Daarnaast wachten we op de resultaten van het nieuwe parkeerregime, en daarom zijn wij er

voorzitter van om de huidige parkeernorm te handhaven tot dat die nota Bouwen en parkeren er is en waar alle dingen samen kunnen afwegen, om te kijken wat eventueel nieuwe normen zouden kunnen worden.

De voorzitter: Andere mensen nog in de tweede termijn? Dan is die ... Ja, de heer Visser.

De heer Visser: Een beetje analoog aan de VVD: wij zijn op zich wel akkoord met het verlagen van de parkeernormen, maar mijn financiële verhaal blijft staan. En ik maak daar voorbehoud, dus ik wil geen wethouder horen die straks zegt: ja, dat kan niet meer in die ontwikkelvisies.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer. Oh, uw hand ging net omhoog. Goed, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, wij willen het voorlopig ... Het is een advies aan de raad dus we willen het voorlopig als bespreekpunt, maar ik hoop dat de toezeggingen of verzoeken van de heer Visser en van mij, dat die ruim voor de raad kunnen worden nagekomen, dat technisch uitzoeken. Dan kunnen we eventueel een motie achterwege laten.

De voorzitter: Hoe wil de commissie ... De heer Aynan. Ja, dan heb ik net de tweede termijn afgerond, en dan steekt u toch uw hand omhoog. Ik begrijp het even niet meer. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, wat bent dan aan het doen? Voorzitter, ik sluit mij aan bij het verzoek van de SP. Maar dat geldt ook voor mijn vraag wat deelauto's betreft. Ik zou daar toch een concreet antwoord op willen hebben. En anders komen we met een motie vreemd en dat betekent dus bespreekpunt.

De voorzitter: Goed. Hoe wenst de commissie die agendapunt te agenderen in de raad? Bespreekpunt? Bespreekpunt it is.

12. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan lopen wij wat uit in de agenda en dan wil ik de commissie voorstellen om de volgende twee agendapunten om te draaien. We hebben een drietal sprekers voor de spreektijd belangstellenden en die zitten ook te wachten. Dan wil ik verzoeken naar voren te komen als aanwezig: mevrouw Noordhoek; mevrouw Prinsen; en de heer Van Strien. U mag op een van die stoelen vooraan plaatsnemen. Heeft u allen al eens eerder ingesproken bij de commissie? Nee, nog niet? De griffier komt zo even naar u toe; die zal de microfoon straks activeren. Die moet de kaarten nu nog schrijven dus ik praat de tijd even vol. U krijgt 3 minuten spreektijd. Vlak voor het einde zal ik u er even aan herinneren dat de tijd bijna op het einde loopt en dan kunt u daar in die tijd uw mening delen met de commissie. Als daar behoefte aan is, kan de commissie nog verhelderende vragen aan u stellen en dan mag u weer plaatsnemen op de tribune. Ja, dan wil ik als eerste het woord geven aan mevrouw Noordhoek namens u ... U spreekt namens welke organisatie? Gaat uw gang. U bent niet te verstaan; uw lampje brandt ook niet. Ja, kijk eens aan. U heeft drie minuten, gaat uw gang.

Mevrouw Noordhoek: Geachte commissie Ontwikkeling, als vertegenwoordiger van de Facebookgroep Stop Uitverkoop Oerkap heb ik een vraag aan u. Op de commissievergadering van 31 mei 2017 kozen negen fracties, vertegenwoordigend 30 raadszetels, voor het scenario van een op een verkoop van de Drijfriemenfabriek aan de huidige exploitanten. SP-raadslid Bloem verzocht de wethouder dit in 2017 nog te regelen, er geen langdurige zaak van te maken. De toenmalige wethouder Van Spijk formuleerde de opdracht helder en zegde toe snel hierop terug te komen. Helaas hebben wij na 31 mei 2017 niets meer vernomen en dat baart ons zorgen. Voor allen destijds nog niet actief in de Haarlemse raad: als twee betrokken

buurtbewoners hebben wij van februari tot en met mei 2017 actie gevoerd voor het behoud van de broedplaats de Drijfriemenfabriek en het Stadstrand De Oerkap. Via Facebook leverde de actie ruim 4100 likes op van mensen voor wie de Drijfriemenfabriek niet een anoniem stuk vastgoed is, maar betekenis geeft. Getuigenissen hebben wij gebundeld en op 31 mei 2017 aangeboden aan alle fracties. Voormalig raadslid Frits zei ooit over de Oerkap: met een klein beetje geld hebben twee jongens iets geweldig uit de grond gestampt. Dit verloren stukje Haarlem is inmiddels een van de leukste plekken van de stad. Dan maakt de politiek echt het verschil, merkte hij op. Op 31 mei 2017 maakte deze commissie het verschil tussen vastgoed als economische waarde met een maximale opbrengst in geld of vastgoed als maatschappelijke waarde, met een maximale opbrengst in kwaliteit van de leefomgeving. In uw vorige vergadering onder de huidige wethouder aan dat in februari de eerste stap in het verkoopproces te verwachten is. Dan zijn we bijna twee jaar na het betreffende besluit. Twee jaar van onzekerheid en onduidelijkheid voor het stadsstrand, voor de creatieve ondernemers en voor de omliggende buurten. Ondertussen heeft De Drijfriemenfabriek een prominente plaats verworven in de ontwikkelvisie Spaarnesprong en blijkt de nabijheid van het stadsstrand een verkoopargument voor woningen in de wijde omgeving. Wij dringen er daarom bij u op aan de wethouder te houden aan spoedige uitvoering van uw eerdere besluit en de toezeggingen van zijn voorganger. Aangezien velen van u en ook de wethouder niet bij de toenmalige besluitvorming betrokken zijn geweest, bied ik de voorzitter hierbij nogmaals onze bundel aan. Wederom voor ieder een full-colour print vraagt nogal een investering van ons. We zullen daarom de fracties en de wethouder die digitale versie sturen. Voor het geld van het afdrucken gaan we namelijk liever een biertje met u drinken bij de Oerkap.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan mevrouw Prinsen. Ja, u mag op het knopje eerst drukken. Dan gaat het lampje branden en dan ... Ja, kijk, hij doet het. U heeft 3 minuten.

Mevrouw Prinsen: Oké. Ik heb een foto rondgestuurd, althans aan het griffiebureau opgestuurd, over een beeld in de Stadsbibliotheek. Dit beeld is in 1979 geplaatst in de Stadsbibliotheek ...

De voorzitter: Mevrouw Prinsen, kunt u de microfoon een klein beetje naar beneden doen? Dan kunnen we nu wat beter verstaan.

Mevrouw Prinsen: Ik weet niet of u de foto heeft gekregen. Ik heb het opgestuurd. Dit beeld is in 1979 geplaatst in de Stadsbibliotheek. In 1989 is het weggehaald in verband met de verbouwing van de Stadsbibliotheek en na de heropening is het niet meer terug geplaatst. Sindsdien heb ik elke wethouder van Cultuur gevraagd het terug te plaatsen, daar – dus sinds 1989 – daar of in een ander gemeentelijk gebouw. Wethouder Van de Hoek, de laatste en drie-na-laatste beloofde het plaatsen in het nieuwe Stadskantoor. Dat is niet gebeurd. Wethouder Botter heeft gezocht naar een alternatief, maar dat heeft tot nu toe nog geen resultaat. Nu ligt het op zolder van het stadhuis, dus hier. Ik vraag herplaatsing, bijvoorbeeld in het Provinciehuis of alsnog in het Stadskantoor, het Spaarneziekenhuis, de Kloostergangen. In het aan koopcontract stond dat het voor publiek toegankelijk moest blijven. Het is gemaakt in de Porceleyne Fles te Delft. Het is Delftswit. Het kostte 40.000 gulden. Als u zich als gemeente geloofwaardig wil maken voor duurzaamheid, laat u dit kunstwerk weer toegankelijk maken voor publiek.

De voorzitter: Dank u wel. En dan geef ik het woord aan de heer Van Strien. De heer Van Strien, namens de werkgroep Infrastructuur en Veiligheid van de Patrimoniumbuurt. Gaat uw gang.

De heer Van Strien: Ja, dank u, voorzitter, dat ik in de gelegenheid wordt gesteld om mij tot uw commissie te richten. Ik ben lid van de wijkraad Patrimoniumbuurt, en wel van de werkgroep Infrastructuur en Veiligheid, en daarnaast ook nog als gemachtigde van de Stichting Wijkbelang Schoten. Mag ik u eerst allen een open,

transparant, wijs, verstandig en oplossingsgericht 2019 wensen? Ik wil het hier eerst hebben over Carpet Right aan de Spaarndamseweg 74-76. De laatste melding die wij kregen was een mail van 11 april 2018 van de heer Jasper Huizinga, inmiddels vertrokken bij de gemeente Haarlem, en hij was dus de manager Ontwikkelingszone Spaarndamseweg. Een overleg zouden wij nog krijgen, werd er in deze mail aangekondigd, met onze Gebiedverbinder Haarlem Noord, Menno Evers, en onze complete wijkraad Patrimoniumbuurt. Echter, die heeft nog nooit plaatsgevonden. Op 24 april heeft de heer Huizinga wel een presentatie gehouden voor het WBO in Haarlem Noord. Echter, daar konden wij ook geen chocola van bakken. Er werd een schetsing gegeven van het proces: inventariseren, ontwikkelen van de randvoorwaarden. Termijn: januari 2018 tot april 2018. Fase twee, opstellen ontwikkelingsstrategie: april tot en met september 2018. En fase drie, vaststellen ontwikkelingsstrategie: oktober tot en met december 2018. Besluitvorming van B&W, terinzagelegging en besluitvorming door de gemeenteraad. Hierna werd het helemaal stil. Ook dit heeft nog niet plaatsgevonden. Het tweede project, dat is u welbekend, dat is de Tuinen van Tollenaar, oftewel Quality Bakers. Daar ontvingen wij op 5 november van dit jaar een bericht van de procesmanager, Jos Koster, waarin hij stelde dat hij hoopte dat hij in de week van 5 november te vernemen van de afdeling Parkeren of het voorstel van Amvest voldeed aan het gemeentelijk beleid. En als dat het geval is, stelde hij voor dat wij een uitnodiging zouden krijgen om het voorstel te bespreken alvorens het naar het college zou gaan.

De voorzitter: Mijnheer Van Strien, uw 3 minuten zijn voorbij. Wilt u afronden alstublieft?

De heer Van Strien: Ik doe mijn best. Echter, een stuk grond, het halve maantje ...

De voorzitter: In een paar zinnen even afronden, alstublieft.

De heer Van Strien: Ja, hoor, ik zal mijn best doen. Wat nu dus gebruikt wordt als parkeerterrein, dat is nog steeds niet gekocht door Amvest zodat ze dus niet kunnen beginnen met bouwen of een project. ... de bouwplannen aan de Soggestraat; ook hier duurt het allemaal veel te lang. En in het kader van de Nieuwe Democratie mag ik u toch wel verzoeken om mijn vragen te leiden naar de wethouders, om zo te komen tot eindelijk antwoorden en uitnodigingen zodat wij kunnen voortgaan met ons proces. Want de wijkbewoners vragen ons hier geregeld naar. En het is zo naar om te moeten zeggen als soort en met tussenpersoon tussen bewoners en gemeente van: jongens, we weten helemaal niks. Zet er de vaart in. Graag. En dat zei de partij Spaarnestad ook altijd.

De voorzitter: Dank u wel, dan mag u het knopje weer indrukken. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor ... Oh, dat zou u doen. Ik ga u niet bedanken voor uw inspraak; dat doet de voorzitter straks. Misschien ... Ja, ik weet niet wat de symbolische betekenis is van de raadsleden die u aanhaalt, dat ze niet meer teruggekomen zijn in de raad. Maar het aanbod om een biertje met u te gaan drinken in de Oerkap neem ik graag aan. Mevrouw, heeft u nieuwe informatie gekregen wat betreft de Oerkap om u zich zo gerust te maken hier in deze commissie?

Mevrouw Noordhoek: Nee, ik heb geen nieuwe informatie gekregen, nee. Het is gewoon twee jaar geleden. En ik weet dat er van alles speelt. Daarom ben je ook een tijdje van: laat het maar zijn weg gaan. Ook nog verkiezingen. Maar ik heb nu wel zoiets van ja, 2017; we willen dat jaar doen. En nu zitten we al weer in begin 2019. Ja, vind ik gewoon gek.

De heer Aynan: Nee, ben ik met u eens en volgens mij had ik daar vorige commissie daar ook een rondvraag over gesteld.

Mevrouw Noordhoek: Dat hebben we ook gezien, hoor. Maar daarom zeiden we ook van: het was een eerste soort stap. Ja, dat vind ik ook nog onvoldoende.

De voorzitter: Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel. Ik had ook een vraag aan mevrouw van de Oerkap.

Mevrouw Noordhoek: Ik ben niet van de Oerkap, ik ben van de buurt.

Mevrouw Kok: Ja, dat is uw titel nu vanavond. Want ik ben het helemaal met u eens en ik vind het ook heel goed dat u inspreekt en dat u zich daar zorgen over maakt. Wij doen ons best. Maar heeft u ook de vraag al aan het secretariaat van de wethouder gemaaild en heeft u de antwoorden op gekregen?

Mevrouw Noordhoek: Nee, dat heb ik niet gedaan.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Een vraag aan mevrouw Prinsen. Wanneer heeft u voor het laatst het verzoek bij dit college neergelegd tot herplaatsing? Wanneer was dat ongeveer?

Mevrouw Prinsen: Nee, dat verzoek heb ik herhaaldelijk ... Elke wethouder die nieuw was, die nieuw wethouder Culturele Zaken werd, heb ik onmiddellijk op ettelijke nieuwjaarsrecepties een afspraak mee gemaakt om over dit beeld te praten. En Jack van der Hoek heeft zich nog het meest uitgesproken: we gaan het in het nieuwe Stadskantoor hangen, maak je maar geen zorgen. Maar dat is toch niet doorgegaan. En daarnaast zou het van de Egelantier-zolder waar het lag ... Het kostte trouwens nog moeite om het terug te vinden. Dat heb ik tegen de heer Botter gezegd, toen hij later wethouder Cultuur werd, en die zei: nou, daar moet het dus weg want die Egelantier komt in andere handen en die moet leeg. Maar nu ligt het hier op zolder en nou gebeurt er weer niks eigenlijk. En het is een duur beeld en het is ook heel zonde om het zo te laten liggen. Nogmaals, duurzaamheid gaat ook over kunst. En er staat in het aan koopcontract dat het ... De gemeente het schonk aan de Stadsbibliotheek en dat de eis voor die schenking was dat het openbaar bezocht moest kunnen worden; iedereen moest het kunnen zien. Nou, dat is al zeker vanaf 1989 niet meer het geval. Dat is erg lang.

De voorzitter: Ja. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voor mevrouw Prinsen: als ik het goed begrijp, is het dus contractueel vastgesteld dat uw kunstwerk in een openbaar toegankelijk gebouw geplaatst moet worden?

Mevrouw Prinsen: Ja.

De heer Aynan: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Zijn er nog andere vragen uit de commissie? Nee. Dan wil ik u namens de commissie hartelijk danken dat u de moeite heeft genomen om uw zienswijzen met de commissie te delen en dan wil ik u verzoeken weer op de tribune plaatsnemen. Dank u wel. Mevrouw Prinsen, u mag het knopje ook nog even uitdrukken dat het lampje uitgaat. Ja, helemaal goed. Dank u wel.

11. Invulling functie van stadsarchitect Haarlem (FR)

De voorzitter: Dan hebben we twee agendapunten omgedraaid, dus we gaan even terug. De invulling van de stadsarchitect Haarlem. Op verzoek van de Actiepartij is dit geagendeerd. Aan het einde van de vorige vergadering is er natuurlijk door de ... vraag gesteld door de wethouder, van: ja, ik wil wel graag beginnen met werven. Dat is door de commissie in meerderheid goed bevonden. Ziet u nog aanleiding om dit stuk te bespreken? En u heeft heel weinig tijd ook nog; kunt u in ieder geval aangeven wat u nog wil delen met de commissie?

De heer Van Leeuwen: Nou, het is ... Hoe heet het ook alweer? Het paard achter de wagen spannen als we daar nog over gaan praten. We hadden een inhoudelijk gesprek willen hebben over hoe we zouden gaan werven: of we een atelier wilden hebben of een stadsarchitect, en die keus is gemaakt, volgens mij.

De voorzitter: Oké, dat is gewoon ... Ja, is in ieder geval jammer dat het zo gelopen is. Zijn er andere mensen uit de commissie die nog over de stadsarchitect willen spreken? Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Ja, ik wil dan nog wel even iets over zeggen, want in het stuk staat dat de nieuwe meneer of mevrouw € 75.000 op jaarbasis gaat verdienen. Maar er staat verder niet vermeld om hoeveel uur inzet dit gaat per week of om ... Ja, dat is misschien de ene week meer dan de andere week. Maar gaat het om een bepaald aantal projecten? Wij vonden dit een beetje heel erg vaag. Tweede vraag van: is de advertentie al geplaatst nadat wij goedkeuring hebben gegeven of niet? En zo ja, waar? En er wordt gesproken over mobiliteit ...

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, even een punt van orde. Misschien handig als het college eerst zeg wat nu de status is voor het bij de allerlei dingen over gaan vragen.

De voorzitter: Ja, dat is wel goed. Mevrouw Kok, bent u daarmee akkoord? Wilt u het nog afmaken? Ja? Oké, nee, u bent even van uw à propos.

Mevrouw Kok: Ja, ik heb nog een vraag. Dus ik dacht: ik heb er twee van de drie gesteld; zal ik de derde ook nog stellen? Ik stel de derde ook nog even. Want er wordt in dit stuk een aantal gegeven waar hij of zij op gaat letten. Maar het is allemaal een beetje heel erg bouwkundig en technisch. Onze vraag was: gaat die persoon kijken naar de hele SOR? Dus wonen, werken, recreëren en ook het groen. Dat vroegen wij ons nog even af. Dus die drie vragen.

De voorzitter: Goed, dan geef ik het woord ... Dat is de heer ... Nou, gewoon even de status van het geheel.

Wethouder Roduner: Vacaturetekst is sinds vorige commissievergadering afgerond, is volgens mij ... ligt bij HR en zal in verschillende bladen worden geplaatst. En ook via het netwerk van een aantal van onze partners, zoals de Ark, het ABC en ook volgens mij een aantal ... We hebben ook nog een andere, oude stadsbouwmeester. Nou, het wordt in ieder geval op die manier in een netwerk verspreid en we kijken nog even naar welke bladen we het precies willen sturen, begrijp ik. Nou ja, je hebt vakbladen. Maar misschien dat we het ook iets breder willen doen dan specifiek een architect, ook omdat we een aantal andere thema's belangrijk vinden. Dus dan zou je ook naar wat andere bladen moeten kijken. Maar hoe dit proces in detail allemaal in de organisatie loopt, weet ik ook niet uit mijn hoofd.

De voorzitter: Nee, maar goed, weten we even wat de status is. Nog behoefte aan opmerkingen vanuit de commissie? De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik had toch nog ... Ik had een ander betoog voorbereid. Maar als de advertentietekst al klaar is, dan wordt het een beetje lastig. Maar onze voorkeur gaat toch wel uit vooral naar een architect in ieder geval met een stedenbouwkundige achtergrond. Ik denk dat dat vrij belangrijk is. En dat inclusief en toegankelijkheid, dat zijn toch wel twee grote dingen waarop meters gemaakt kunnen worden door de stadsbouwmeester de stadsbouwmeesteres. En ik heb net gelezen in een artikel dat de bouwmeesteres, om dat apart te benoemen, en niet een genderneutraal. Dat werkt wel, want dan solliciteren er meer vrouwen dan dat je alleen om een bouwmeester zou vragen. Of een architect en architecte. Maar dat is tegen de heersende opvatting in, maar dat is wel onderzocht. Maar goed, dus het gaat ons voornamelijk over die drie dingen die ik genoemd heb, dat die toch echt belangrijk zijn in het vervolg van het proces na de advertentie.

De voorzitter: Het wordt allemaal genoteerd. De heer Bruch.

De heer Bruch: Ja, heel kort, want de bijdrage die ik voor de voorgaande vergaderingen had wordt per vergadering korter. Het is duidelijk dat de taken goed verdeeld moeten worden tussen de Ark en de stadsarchitect. Wat ons een beetje verbaast is dat er staat: bij aanstelling wordt in gezamenlijkheid met de stadsarchitect, afhankelijk van zijn/haar ervaring en inzicht een opdracht geformuleerd. Het leek ons logischer om eerst in opdrachten formuleren en daar een passende architect bij te zoeken. En ja, we hopen dat u erin slaagt om een conflict zoals met de vorige functionaris is ontstaan, te voorkomen.

De voorzitter: Anderen? De heer Visser.

De heer Visser: Het stuk spreekt vaak over stadsarchitect: wat ons betreft moet het echt stadsbouwmeester zijn. We vinden ook dat de onafhankelijke positie beter moet worden geborgd. En ja, die rol van de directie is toch wel een beetje vreemd, wat dat betreft. Als het gaat over prioritering: wij vinden juist dat de stadsbouwmeester onafhankelijk moet zijn, dus waarom gaat de directie prioritering bepalen? Laat die stadsbouwmeester nou zelf die prioritering bepalen, want dan heb je echt die onafhankelijke rol. Ja, en dan wordt die opdracht helemaal geconcretiseerd en dan strategische vraagstukken en losse projecten: nou, een stadsbouwmeester moet niet alleen over grote, strategische vraagstukken gaan. Soms is een project ook heel strategisch. En we kunnen echt wel afbakenen ... Natuurlijk moet je niet met welstandsdingen waar de Ark over gaat, maar al die regeltjes die in het stuk staan, daar moeten er heel veel van weg, wat mij betreft. Laat het een onafhankelijk deskundig persoon zijn die ons van advies voorziet. Geeft de stadsbouwmeester gewoon de ruimte en beperk hem of haar niet. Dat is wat ons betreft de boodschap. Dus prima om te gaan werven, maar stadsarchitect: dat is een beetje te nauw begrip. Het is een stadsbouwmeester. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik ben het eens dat de term stadsbouwmeester beter past in de traditie die we hebben. Als het gaat over onafhankelijkheid is de vraag: wordt een bouwmeester ook door de raad benoemd of door het college? Want dat lijkt me dan als je echt staat op onafhankelijkheid, lijkt het me beter dat zo'n persoon door de raad wordt benoemd.

De voorzitter: De heer Klaver.

De heer Klaver: Ja, het ging vorige keer even heel snel op het scheiden van de markt. We zijn akkoord met het scenario stadsadviseur; we zijn akkoord met het profiel; we zijn akkoord met de positionering onder de directie. We hadden een punt, dat ging erom dat het gaat om een contract voor bepaalde tijd. En voordat het contract voor bepaalde tijd omgezet wordt naar onbepaalde tijd of verlengd worden, hechten wij aan een evaluatie van de voorbije periode.

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ons vinden. Ik zal even een stukje ... Mooi stuk, trouwens. Yes, staat er. Ik kijk even naar de wethouder. Wij zijn natuurlijk wel voor een stadsarchitect liever, of een stadsbouwmeester. Liefst ook helemaal onafhankelijk. En dat wou ik de wethouder eens meegeven.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, het is een beetje lastig omdat er nu al zeg maar akkoord is gegeven voor de werving, dus volgens mij zijn de vragen ... of ik nu dingen gaan zeggen die mosterd na de maaltijd zijn. Destijds motie van de PvdA, volgens mij zo goed als door de hele raad ... Of door de hele raad gesteund: stadsbouwmeester blijft geheel onafhankelijk, yes! Voor zover ik begrijp waar die onafhankelijkheid gewaarborgd door hem onder de directie te plaatsen, niet onder het college. Misschien dat u dat zo nog even kunt bevestigen. Op zich de vraag: het is natuurlijk inderdaad belangrijk hoe die onafhankelijkheid wordt gewaarborgd. De suggestie die mevrouw Van Zetten doet, is er ook een. Maar op het moment dat die binnen de gemeente wordt benoemd is wel de vraag: wie beoordeelt die persoon en blijft daardoor onafhankelijkheid genoeg gewaarborgd? Dus dat antwoord wacht ik graag eventjes af.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nou, in principe gaat gewoon natuurlijk personeelszaken over de benoeming en misschien ook de wethouder. En kan de raad los daarvan de man of vrouw benoemen. Het gebeurde vroeger ook met de gemeentearchivaris, die werd ook door de raad benoemd en niet door de raadsleden geselecteerd, natuurlijk.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik ben het met u eens dat het een optie kan zijn, zeker. Het is alleen even de vraag: hoe wegen wij die optie af tegen hoe het college het nu heeft voorgesteld? En daar moeten we even kijken welke keuze we daar zelf plaatsen. Want volgens mij staat het ook los van het wervingsproces waar die uiteindelijk wordt geplaatst. Dus volgens mij staat dat we elkaar nu niet in de weg.

De voorzitter: Goed, de heer Visser.

De heer Visser: Mijnheer Wiedemeijer, u noemde net de onafhankelijkheid, de onafhankelijke positie. Wat vindt u er nou van dat de directie kennelijk opdrachten kan prioriteren? Vindt u niet dat de stadsbouwmeester echt zelf die keuzes moet maken om die onafhankelijke positie in te nemen?

De heer Wiedemeijer: Nou, dat denkt als een vrij goede suggestie.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Roduner, wilt u nog reageren, kort?

Wethouder Roduner: Ja, wij denken dat ... We hangen hem rechtstreeks onder directie op, dus niet meer onder de afdeling zoals in het verleden. Zo willen we ook recht doen aan de onafhankelijkheid van de functie.

Wordt in principe gewoon voor drie jaar benoemd, dus die drie jaar laten we volgens mij ook de stadsbouwmeester ... stadsarchitect, moet ik zeggen, gewoon geven we de vrijheid om aan de slag te gaan met onderwerpen die hij of zij belangrijk vindt. Ik denk wel dat het goed is, en ik hoor ook een paar punten uit de raad, waarbij we zeggen: nou, wij willen graag dat de stadsarchitect ook daar aandacht aan besteed. Dat is in principe op de grote vraagstukken die deze stad heeft: woningbouw, mobiliteit, economie, groen, duurzaamheid. Dat zijn denk ik wel de thema's die we hier als grote thema's voor Haarlem neerleggen, maar de stadsarchitect moet ook zeker de vrijheid hebben als het nodig is om op projecten in te springen of iets te vinden. Die vrijheid moet er zeker zijn. Maar ik denk niet dat we elk project moeten willen want dan is hij of zij alleen maar bezig met projecten. Ook we even het verschil tussen een stadsbouwmeester en een stadsarchitect: stadsbouwmeester is ook een formele term uit de Woningwet, overlapt met de welstand. Hier hebben we natuurlijk gewoon een Ark met een onafhankelijke voorzitter. Stadsarchitect is het eigenlijk al tijdenlang. Toevallig heette de vorige ... Heeft zichzelf herdoopt naar stadsbouwmeester als term. Maar formeel was het natuurlijk nog steeds een stadsarchitect. Maar, zoals ik al aangeef, we willen wel graag dat deze persoon, onze nieuwe stadsarchitect, breed kijkt en niet alleen maar naar woningbouwprojecten specifiek, maar ook gewoon breder naar de vraagstukken die we hebben. Het lijkt mij goed om na drie jaar te evalueren, om te kijken van: nou ja, de opdracht is in principe vrij. Ik kijk even naar OPH: de opdracht is in principe vrij, dus we geven de stadsarchitect vrijheid om het budget dat beschikbaar is in te zetten. Nou ja, we verwachten natuurlijk wel iets van uren, maar we schrijven geen uren. Maar ik denk dat het wel goed is dat de stadsarchitect elk jaar even rapporteert van: wat hebben we dit jaar voor het budget gedaan? Wat is er gebeurd? Hoe hebben wij invulling gegeven aan de opdracht? En ik denk dat echt een goede evaluatie na drie jaar dan ook kan zijn: vonden wij dit voldoende? Heeft deze persoon gedaan of de bijdrage geleverd die wij ervan verwachtten? En willen we die termijn nog verder verlengen? Dan heb ik hem, denk ik.

De voorzitter: Goed. Kan ik dit onderwerp hiermee als voldoende behandeld beschouwen volgens de commissie? Ja? Dank u wel.

13. Aangaan van een Samenwerkingsovereenkomst Academisch Onderwijs Koepel (FR)

De voorzitter: Dan gaan we over naar een volgend onderwerp. Dat is agendapunt 13, het aangaan van een samenwerkingsovereenkomst academisch onderwijs Koepel. Het is een informatie-nota die ter bespreking naar de commissie is gestuurd naar aanleiding van de recente raadsinformatie-nota, hebben de wethouders in de commissie toegelicht dat het de bedoeling is om een samenwerkingsovereenkomst aan te gaan, en dat een besluit over het terugkooprecht plaatsvindt voor april 2019. Het is ter bespreking, dus u hoeft niet te adviseren over behandeling in de raad. Wie mag ik in de eerste termijn het woord geven? De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Als niemand wil, voorzitter, dan ik natuurlijk wel. Ja. Huppakee.

De voorzitter: Het valt best mee, overigens. U mag best van deze voorzitter iets sneller reageren met handen opsteken, hoor.

De heer De Groot: Oké, waarvan akte. Voorzitter, het is nogal een achtbaan waar we met regelmaat in blijken te zitten. Want dit proces loopt natuurlijk al een hele tijd en soms hebben we een tegenvaller, en soms hebben we iets waar een lichtpuntje in dit dossier. En we zijn er nog niet. En ik denk dat we met zijn allen heel erg uitkijken naar , ongeveer over 2-2,5 maand, want dan zouden we toch echt een businesscase hier moeten hebben. En dan weten we ook echt of de fysieke realisatie kansrijk is. Wat er nu ligt is een samenwerkingsovereenkomst met onderwijs, en wat ons betreft is dat duidelijk een lichtpuntje in dit dossier.

Want wij zien hier een goed voorbereid en stevig stuk waarin duidelijk ambities verwoord staan en waar wat ons betreft, we een heel eind in de goede richting gaan met realisatie van academisch onderwijs in de Koepel. Zijn daar noodzakelijk af te dingen? Ja, dat zal er zeker zijn. Maar voor ons is een ieder geval heel belangrijk dat de gemeentelijke bijdrage nog steeds heel beperkt is. Natuurlijk is die er wel, want er zal een mate van ambtelijke ondersteuning gevraagd worden. En dat mag wat ons betreft nog wel wat concreter zijn, wat dat dan precies betekent. Maar wij vinden het ook als gemeente dat we een rol hebben in een ontwikkeling als deze die Haarlem ook heel veel gaat brengen in economisch opzicht, maar ook in het opzicht dat we er een parel in Oost verkrijgen. Kijk, ik kijk even hoe ver kon gaan tot de heer Blokpoel ...

De voorzitter: Het beeld gaat even uit. Nou, hij is ... De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer De Groot, u keek me zo aan, van: kom dan, kom dan. Nou ja, het is ook omdat u het nogal bont maakt, natuurlijk. U begint erover van: nou, de gemeente heeft helemaal geen bijdrage en dat valt allemaal reuze mee, en dat moet ook omdat het is dat heel gaat brengen. Nou, de avond staat bol van aannames; het woord is hier denk ik al honderd keer gevallen vanavond. Dan zijn dit ook weer redelijke aannames die u doet. Een: het gaat ons heel veel brengen. Dat moeten we allemaal nog maar zien, want het is allemaal redelijk hypothetisch. Tegelijkertijd zegt u van: de gemeente ... het gaat niet zo heel veel kosten. Hoe weet u dat? Want er zit totaal geen berekening van het aantal uren bij. Dus hoe ... Waar baseert u het op dat het de gemeente niks gaat kosten?

De heer De Groot: Er is hier een aantal keer in het verleden over dit dossier gezegd: het kost de gemeente € 0. En dat klopt nog steeds, tot een bepaalde hoogte, want we hebben natuurlijk wel over capaciteit en dat kost uiteindelijk ook geld. Mee eens, het is moeilijk in te schatten hoeveel capaciteit er precies nodig is. Tegelijkertijd zijn de doelen wel heel duidelijk verwoord. Er staat namelijk heel duidelijk, expliciet welke rol ervan de gemeente verwacht wordt. Namelijk met name het aanspreken van het netwerk en het ... En daar ben ik de term kwijt. De heer Botter heeft dat ook nog een aantal keer gezegd. Ja, dat is net jammer. De samenwerking tussen bedrijfsleven en het onderwijs. Nou, de heer Botter gaat mij straks ... Triple helix, dank u wel. Dankjewel, buurvrouw. En daar is capaciteit voor nodig om dat te ondersteunen. Loopt dat in de honderden fte's? Nee, dat zal het zeker niet zijn. Zal daar wel ruimte voor gecreëerd moeten worden? Ja, dat zeker. Nou, daar was de heer Blokpoel alweer tevreden mee. Dat scheelt. Wat ons betreft is dit een prima start. Alleen, wij houden een slag om de arm. Twee punten. Een is: ja, die businesscase blijft toch echt nog essentieel, want zonder gebouw, geen onderwijsinstelling. En twee: we hebben een hogeschool in Haarlem, en dat is de hogeschool Inholland. Ik zou graag van het college willen weten, er staat nu in: er zijn gesprekken over samenwerking. Ik zou graag wat concreter willen weten wat de stand van zaken met de gesprekken met Inholland zijn. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank u, voorzitter. Ook het CDA heeft een aantal opmerkingen over deze overeenkomst wat voorligt. Ten eerste, als we de doelstellingen lezen van de overeenkomst, begrijp ik ze wel. Het eerste artikel in de overeenkomst, daar kan je ook ... Daar kan je niet echt tegen zijn en sluit aan bij de ambities van het college om universitair onderwijs in de Koepel mogelijk te maken, waaronder bijvoorbeeld een tijdige voorbereiding van een planologische procedure. Deze doelstelling sluit aan bij de ambitie van het college en zijn in dat opzicht prima. Echter, hoe dit bereikt moet worden, daar hebben wij onze kanttekeningen bij. En waar doel ik dan op? Je kan je afvragen of de inspanningen die er staan, die gevraagd wordt, die we eigenlijk toezeggen, of dat wel een taak is van de gemeente. De gemeente zal zich namelijk inspannen om relaties te ontwikkelen met andere onderwijsinstellingen, bedrijfsleven en andere organisaties. En ook gaat de gemeente

gezamenlijk werken aan goede relaties met de samenleving en de arbeidsmarkt. En tenslotte gaat gemeente zich inspannen om het onderwijs in de Koepel toegankelijk te maken. Dat zijn allemaal inspanningen waarbij je kunt afvragen: hoort dat wel bij de gemeente te liggen? Dit doen we immers niet voor andere private initiatieven of private instellingen in de stad, en volgens mij niet eens voor onze publieke hogeschool in de stad, namelijk Inholland. Het is ook niet duidelijk hoeveel deze inspanningen gaan kosten; mijn collega van D66 zei het al. Hoe kunnen we dan deze samenwerkingsovereenkomst aangaan en moeten we het niet eerst inzichtelijk krijgen over de kosten van de inspanningen die we hier toezeggen? Want het tekenen ervoor. Het tweede punt is wat hier eigenlijk waar we akkoord meegaan, als we dit tekenen, is dat akkoord zijn met de route naar academisch onderwijs via het hogeschool- of via het beroepsonderwijs. En nog geen jaar geleden ben ik op bezoek geweest bij Panopticon in een van die directeurswoningen, en daar werd zeer overtuigend betoogd dat accreditatie 2019 mogelijk zou zijn. Zeer overtuigend zelfs. En nu gaat het allemaal naar 2023. En wat zijn de garanties dat 2023 wel wordt gehaald? Uit second opinion blijkt dat dit een zeer onzeker traject is en er zitten ook risico's aan. En die 2019 staat ook, en die 2023, dat staat in contrast met elkaar als je het vergelijkt met de ontbindende voorwaarden in het koopcontract. Daar staat immers opgenomen als ontbindende voorwaarde dat in 2019 accreditatie aanwezig moet zijn. En anders kan de gemeente gebruik maken van terugkooprecht. Is het dan wel verstandig om nu al in deze samenwerkingsovereenkomst akkoord te gaan met die 2023? Waarom wachten we niet gewoon even? Ten slotte, voorzitter, u merkt dat het CDA niet positief staat tegen deze samenwerkingsovereenkomst. Wat hierbij ook een rol speelt is dat de afgelopen acht maanden de plannen eigenlijk steeds negatief zijn bijgesteld, dus naar beneden. En vooral als je het vergelijkt met de oorspronkelijke plannen uit 2017 zijn de verschillen wel heel erg groot. We zitten met smart te wachten op een businesscase; we zitten met smart te wachten op een advies, een extern advies op deze businesscase en de haalbaarheid ervan. En we vinden het dus onverstandig nu een toezegging te doen over deze inspanningen en akkoord te gaan met de hbo-route die hier wordt voorgesteld.

De voorzitter: Ja, de heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Voorzitter, eerlijk is eerlijk: proposal en de andere stukken zien er goed uit en laten veel potentie zien. Heel veel potentie en heel veel bomen die echt de lucht in groeien. Heel iets anders dan twee jaar geleden, maar goed, het ziet er goed uit. De potentie lijkt de VVD ook best interessant, ware het niet dat dit inderdaad het zoveelste idee is dat de revue passeert. En het is zo vaak bijgesteld dat het ook redelijk ongeloofwaardig is van: is dit het nu of staat er in de businesscase weer iets anders waar we dan op moet reageren? Het proces tot nu toe en de steeds harder leunende druk op de gemeente, en de gemeente die steeds in grotere broek aantrekt; ja, dat beangstigt ons nogal. En we vragen ook ons af: waar stopt dat? Triple helix, heel goed. Moet ook gebeuren. Natuurlijk moet de gemeente een rol pakken, maar welke rol en tot hoe ver hij reikt, daar zijn we wel heel erg benieuwd naar. En ik onderschrijf het CDA dat er gewoon nu een blanco cheque met deze samenwerkingsovereenkomst wordt uitgegeven van: ja, de gemeente gaat u ondersteunen. Maar tot hoe ver? Nou, tot aan de hemel en weer terug. Want er staat gewoon niet duidelijk wat er staat te gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, kunt u uitleggen waarom u vindt dat de gemeente per se een rol moet spelen, waarom dat logisch zou zijn? Ik bedoel, de VU in Amsterdam, daar heeft bij het ontstaan ook de gemeente geen rol gespeeld.

De heer Blokpoel: Mevrouw Van Zetten, ik zeg ook niet dat bij het ontstaan zozeer die rol moet zijn, maar ik kan mij voorstellen dat een hogeschool of een academische onderwijsinstelling er baat bij heeft als een

gemeente af en toe relaties legt met het netwerk dat zij hebben in het land of in de stad. In zoverre onderschrijf ik de triple helix. Dat voor Inholland doen, dat zal ongetwijfeld gebeuren. Dat er nu wordt gezegd: ja maar, er zijn gesprekken met Inholland voor de samenwerking. Ja prachtig, dat hebben we twee jaar geleden ook gehoord met de VU en UvA. En Inholland was toen ook al aan zet. En dat wordt nog steeds allemaal maar als een dun lijntje weer ten tonele gespreid. Oftewel, mijnheer Botter: tot hoe ver gaan we? Waar ligt die grens? Gaan we nou een ton investeren, twee ton, drie ton, miljoenen – zegt u het eens. Hoeveel uren ambtelijk gaan daar in zitten? Hoeveel capaciteit moet daarvoor aangetrokken worden? Dat hadden wij willen zien voordat we überhaupt hadden gedacht aan een samenwerkingsovereenkomst. Dan nog maar de accreditatie: recht praten wat krom is, heb ik het maar genoemd. Nu zijn we opeens met private partners de grootste vrienden terwijl er twee verboden waren toen we begonnen aan het proces. En nu is de Rijksbekostiging opeens geen goed idee omdat de concurrentie dat niet zou willen. Diezelfde concurrentie, daar zat Panopticon twee jaar geleden nog mee aan tafel en dat zouden de grootste partners moeten worden. En nu is het opeens de concurrentie en wordt er afgezien van de Rijksbekostiging. De raad heeft de eerste stappen gezet, mede omdat de belofte voor de snelle accreditatie ... Inderdaad, mijnheer Visser: ik weet vorig jaar nog. Ik heb expliciet doorgevraagd aan de inspreker: wanneer is het dan rond? Ja, uiterlijk 2019, binnen een jaar hebben we het. Nu 2023 en het is nog onzeker omdat het onderzoeksklimaat er nog helemaal niet is. Moet nog starten, alles. Om nog maar niet te spreken over de toegankelijkheid voor de Haarlemse jeugd waar de raad zo op leunde. Die is er ook gewoon niet. 12% kan misschien een funding voor een beurs krijgen. De waarde van de afspraken van de letter of intent, die worden geschonden, daar wordt weer ingeschoven. En het gaat gewoon dus probleemloos vier jaar vooruit. Dan nog het terugkooprecht. Het is er niet voor niets opgezet; niet voor niets wordt er aan gehangen; en niet voor niets zijn die voorwaarden die er gesteld zijn. Het is ongeloofwaardig om daar nu zomaar vanaf te stappen. En ook maar weer daar in te gaan schrijven. Het is jammer dat we nog steeds in onzekerheid zitten nog steeds weer een onzekerheid hebben rondom de businesscase, want ook die, ook die, mijnheer Botter, die heeft u al ... Een jaar geleden zouden we die al van u krijgen en een jaar geleden zou u daar al op zitten. En nog steeds hebben we niks; we weten het niet. Dus kunnen we akkoord gaan met een samenwerkingsovereenkomst? Nee.

De voorzitter: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, ik sluit mij voor een heel groot gedeelte of helemaal aan bij het CDA en de VVD. Ik wou beginnen met artikel 2.20a uit de koopovereenkomst. Daar staat heel duidelijk dat wij het recht hebben om terug te kopen tot er sprake is van een geaccrediteerde universitaire instelling. En wat de VVD al terecht heeft gezegd: die komt er op zijn vroegst in 2023. En wij vinden in geen geval dat er van die terugkoopoptie eerder moeten afzien. Want wat gebeurt er als bijvoorbeeld over twee jaar dat Duitse cateringbedrijf met universiteiten op een gegeven moment zegt: ja, het lukt toch niet? En wij hebben geen terugkoopoptie meer. Panopticon is eigenaar van de Koepel en kan voor een heel groot gedeelte doen wat ze daarmee wil. Dus dat is voor ons een heel belangrijk punt. Verder vragen wij ons af waarom er geen advies gevraagd aan '...' advocaten en aan de landsadvocaat. Er is nu een meneer uit Visvliet aangetrokken. En nou, hij heeft één nadeel: hij kan niet duidelijk schrijven. Maar hij heeft toch wel een aantal interessante dingen gezegd. Hij heeft gesproken over een concurrentiepositie tussen hogeschool Inholland en de hogeschool die dan in 2021 in de Koepel moet beginnen. Hij heeft gezegd: het is heel belangrijk dat de gemeente leerstoelen financiert. Niet alleen een leerstoel, want er moet een onderzoeksinstituut komen, niet alleen een leerstoel bij de Koepel, maar ook een leerstoel bij Inholland om Inholland een beetje tevreden te stellen. Er moet sprake zijn van ambtelijke ondersteuning. Daar hebben we het over gehad. Ook bestuurlijke ondersteuning. Het gaat de gemeente dus wel flink wat geld kosten. En wij hebben geen enkel vertrouwen. Wij vinden in geen geval dat als er in april een businesscase is, dat wij dan moeten afzien van het terugkooprecht. Ik heb al gezegd: op zijn

vroegst als die accreditatie voor een universitaire en niet voor een hbo-instelling er is, en dat is op zijn vroegst in 2023. En u zult ook begrijpen dat wij absoluut niet instemmen met deze samenwerkingsovereenkomst.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel. Toen ik nog niet in deze raad zat, kwam het verhaal van universitair onderwijs in de Koepel naar voren. Het klonk natuurlijk hartstikke spannend en als je dat eerste keer hoort, is iedereen daar gelijk voor. Alleen, naarmate je meer details kent, dan komt steeds meer het verhaal naar voren als: het klinkt bijna too good to be true. Degene die daar destijds het meest enthousiast over was, was eerder op de avond nog wel in de commissie aanwezig, en die zit inmiddels bij Jouw Haarlem. Dus het was op zich interessant geweest om zijn verhaal nu te horen. Maar laat ik zeggen wat mijn partij er nu van vindt, dat is op zich relevanter. De kritische opmerkingen die door het CDA zijn geplaatst, die komen voor een heel groot gedeelte heel herkenbaar naar voren. Het regent inspanningsverplichtingen in de samenwerkingsovereenkomst: leerstoelen, ambtelijke ondersteuning, verlaging van de collegegelden. Ik ben erg benieuwd in hoeverre het college kan duidelijk maken in wat voor ... hoeveel zekerheid zij kunnen geven of daar financiële verplichtingen uit voortvloeien. Daarnaast is ook de vraag inderdaad van: waarom ten eerste op dit moment de samenwerkingsovereenkomst gesloten moet worden? Kan dat niet ook nog gedaan worden nadat er een businesscase is die onafhankelijk gecontroleerd is, zodat er een ieder geval ... Dat we eigenlijk qua zekerheid in een verder stadium zitten voordat we die beslissing moeten nemen. En als je een heel principieel trekt, inderdaad waarom het niet gewoon een overeenkomst zijn tussen – als ik het even heel technisch zeg – huurder SRA Group en verhuurder Panopticon. Maar op het moment dat de gemeente zich aan allerlei inspanningen verplicht, is het wellicht ook logisch die inderdaad juridisch vast te leggen. Het is alleen even de vraag of dit het juiste moment is en hoe ver die verplichtingen gaan. Daarnaast, als het onderwijsgedeelte nu bekijken, dan zijn we natuurlijk vrij ver weg van het verhaal wat mij destijds naar voren kwam: universitair onderwijs in de Koepel. We zien dat er op dit moment een aanvangsperiode is, maar dat er geen universitair onderwijs is; dat een fors deel door buitenlandse studenten wordt bekleed, wat op zich kan, maar als ik even kijk naar de sociaaldemocratische waardenverheffing, dan is er weinig sprake van verheffing van de Haarlemse bevolking. Want dit onderwijsaanbod staat voor velen op grote afstand voor hun. Blijft wel, om even positief af te sluiten, dat probeer ik dan deze keer te doen: er worden natuurlijk wel stappen gezet in de ontwikkeling van de Koepel. Het onderwijsgedeelte is een deel daarvan. De komende tijd zal moeten bezien hoe het totaalplaatje eruit ziet en welke stappen er vervolgens worden genomen. Ik denk dat dat op dit moment, het plaatje is vrij diffuus. En het is lastig te zeggen welke kant we uiteindelijk natuurlijk op zullen gaan. Ik denk dat dat voor de raad, voor het collegegeld, maar ook zeker binnen mijn partij. En de moeilijkheden die nu naar voren komen maken het plaatje extra diffuus.

De voorzitter: Interruptie mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik vind u niet heel erg helder. Bent u nou voor of tegen de samenwerkingsovereenkomst? Want de Partij van de Arbeid heeft toch altijd een vrij duidelijke stelling ingenomen en ik krijg nu een beetje het idee dat u schuift?

De heer Wiedemeijer: Ja, hoe langer ik in de politiek zit, hoe onduidelijker ik wellicht wordt. Ik hoop dat niet een lineair verband daarin te creëren. Nee, ik denk dat dit een geval is van: er komen veel kritische vragen naar voren. Het is aan het college om die nu te beantwoorden. En ja, wij zullen zeker de tijd nemen om die te laten bezinken. Ik ben nog niet zover dat ik dat vanavond daar een definitief oordeel over wil vellen. Maar goed, zoals ik al aangaf, sluiten wij ons zeer aan bij de analyses die ook door het CDA zijn gemaakt. Dus ja, wij zijn erg sceptisch op het moment.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Vorige keer hebben wij aangegeven dat de betaalbaarheid ...

De voorzitter: Ja, en nu is uw tijd toch echt op. U mag één vraag stellen, één zin.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. We hebben geconstateerd voor keer dat er een revolverend fonds wordt voorgelegd om de betaalbaarheid voor alle Nederlandse studenten gelijkmatig te maken. Dat is het verheffingsverhaal wat mijn buurman net zegt. Ik heb toen aangegeven dat het ongeveer 2 miljoen zal zijn als je uitgaat van dit collegegeld. De wethouder heeft daar toen geen antwoord op kunnen geven, denk ik. Maar wie gaat dat revolverend fonds betalen zodat wij kunnen beoordelen of we dit plan kunnen steunen?

De voorzitter: Ja, dank u. Wie nog meer? De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Ja, bedankt, voorzitter. Ja, de Koepel vanavond weer. We hebben vorige maand al uitgebreid over de Koepel en de laatste stand van zaken gehad. Ja, in die update stond al vermeld dat er een samenwerkingsovereenkomst tussen alle partijen wordt aangegaan en kregen we ook in update op basis van die drie stromen. Nou, wat betreft die samenwerkingsovereenkomst, dat vonden we toen al een goed idee en nu ook. En nou, de heer Blokpoel omschreef het net denk ik wel goed: een beetje commitment vanuit je netwerk inzetten, vanuit de gemeente vinden wij een goed idee. Maar tegelijkertijd, dat plan van aanpak wat betreft de kosten, daar zijn we wel nieuwsgierig naar. Ja, wat ik al zei: in update op basis van drie stromen. Dat was het onderwijs, de campusontwikkeling en de businesscase financiering. En wij zien vanavond een verdere uitwerking vooral van het eerste deel, het onderwijs. En wat ons betreft is dit voorstel in lijn met wat er ook in de laatste stand van zaken, dus vorige maand, genoemd werd. En de heer De Groot, D66: ik vond net dat u in aardig, mooi stukje proza daarover vertelde, over het onderwijs. En ik kan mij daar eigenlijk wel bij aansluiten, bij uw woorden. Blijft over het onderwijs ... Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nee, maar wat was het mooie eraan? Kunt u dat even herhalen? Ik ben het eerlijk gezegd vergeten.

De heer Drost: Ja, ik zou zeggen: kijk het morgen terug. Goed. Maar wat de heer De Groot zei: ook GroenLinks kijkt reikhalzend uit naar de businesscase, want uiteindelijk daar draait het ook uiteindelijk om. Dus dank u wel.

De voorzitter: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, ik ken GroenLinks als een partij die ook wel dat verheffingsideaal heeft. De SP heeft altijd gepleit voor een universiteit die ook toegankelijk is voor Haarlemmers. Nou, in het gunstigste geval, maar de adviseur uit Visvliet, die zit er al grote vraagtekens bij, wordt het collegegeld van Nederlandse studenten ruim 3 tot 3,5 keer zo hoog als bij normale universiteit. Dus die toegankelijkheid, die staat zwaar onder druk. En zoals Partij van de Arbeid ook al zei: er zullen nauwelijks normale of gewone Haarlemmers aan deze universiteit kunnen studeren. Wat vindt GroenLinks daar nou van?

De heer Drost: Nou ja, ten eerste: dit weten we natuurlijk al een tijdje. Dus dat ... We hebben het hier vaker over gehad natuurlijk. En we wisten toen op het moment dat de Rijksbesteding en niet meer in zat, dat het veel duurder zou worden per jaar. Daar hebben we meerdere keren ook wat over gezegd; meerdere keren ook

gezegd wat betreft beurzen en dergelijke, dat we dat belangrijk vinden. En natuurlijk, ja, als u in mijn hart zou mogen kijken en ik zou mogen kiezen, dan heb ik een lager bedrag. Maar uiteindelijk ligt dat niet op tafel.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Ja, ook een interruptie op twee punten eigenlijk. Want u zegt: u bent ook benieuwd naar het plan van aanpak. En daaruit zullen uiteindelijk de kosten komen. Als we nu tekenen, dan doen we toezegging toch een bepaald aantal aan inspanningen te doen. Dat staat er gewoon letterlijk in. Moet dat niet andersom? Eerst plan van aanpak ... Of nou ja, in ieder geval een inschatting hoeveel we er maximaal willen besteden, en dan pas tekenen. En nog een tweede vraag: is ook op volgorde leek hij het. Zouden we niet eens in debat moeten hebben over dat terugkooprecht? En dan pas moeten gaan nadenken of we willen samenwerken met deze partij?

De heer Drost: Om op die laatste in te gaan: volgens mij zit er een soort ontbindende voorwaarde in het verhaal, dus dat we daar nog op wachten, op die businesscase. En ten eerste ... Ja, plan van aanpak door de. Nou ja, ik ben daar ook wel benieuwd naar, wat ik zei. Het is misschien goed, we zijn het nu toch bespreken: ik ben wel benieuwd of de wethouder daar in ieder geval een indicatie kan geven wat hij daarin verwacht.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, maar hier staat een heel duidelijk dat als die businesscase er is, dat we dan afzien van ons terugkopen. Maar wat ook het advies zegt, is dat de kans is dat het dan niet lukt; dat in 2021 of 2022 blijkt dat er geen accreditatie kan komen, enzovoort, enzovoort, dus dat gewoon het plan niet lukt. En we hebben dan het terugkooprecht niet meer, dan is Panopticon eigenaar van de Koepel en staat de gemeente met lege handen. Wat vindt GroenLinks daar dan van?

De heer Drost: Nou, laten we eerst de volgorde leek het aanhouden zoals die is aangehouden. Dus wij wachten eerst op de businesscase en op basis daarvan neemt het college een besluit of er wel of niet dat terugkooprecht er af gaat. En ik vind het enigszins voorbarig om daar nu al wat over te zeggen. Dus wij wachten gewoon rustig de businesscase af.

De heer Garretsen: Ik vind het een beetje eng, eerlijk gezegd, dat u zegt: daarna moet het college besluiten dat het terugkooprecht er af gaat. Ik hoop dat u met andere partijen in de raad mee eens bent dat de raad daar toch ook nog zijn plasje over moet kunnen doen.

De heer Drost: Ja, het college neemt het besluiten dat wordt gestuurd ter besluitvorming. En de raad neemt een besluit, uiteindelijk. Dat ben ik met u eens.

De heer Visser: Nou, volgens mij is dat niet zo. Ik zou het nog wel even moeten nakijken, maar volgens mij hebben wij het afgesproken dat het een raadsbesluit wordt

De heer Drost: Voor de helderheid: het college komt met een voorstel en uiteindelijk ...

De voorzitter: Wie mag ik het woo... Was u klaar? De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Het is nu een hele tijd dat we onderweg zijn. We hebben al hele mooie beloftes gehad allemaal. En wij willen toch ook maar eens even wachten op de businesscase en de terugkoopregeling; die moeten we maar ophouden. We hebben de laatste jaren in Haarlem ... Zie je aan de

energie wat we hebben moeten lijden en alle Haarlemmers eronder. Dus dat moet eigenlijk toch even in ons achterhoofd houden hoe het nu eigenlijk niet moet. Dus wij geven de suggestie mee: laat nou eerst eens alles echt op papier komen, hoe, wat en waarom. En ik snap ook niet dat het ook zo heel erg lang moet duren. Ik zie er allemaal dure namen. Ik zie hele prachtige Engelse teksten voorbijkomen. Ik denk een belletje en je hebt een heel mooi businessplan. Dus ik zie de hele problemen niet. En dat kost misschien een paar centen. Nou ja, dan ga je de toegang tot de Koepel ... Nu betaal je ... Heb ik laatst een keer een tientje betaald; dan maak je het maar € 12,50. Dan kom je ook uit de kosten. Wij vinden ook natuurlijk, en dat heb ik laatst ook nog in het HD verklaard, dat de Haarlemmers moeten ook recht krijgen om te studeren daar. En dat ga ik nu een beetje missen, want ik krijg nu hele mooie bedragen en die staan ons eigenlijk niet zo'n beetje aan. Wij willen gewoon dat Haarlem desnoods met een beurs, ik kijk naar de heren aan de andere kant, dat die ook het recht krijgen om een studie daar te volgen. Het moet niet zo wezen dat als wij natuurlijk hele dure jongens met mooie pakken en hele mooie dames met alles erop en eraan ... Dat is leuk en aardig voor de bühne, maar daar schiet een Haarlemmer niks mee op. Een Haarlemmers schiet daar niks mee op. En de buurt trouwens ook niet. Ja, dus dat is helemaal niet de bedoeling. Wij willen gewoon de wethouder ... En dan heb ik nog een laatste vraag aan de heren wethouders, die zijn natuurlijk reken technisch boven het gemiddelde. Als ik de titels bekijk, dan zeg ik: komt u nou eens even met een afrekening hoeveel aantal uren en hoeveel geld dat heeft gekost nu toe. Dank u.

De voorzitter: De heer Smit, OPH. Ja, ik ben even in de verwarring. Vervangt u iemand binnen of bent u ... U sluit normaal gesproken toch niet aan binnen deze commissie? Wel? Oké. Ja, daar was ik me van bewust, ja. Oké. Nee, prima. Gaat uw gang. Oh, ik ben niet benoemd als woordvoerder zegt onze griffier. Vandaar onze verwarring. Maar u mag, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, er is in het begin iets anders beloofd dan dat we nu op papier bestaan. Maar we hebben gezien waarom dat gebeurd is. En daar kun je nog 20 keer roepen: er is destijds iets anders beloofd dan dat we nu voor ons hebben, maar door het loslaten van de Universiteit van Amsterdam en de VU van dit project was het een feit. En dan heeft OP Haarlem vanaf dat moment ook gezegd: er is een vertrouwen en het is een teer vertrouwen. Waarom? Omdat er helemaal opnieuw doorgeschakeld moest worden naar een nieuwe toekomst. Een nieuwe toekomst nu met SRH en GSE. Ook daar best wel zorgen om nog de tere rol van GSE, die ook nog niet een jarenlange ervaring heeft, wel nog eens uitgebreid gekeken op Google wat nou SRH in Duitsland presteert met zijn hogescholen en zijn universiteit, met een totale omzet van 1 miljard – dat is niet alleen onderwijs, want dat is ongeveer 100 miljoen. Interessant om naar te kijken en te zien dat daar een bedrijf staat met een goed eigen vermogen en met een 2016-2017 een goede exploitatie. Zegt iets. Daar een relatie mee aangaan geeft het gevoel bij OP Haarlem dat het best zou kunnen lukken. Er zijn in Haarlem ambities geweest de afgelopen jaren die bijna altijd gelukt zijn. Toch kan er een keer in het klein iets misgaan. We denken maar even aan het DSK-terrein waar een ontwikkelaar zich terugtrok. Er kan een keer iets misgaan. Dat risico proberen wij zo klein mogelijk hier te houden. Een van die dingen om die risico's klein mogelijk te houden is ook een profilering van de gemeente om mee te werken aan het succes. En daarin ga ik wel mee in een aantal opmerkingen. Ik vind dat het college heel duidelijk moet zijn in de kosten die gemaakt zijn tot nu toe. Ik vind het geen schande, want die zijn gemaakt: laat ze maar zien. En de kosten die we gaan maken als we ons profiel als ondersteuner van de ambitie inkleuren. Een leerstoel kost geld. Het mede vormgeven van de triple helix kost geld. En dat moeten wij dan afwegen tegenover de waarde die we ervoor terugkrijgen: werkgelegenheid, studenten, mogelijk die winst uit de triple helix. Dat is onze afweging, maar ik wil wel van de wethouder zien, en ik hoop dat hij dat toezicht, om die cijfers te geven. Dat betekent voor OP Haarlem ook dat wij nu constateren dat u een samenwerkingsovereenkomst bent aangegaan; wij vinden het eigenlijk iets te snel. Ja, want wij vinden ook dat

de businesscase erbij hoort. Omdat je uiteindelijk beseft dat een totaalproduct maakt dat het een succes wordt. Nou, ik hoop dat de komende weken, als de businesscase er komt, wij ook tegelijkertijd worden geïnformeerd over de kosten die de gemeente Haarlem heeft gemaakt en denkt te gaan maken in het kader van zijn rol die gevraagd wordt in de samenwerkingsovereenkomst. Dan weten wij ook dat de academische accreditatie later komt. Ja, geachte collega's: het was eerst 2019, maar die datum hebben wij al veel eerder door kunnen halen omdat de samenwerking met VU en Universiteit van Amsterdam gewoon niet lukte. Vervolgens is het nog een tijdje vastgehouden, die 2019. En dan constateer je dat SRH in zijn ontwikkeling en met name die, dat niet vormgegeven krijgt. Ik denk niet, maar dat is ook aan het college om daar ons over te adviseren, dat je de terugkoopverplichting er tot 2023 op kan houden, want ik ben benieuwd of dan de gemeente met SRH en Panopticon denkt dat te financiering rond te breien is. En dan durven wij met nog een aantal risico's die ingedrukt moeten worden, zoals de gemeentelijke rol, de kosten erbij, dan durven wij nu nog steeds wel aan om in het proces mee te lopen. Maar voor ons, en laat ik dat constateren, is het meegaan in het opgeven van de terugkoopverplichting pas zover als de businesscase helemaal doorgerekend en de kleur van de rol van de gemeente daar helemaal ingevuld is. Dat is een verplichting die je gewoon moet aangaan als raad om dat te willen.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ken u ook al een zakelijk man. En u zegt ... Ja, dat u het standpunt heeft: terugkoopoptie pas weg te geven als de businesscase helemaal rond is. Maar politieke doelstelling is toch ook een universiteit binnenhalen in Haarlem, een geaccrediteerde universiteit? En dat is pas op zijn vroegst in 2023, want dan wordt er met academisch onderwijs gestart. Vindt u dan niet dat die terugkoopoptie pas op dat tijdstip moet worden weggegeven?

De heer Smit: Mijnheer Garretsen, als partijen mij ervan kunnen overtuigen dat die terugkoopregeling niet belemmerend is voor de financiering van het vervolgtraject, dan zou ik zeggen: laat hem staan. Dus ik wil de argumenten horen waarbij duidelijk gemaakt wordt dat op of rondom 10 april – die datum is wel herkenbaar maar natuurlijk ook niet op de dag keihard – als dan duidelijk gemaakt kan worden dat ik kan blijven staan en de financiering doorloopt, dan is het meegenomen. Als partijen aannemelijk kunnen maken dat dat niet lukt, moet het ook een goed verhaal zijn, dan denk ik dat je dat ook los moet laten. Anders dan help je uiteindelijk tot initiatief om zeep.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik denk dat als partijen vertrouwen hebben in hun eigen businesscase, en denken dat ze een optimistische instelling kunnen waarmaken, dat ze dan ook geen enkel bezwaar kunnen hebben om die terugkoopoptie te laten vervallen.

De heer Smit: Nou, mijnheer Garretsen, nou moet ik even à l'improvise reageren, maar dat zou dan een terugkoopregeling zijn met de opboeking van de contante waarden van de investeringen. Dus als u die wilt ... Een voorbeeld. Er staat nu de Koepel kaal en er wordt 30 miljoen in geïnvesteerd en wij kopen hem terug voor 31 miljoen. Als we die verplichting aangaan, nou, misschien dat partijen dan zeggen: dat is nog interessant. Maar de vraag is of u dat wil en of hij dat met zijn allen willen om het dan voor de boekwaarde van vandaag, bijna nul, met een geïnvesteerd vermogen terug te gaan kopen op enig moment rondom 2023 als de academische accreditatie niet lukt.

De heer Garretsen: Kijk, als een investeerder in businesscase maakt, dan heeft hij vertrouwen en zijn eigen businesscase. Dan denkt hij dat hij op grond van die case dat hij er uiteindelijk mee uit kan komen. En aangezien we het hier over een BV hebben denkt hij zelfs dat hij er winst mee kan maken. Nou, en dat vertrouwen moet er dan zijn, anders is het geen deugdelijke businesscase. Want dan willen ze een soort vangnet.

De heer Smit: Dat vertrouwen moet er inderdaad zijn. Dat vertrouwen moeten wij durven geven als wij denken dat de businesscase goed in elkaar gestoken is en er geen suïcidaal karakter in het verhaal zit. Nee, als er een beeld is dat SRH en partijen denken dat hier een goedlopende, op termijn, universitaire opleiding draait. Als dat zo is zullen zij denk ik ook de terugkooptie niet hoeven, niet willen. En de vraag is of wij hem dan zouden moeten willen voor de huidige boekwaarde plus de contante waarde van alle investeringen die de komende jaren worden gedaan. Dat lijkt voor ons dan ook niet nuttig. Er is vertrouwen nodig op basis van een hecht en degelijk verhaal. En vervolgens zou je altijd in dit leven het percentagerisico moeten inschatten dat het niet lukt. En de vraag: wat blijft er dan over en is dat nog altijd iets voor Haarlem, in het ergste geval, wat werkgelegenheid biedt, wat profiel biedt, wat die triple helix biedt, wat Haarlem beter op de kaart zet? Nou, die vragen moeten wij de komende maanden beantwoorden.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Ja, en terug naar deze samenwerkingsovereenkomst. Ik begrijp dat die nog niet is getekend, maar dat het college eerst afwacht. U zegt dus: het is te vroeg, dus nog even wachten.

De heer Smit: Ik zou hem eigenlijk terug willen op het moment dat de financiële paragraaf van de gemeente ingevuld is. En ik vind het logisch dat je als gemeente ... Je mag best als college zeggen: ik vind dit een goede basis. Nu plakken wij de businesscase eraan vast voor het totaalconcept en het totaalproduct met ook de paragraaf gemeentelijke kosten voor de komende tijd en de kosten die we gemaakt hebben. Dat laatste is geschiedenis, maar je moet het wel even weten. En op basis daarvan zeggen we als college tegen de raad: dit vinden wij een goed verhaal. Ik vind het eigenlijk dit een deelverhaal. Dat kun je wel goed vinden, maar het is een deelverhaal. En ik vind je moet een klap met de hamer geven op het totaal verhaal. En dat kan over een paar maanden volgens mij.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb nog even de koopovereenkomst erbij gepakt en er staat toch echt bij de terugkooptie dat de gemeente het recht heeft deze koopovereenkomst kosteloos te ontbinden en de daartoe uit te brengen schriftelijke verklaring dat ze dus voor dezelfde bedrag kunnen terugkopen als het verkocht hebben.

De heer Smit: Nou, mijnheer Garretsen, nou gaan we samen even investeerder spelen. Natuurlijk loop je risico. Maar als je hier een 30 miljoen investeert – willekeurig bedrag, maar ik geloof dat ik dat al een keer gehoord heb – en de zaken lopen niet zoals je wilt en je moet het tegen 1 miljoen euro aan de gemeente terug verkopen, dan denk ik dat de bereidheid van de investeerders om hierin mee te lopen niet erg groot is. En ik denk dat hij dat ook deed.

De heer Garretsen: Dan is mijn wedervraag: stel, er wordt 30 miljoen geïnvesteerd. En de zaak loopt niet, dus men bereikt het doel niet van een universiteit, wat wil men dan met die Koepel doen, waar die 30 miljoen in zit geïnvesteerd? Het is de bedoeling, dat was ook de oorspronkelijke overeenkomst met het Rijk, dat voor

80% aan publieke voorzieningen wordt besteed. Dus ik snap niet hoe ze dan 30 miljoen kunnen terugverdienen met publieke voorzieningen zoals een bioscoopzaal of zo.

De heer Smit: En dat gaan we nou vragen of hij dat toegelicht krijgen in de businesscase.

De voorzitter: Goed, volgens mij kan deze discussie afgerond worden. Bent u klaar met uw betoog?

De heer Smit: Ik geloof het wel; in ieder geval in eerste termijn wel. Dank u.

De voorzitter: Wie nog meer? Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nou, het is wel duidelijk: we krijgen geen gratis universiteit met onderwijs voor iedereen. We krijgen ook geen University College. Ik constateer, en dat hadden we natuurlijk al een paar jaar geleden gedaan, dat de draagkracht in de raad voor dit plan heel erg wankel is. Het is het college die dat heel erg graag wil. En dat begrijp ik ook wel, want je kan natuurlijk als wethouder een glansrol vervullen als je daar voor die gebouwen staat en er is een student die daar naar binnen trippelt. Wat ik constateer, wat Hart voor Haarlem constateert, is dat er uiteindelijk aan de kant van Panopticon en cum suis met die partijen eigenlijk geen garanties worden gegeven. Wel worden er garanties gevraagd van de gemeente, want wij moeten een omgevingsvergunning voor mekaar krijgen – toch binnen een betrekkelijk korte periode. Wij moeten ons terugkooprecht opgeven, we moeten ambtelijke inzet leveren. En dat is niet gewoon maar een beetje ambtelijke inzet; nee, men wil eigenlijk een topteam van ambtenaren en bestuurders om het hele zaakje in de triple helix voor mekaar te krijgen. Want u weet zelf wel: heel erg groot is de slagkracht van de gemeente Haarlem niet, want anders hadden we er niet zo armetierig bij gezeten. Bij wijze van spreken, financieel gezien. In ieder geval, dat gaat natuurlijk meer vragen van het ambtelijk apparaat om dan nu een beetje wordt voorgesteld. Daarbij wordt natuurlijk de suggestie gedaan: nou, dat zullen wij ook gaan doen, om twee leerstoelen te gaan financieren. Want dat geeft natuurlijk cachet aan Haarlem en deze universiteit. Waarbij, en volgens mij zitten daar toch een paar addertjes onder het gras – dan noem ik dan inderdaad die leerstoelen die eigenlijk helemaal niet zo duur hoeven te zijn. Als je een hoogleraar, een bijzonder hoogleraar voor een dagje per week inhuurt, kan je met 20 mille per jaar misschien wel klaar zijn. Maar je hebt er twee nodig en voor gegarandeerd natuurlijk vier jaar. En je wilt er echt iets van maken, dus je wilt eigenlijk een hoger ... Meer eraan besteden. Cruciaal is ook de oprichting van het Research Center. En als je de stukken leest, is dat een beetje onderbelicht in het verhaal van het college, maar is natuurlijk essentieel als jij die belangrijke universiteit, met de belangrijke dingen die we gaan doen op het gebied van digitalisering, de robotisering en circulaire economie – ik heb niet het idee dat ik weet wat dat is – maar ja, dat gaat natuurlijk dingen van ons eisen die wij als gemeente moeten betalen. Want dat staat ook ... terug te vinden in de stukken. En dan is het natuurlijk van, nou, die leeromgeving hier ... Kijk, in Duitsland zullen ze ongetwijfeld heel goed werk doen. En ze komen uiteindelijk zijn ze begonnen met oorlogsinvaliden vanuit de Tweede Wereldoorlog. Ik zeg: nou, uiteindelijk krijgen we het Duitsers hier weer terug in de Koepelgevangenis, waar wij een speciale cel hebben gehad voor Hannie Schaft met een gedenkbord. Dus ja, dat is misschien een beetje grof, maar het is in feite eigenlijk wel de situatie waar we misschien over een paar jaar in verkeren. Duitsland is totaal niet te vergelijken met Haarlem, in een hele stedelijke omgeving: Heidelberg. Ja, als je kijkt op de kaart, het ligt aardig ver uit elkaar. Daar zit inderdaad een bijzonder goeie school, maar wij zitten natuurlijk nog eigenlijk op een schotsafstand van Nijenrode, die ook in businessafdeling heeft; die notabene een digitaliseringscursus aanbiedt aan wethouders en ambtenaren, die natuurlijk ook al een heel programma hebben. Daar gaan we dan toch mee concurreren. En dan zeg ik: je kan natuurlijk voor 13.500 hier in de gevangenis gaan zitten, maar je kan ook voor hetzelfde geld in een kasteel aan de Vecht een gerenommeerde opleiding volgen. Dus daar zit een probleem. Ik ben natuurlijk maar een eenmansfractie: ik wacht inderdaad, ik zie de verdeeldheid

inderdaad in de coalitie. Ik vind D66 enorm naïef, dat het zegt: nou, het heeft ons nog helemaal niks gekost. Het heeft ons natuurlijk best heel veel gekost. En ik denk wij steken onze kop in een fuik, maar dat heb ik twee jaar geleden al gezegd. Ik ben heel benieuwd naar het resultaat.

De voorzitter: De heer De Groot.

De heer De Groot: Naïef, optimistisch; soms ligt het dicht bij elkaar. Laat ik het op optimistisch houden. Ik wil u wel meegeven dat ik vind dat u hier wel een paar uitspraken doet die ik best gevoelig vindt liggen. U zegt hier volgens mij letterlijk dat de Duitsers terugkomen in de Koepel en dat daar een verzetsstrijder gestreden heeft. Ik vind wel dat ik als commissielid de opmerking kan maken dat u op kunt letten wat u precies over dat soort onderwerpen zegt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Groot. Goed, wie mag ik verder het woord geven? De heer Aynan. Dan geef ik het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel, voorzitter. D66 begon met dat het een achtbaan is geweest. En dat is het volgens mij wel geweest, de afgelopen anderhalf jaar. Een achtbaan van op en neer. Het CDA had het over negatief bijgesteld. Ja, hij is op punten negatief bijgesteld ten opzichte van de hoop en de verwachtingen die wij in het verleden hebben gehad. Maar ik heb ook vorige commissie duidelijk aangegeven van: nou, wat het college betreft is dit een nieuwe fase waarbij we de achtbaan even op stop drukken, teruggaan naar een aantal voor ons belangrijke uitgangspunten, namelijk geen structurele financiële bijdrage voor het onderwijsgedeelte. We realiseren ons: ja, het zal niet de goedkoopste universiteit worden. Dat is denk ik ook het gevolg van het afhaken van een aantal andere universiteiten. Dus vanuit die meer realistische oogpunten zijn we het proces verder ingegaan en hopen we stapje voor stapje, en ik ben blij dat OPH meeloopt, stapje voor stapje stappen te zetten. Het is een complex dossier. Nou, ik hoor zelfs wat positieve geluiden zelfs van de VVD. Dus dat stemt mij ook blij. Het is namelijk een complex dossier. En alles hangt ook een beetje van alles aan elkaar. En ik snap dat u zegt: ik wil graag van de wethouder het totale plaatje in één klap hebben, maar ik denk dat dit dossier niet in één klap met een magische klap op te lossen is. Wij proberen dit stapje voor stapje verder te brengen. We zijn begonnen nadrukkelijk met het onderwijsgedeelte, omdat wij dat in eerste instantie het belangrijkste onderdeel van de Koepel vinden, namelijk: een universiteit. Wij realiseren ons ook dat dat wat langer kost, hebben we vorige keer ook al besproken, aangegeven dat dat wat meer tijd kost. Maar dat is wel ook vanuit een realistisch perspectief. En vanuit dat realistisch perspectief vinden wij het proposal dat onze Duitse partners hebben neergelegd, en daar heb ik heel veel respect voor, ook voor deze instelling – laat ik dat nog even hier extra benadrukken – ligt er gewoon een heel mooi proposal. Een instelling die bereid is risico te nemen, die bereid is flink te investeren. En ja, misschien voldoet het niet aan de wensen van de heer Garretsen op het gebied van kosten, maar ik denk wel dat er hier een partij is die echt bereid is om een stap te zetten op het gebied van onderwijs en iets moois neer te zetten. En ik weet zeker dat wethouder Botter daar wat meer over kan vertellen, over het onderwijsgedeelte. Dan even misschien weer de vervolgstappen die we hier met elkaar gaan doen. Dit is een proposal, een voorstel, het onderwijsgedeelte van de Koepel. Daarmee is het inderdaad nog niet af. We moeten nog meer puzzelstukjes maken. Nou, daar zijn we ook druk mee bezig. En uiteindelijk proberen we bij u inderdaad het hele plaatje neer te leggen. Dit voorstel is daarom ook afhankelijk van het wel of niet invoeren van terugkooprecht. Terugkooprecht waar we inderdaad een belangrijke discussie met elkaar over gaan voeren, want het is inderdaad niet zo, en ik denk dat dat een terechte discussie is, dat wij kunnen verwachten dat er een financierder bereid is een miljoen of 20 te investeren in het renoveren van de Koepel en dat de gemeente dan zegt: dank u wel voor de 20 miljoen. Wij kopen hem voor € 0 terug. Ik denk dat dat gewoon niet realistisch is. Ik denk dat we moeten kijken naar

andere manieren om onze publieke belangen, onze belangen die weer bij hebben veilig te stellen. Nou, ik denk dat dit onderwijsgedeelte daar al een hele belangrijke stap is. De samenwerkingsovereenkomst waarin bereid het is van de partners om te investeren, waarbij wij ook zeggen: wij willen ons best doen om jullie goed te laten landen in de regio, in Haarlem. Dat doen we ook een aantal acties voor. En ik denk uiteindelijk voor de terugkooprecht zullen we ook inderdaad heel goed naar die businesscase moeten kijken: hoe ziet die eruit? Hoe is de businesscase opgebouwd? Wat zijn de verwachte inkomsten? Wat zijn de verwachte uitgaven? Welke huurcontracten liggen er onder? En uiteindelijk ook, en ik denk dat daar echt ... Daar moeten we bepalen of de soep heet is of niet, of er uiteindelijk ook partijen bereid zijn om je geld voor te lenen. Want het is, zoals gezegd, een behoorlijke investering. Daar zullen banken voor aan de lat moeten staan en die zullen nog strenger denk ik dan wij kijken naar: hoe gaat het met de inkomsten, hoe gaat het met uitgaven, krijg ik mijn geld terug, en ben ik bereid te investeren? Dat is denk ik een heel belangrijk element voor het terugkooprecht.

De voorzitter: Interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Kijk, de hamvraag is natuurlijk, en dat zegt ook de adviseur, dat er gewoon een reële kans is dat het gewoon niet lukt. Je kunt een businesscase hebben, maar dat er gewoon niet lukt om die geaccrediteerde universitaire opleiding in 2023 te krijgen. En er komt een huurcontract met een maximale looptijd van 10 jaar. Er zit een ontbindende voorwaarde in. De Duitse universiteit kan er vanaf. Dus wat is dan de positie van de gemeente als over drie jaar blijkt: het lukt niet. De Duitse universiteit zegt toedeloos en Panopticon heeft dan die Koepel. En wij hebben het terugkooprecht weggegeven. Wat kunnen wij dan nog doen? Wat blijft er dan over van de oorspronkelijke voorwaarden van het Rijk dat 80% publiek moet zijn? Hoe kunnen we dan die 20 miljoen, u maakt er 20 miljoen van in plaats van 30; hoe kan Panopticon dat terugwinnen met publieke voorzieningen? Dus ik vind het echt onverantwoordelijk dat wij die terugkoopoptie weggeven. Want tenzij u andere waarborgen weet. Want wij kunnen niet over twee jaar ... dat de Panopticon met de Koepel zit en wij staan met lege handen. Dat kunnen wij gewoon niet voor onze verantwoordelijkheid ...

Wethouder Roduner: Nou ja, ook daarin denk ik realisme hebben. Kijk, we kunnen niet alles hebben. We kunnen niet en zeggen we willen alle zekerheden maar wel van partners vragen om risico's te nemen. Ik denk dat dat ook wel vanuit ons in redelijk perspectief is. Ik denk dat wij niet kunnen verwachten dat alles hier in één klap precies gaat zoals we willen en dat we op elke stap van het proces een waarborg hebben dat het precies zo gaat zoals wij hopen. Belangrijk element is denk ik dat er een meerjaren of een langjarig huurcontract wordt aangegaan met de SHR. Dus de SHR kan langjarig huren. En ik denk dat wij met Panopticon, als we een gesprek hebben over het loslaten van de terugkooprecht, ook een gesprek zullen hebben over van: oké, wat nou als over een aantal jaar het niet gaat? We hebben in ieder geval de samenwerkingsovereenkomst met gedieën al een inspanningsverplichting geregeld voor academisch onderwijs, het blijven inzetten voor academisch onderwijs. Maar als wij bijvoorbeeld constateren aan het eind van het huurcontract: ja, er is nog steeds geen academisch onderwijs, ik denk dat wij dan een gesprek zullen hebben met Panopticon: wat is jullie inspanningsverplichting? Want wij hebben een relatie met Panopticon om academisch onderwijs op lange termijn te regelen. Ik denk dat ... Nou, als wij daar over 10 jaar een kant-en-klare campus hebben staan dat het gesprek met u een stuk makkelijker wordt. Maar goed, ik kan niet in die verre toekomst kijken. Dus dat zijn volgens mij hele belangrijke elementen voor het terugkooprecht.

De heer Garretsen: Voorzitter, de geschiedenis is van de afgelopen 2 à 3 jaar, wat ik al eerder heb gezegd, een boulevard of broken dreams. Elk voorstel van Panopticon is niks van terecht gekomen. Verschillende sprekers

hebben erop gewezen dat recente toezeggingen over wat er met de Duitse universiteit zou gebeuren ... Echt een universitaire opleiding, dat is nu ook alweer weg; het wordt nu een hbo-opleiding. Dus ik vind het eigenlijk een beetje ... Ja, dat u een beetje hoop heeft tegen realiteitszin.

Wethouder Roduner: Nou ja, wat ik heb proberen aan te geven: wij realiseren ons ook dat er verwachtingen zijn gewekt in het verleden die niet gerealiseerd zijn. Daarom hebben wij als nieuw college gezegd: nou, wij willen graag vanaf een goeie basis beginnen. Even terug naar onze kernprincipes; even terug naar onze waardes. Ik realiseer me dat wij deels een last uit het verleden meenemen, maar door onze acties, en ik denk ook door zijn voorstel zoals vandaag, laten we zien dat we stapje voor stapje voor stapje de goeie kant op gaan. En ik hoop dat u dat ... Nou, en volgens mij, die bereidheid is er ook bij een groot deel van u, om mee te lopen in dat proces. Ik snap dat u daar ook kritisch bent. Ik snap dat u vragen heeft. Ik snap dat u nog dingen wilt weten. Maar ik denk dat het fijn ... Ik hoop ook dat u bereid bent om nog een keer met frisse blik en naar te kijken. En dat is namelijk het enige wat ik van u vraag.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Over die frisse blik, want die stichting Panopticon, dat is eigenlijk een beetje een duiventil van mensen die komen en gaan. Hoe kijkt u daar tegenaan? Wekt dat voldoende vertrouwen om daar als gelijkwaardige partner mee om te gaan?

Wethouder Roduner: Nou, een opmerking daarover en dan zal ik het woord geven aan wethouder Botter die ook wat meer zal toelichten over wat wij toegevoegde waarde zien op onderwijsgebied. Waar ik heel blij mee ben is, en ook de nieuwe voorzitter van Panopticon, die er ook zo in zit. Die ook zegt: stapje voor stapje moeten we het afronden. We moeten laten zien dat we fases kunnen afronden zodat we ook weer vertrouwen leggen voor een volgende fase. Niet 10 ballen tegelijkertijd in de lucht; een bal oppakken, goed rondpoetsen, afronden en dan weer verder. En zo gaat het ook met de businesscase. Een businesscase waar natuurlijk al veel over gesproken is, maar waarvan hij ook zegt: ik wil het eerst goed af hebben, ik wil het helemaal klaar hebben. Dan lever ik het aan voor de gemeente, dan kan de gemeente daar in één klap ook een goed oordeel over vellen, in plaats van dat we her en der stukjes gaan delen met elkaar. En ik denk dat dat een hele waardevolle en toegevoegde waarde is, in ieder geval, die ik herken van de nieuwe voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, ik moet constateren dat uw spreektijd op is en ik waarschijnlijk al een paar keer vragen hebben laten stellen zonder spreektijd. Ja, nou, dan moet ik bijna naar de commissie kijken; ik ben namelijk heel streng erin. Een korte vraag en dat is dan echt de laatste vanavond.

De heer Garretsen: Nou, het is duidelijk dat Panopticon de voorwaarden in de oorspronkelijke koopovereenkomst niet is nagekomen. We hebben recht om de terugkoopoptie toe te passen. Waarom passen we die terugkoopoptie niet toe en verhuren we het zelf aan die Duitse universiteit?

Wethouder Roduner: Nou ja, wat ik de vorige keer ook al heb aangegeven in de vorige commissie is van: wij willen graag proactief hierop reageren. Wij willen graag proactief met u het gesprek gaan over het verkooprecht, zodat we niet in april daar een keer nog het gesprek reactief met u moet aangaan. We zien natuurlijk met zijn allen, en dat zal ik niet ontkennen, dat aan de oorspronkelijke voorwaarden en accreditatie in 2019 of 2020, dat dat wel erg ingewikkeld wordt. Ik denk dat dat ook gegeven de randvoorwaarden van geen financiële bijdrage van de gemeente ook heel ingewikkeld is, niet realistisch is. En daarom gaan we gewoon proactief met u het gesprek aan. En uiteindelijk is het natuurlijk aan u om te zeggen van: nou, hoe

gaan we hiermee verder? Vinden wij dit een kansrijke toevoeging voor de stad? Daar gaat wethouder Botter nu heel veel over vertellen.

De voorzitter: Het woord is aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het overkoepelend verhaal is door mijn collega Floor Roduner gegeven, maar ik zal wat dieper ingaan op het onderwijsverhaal. Als ik dit zo beluister moet ik wel zeggen dat ik het jammer vind, hoe het gaat. Want er wordt net een beetje gedaan alsof we er al een jaar mee bezig zijn, maar het is pas een half jaar, zoals bij je zitten met z'n tweeën. En vanaf dat moment is het denk ik ontzettend veel gebeurd. En die kunnen natuurlijk het verleden niet uitwissen en die kunnen natuurlijk ook ... En u kunt het blijven hebben over de boulevard of broken dreams. Maar tegelijkertijd kun je ook iets doen van: hé, het gaat iets anders. Hé, er zit licht in de zaak. Hé, kunnen we het niet op een andere manier verder invullen of kunnen we daar niet met hetgeen er van wat we nu aangereikt krijgen stappen zetten? En ik was echt, maar dan ook echt heel erg blij toen wij in december het proposal, want het is een voorstel, kregen van de Duitse onderwijsinstelling en de Nederlandse onderwijsinstelling die als een soort makelaar dat tussen zit. En ik dacht: nou ja, we gaan het redden. We gaan daar echt iets heel moois van maken met elkaar. Want het is misschien niet hetgene wat we voor ogen hadden, maar het is wel dat academisch onderwijs. Die manier van kijken van hoe dat verder vorm kunnen geven, daar gaan we mee aan de slag. En natuurlijk had ik ook mijn vraagtekens erbij. En ik heb ook gezegd: ja, het is eerst een hbo en daar kan ik niet mee aankomen bij de hogeschool Inholland. Dus hoe moet ik dat nou verkopen? Want hebben een goede relatie met hun ook. Ja, Jur, maar als de gemeente niet wil investeren en wij hebben zelf ook ... vinden het heel erg jammer dat het niet met de VU en de UvA is gelukt, maar we willen toch vasthouden aan het academisch onderdeel – dat wil de gemeenteraad graag – dan kun je zeggen: we kunnen ook beginnen met die educatie-omgeving, die leeromgeving. Maar dan gaat dat miljoenenkosten als je dat vanaf het begin af aan doet. Terwijl op het moment dat je dat laat ingroeien, dan komen wij ook tegemoet aan uw wensen van dat het zeg maar tegen geringe kosten kan. En ja, het kost inderdaad geld. Er zijn een aantal ambtenaren bezig. Het voordeel is wel dat alle uren die collega Roduner en ik erin stoppen, dat is het gewoon vanaf de lump sum, die ons wethoudersalaris kost. Of wij wel of niet hard lopen om te zorgen dat er contacten worden gelegd, verbindingen worden gelegd. Dat moeten wij gewoon binnen onze eigen tijd oplossen, dus het kost u ook verder geen extra geld. Maar het punt is ...

De voorzitter: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Botter, u maakt het heel mooi en u bent eindeloos enthousiast. Dat siert u. Tegelijkertijd, u doet nu net: ja, dat kost geen geld, al die uren die wij er als college in stoppen. Dat kost ook geld, inderdaad. Maar nog belangrijker: het kost focus op andere gebieden in de stad. U focust eindeloos op die Koepel, wat uw goed recht is. Maar er zijn nog andere delen in Haarlem die ook uw aandacht verdienen. En die sneeuwt onder met uw focus nu zo groot op die Koepel.

Wethouder Botter: Nee, maar dan hebben we een andere discussie. Dan gaat het over mijn functioneren elders, en tot op heden heb ik niet begrepen dat de nota Jeugd of een Nieuwe democratie of allerlei andere onderdelen daaronder lijden. Dus op het moment dat dat zo is, als u zegt van: uw focus nu gericht op de Koepel leidt ertoe dat u andere dingen laat versloffen, dan wil ik dat graag van u weten, want dan kunnen we daar het gesprek over hebben. Volgens mij is dat nu nog niet aan de orde. Kijk, het punt wat er zeg maar speelt, dat is van dat we eigenlijk ook believers en non-believers hebben. En soms gaat dat over een boeg van: ik heb er vertrouwen in en ik durf ook een stukje risico te nemen om uiteindelijk die kant op te gaan. Of je blijft zitten op de plek waar je zit en je gaat bij wijze van spreken zeggen van: nou ja, ik heb er geen

vertrouwen in, maar ik praat wel met de discussie mee en ik zeg iedere keer hetzelfde want er verandert in principe helemaal niks meer. Dus dat is hetgene van hoe je je daarin kunt opstellen. En ik denk dat je ... Wil je als gemeente ook wat betekenen, wil je überhaupt in universiteit waardig kunnen zijn, dan moet je je nek uitsteken. Dan moet je het gevoel hebben van: ik ben ondernemend en ik ga met dit onderwerp ook daadwerkelijk aan de slag. En dat is denk ik voor een belangrijk punt ook zo. En dat moet je met ingecalculeerde risico's doen. Want het is voor mij ook beslist niet zo dat ik zeg van: laten we alle registers opentrekken en we letten niet op de financiën. Nee, ook ik ben er ervan overtuigd dat de businesscase sluiten moet zijn. De vraag is alleen: het onderdeel onderwijs wat wij nu met elkaar bekijken, is om bij u te sonderen, is dit nu de module onderwijs die u zeg maar ziet zitten, die pas straks binnen die businesscase? Want dat is ook iets tussen Panopticon en de onderwijsinstellingen, van kunnen zij dat realiseren? En met het sluitend maken van dat stukje kunnen zij hun businesscase sluitend krijgen.

De voorzitter: De heer Smit heeft een interruptie.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, alhoewel u er iets van terug nam, waardeer ik ook wel, zei u: je hebt believers en non-believers. Geloven is niet mijn sterkste kant, maar ik doe wel een beetje aan geloven op dit moment. Maar dan wil ik in het vervolg van uw toelichting ook de duidelijkheid dat elke variabele die u kunt inkleuren voor mij, die u inzichtelijk kunnen maken, ook inderdaad inkleurt. En dan blijft er een rest hier over waarin ik met u hopelijk komt tot het nemen van een risico. Maar ik wil zoveel mogelijk ingedrukt hebben. Ik hoop dat u dat ook gaat toezeggen zo direct.

Wethouder Botter: Ik zeg dat direct toe. Ik kan ook zelfs toezeggen dat wij in staat zijn om op basis van hetgene wat hier ligt bijvoorbeeld scenario's te maken. Dus als je dus uitgaat van en-en ... Bij wijze van spreken, als dat van ons gevraagd wordt, een hoogleraar wat dat kost. Kijk, wij hebben ...

De heer Smit: Sorry, niet: als daar om gevraagd wordt. Dat is al gevraagd. Wij hebben gevraagd: kunt u al die dingen, al die variabelen die nu in de proposal staan, kunt u die inkleuren? Nou, dan moet u gewoon zeggen ja. En dan zien wij uw gedachten, uw berekeningen graag tegemoet.

Wethouder Botter: Waarbij ik dan meteen ook aantekenen dat een aantal van die zaken, daarvan hebben wij ook met de Duitse partners afgesproken, dat dat betekent of wij zullen kijken of dat bijvoorbeeld door sponsoring of de financiering door derden kan worden gedaan. Want een aantal zaken waarop beroep wordt gedaan ... Kijk, er kan ook door onze bemiddeling vanuit het bedrijfsleven een post komen voor een lectoraat of voor een hoogleraar. Maar wij kunnen aan de hand van hetgene wat ons gevraagd wordt aangegeven van wat het zo zou kunnen kosten. En dan kunnen we twee of drie varianten van maken.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Sorry, mevrouw De Voorzitter. Wij kunnen: dan bedoelt u te zeggen, wij gaan.

Wethouder Botter: Ja, dan gaan wij dat doen. Maar dan moet daar wel ook een ... Kijk, we zijn natuurlijk ook hartstikke bereid om voor u onze benen onder onze kont vandaan te lopen. Maar we moeten wel ook een beetje het gevoel hebben dat op het moment dat er dan niet uitkomt, dat we dan ook draagvlak krijgen voor hetgene van wat we aanleveren. Dus niet dat er dan wordt gezegd van: ja, zie je wel, dit gaat een hoop geld kosten, of zo.

De voorzitter: Goed, de heer Wiedemeijer.

De heer Smit: Sorry, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Is dat uw laatste vraag?

De heer Smit: Ja, dat is de laatste opmerking. Mijnheer de wethouder, als u uw benen onder uw kont vandaan loopt en werkt, dan doet u in dit geval voor OP Haarlem. Want wij vragen u dat en anders willen we dat ook in uw richting vragen. En dan betekent dat dat naarmate u variabelen ... u in staat bent variabelen beter in te vullen onze overtuiging van de haalbaarheid ook toeneemt. Dus u begint en ik probeer dat zeer positief als OP Haarlem te lezen.

Wethouder Botter: Nou, ik heb bijvoorbeeld ook vandaag technische vragen voorbij zien komen van een van de partijen, die vroegen om: wat betekent die triple-helixachtige constructie nou in financiële zin voor een stad als Haarlem? Nou, dat hebben wij al heel keurig netjes inzichtelijk op tafel gelegd en gestuurd. Ik weet niet of dat heel breed verspreid is onder alle raadsleden. Maar kijk, dat soort zaken willen we dan ook graag daarin meenemen. Dus wij kunnen heel duidelijk een compleet beeld schetsen van hoe wat ons betreft dan dat eruit komt te zien.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, even een korte vraag voor het proces. Ik denk dat de variabelen waar OPH nu naar vraagt, zijn heel erg relevant. En zoals ik al eerder aangaf, waarbij ook nog niet zover om tot definitieve oordeelsvorming te komen. Mijn vraag is dus ook: kunt u die variabelen inkleuren voordat er tot een samenwerkingsovereenkomst wordt overgegaan? Of heeft het college al besloten om die overeenkomst aan te gaan? En gaat u daarna aan de raad die variabelen inkleuren en duidelijk maken?

Wethouder Botter: Kijk, dat laatste natuurlijk: wij gaan geen samenwerkingsovereenkomst tekenen op het moment dat we het gevoel hebben dat er hier geen enkele belangstelling bestaat in deze raad om dit verder tot een goed einde te brengen. Wij willen dat met u doen; wij willen heel erg graag dat u ook een gevoel krijgt er bij van dat het ook uw project is. Dat u ook het gevoel heeft dat we dat wel overwogen doen; dat het een verrijking is voor de stad; dat we ervoor zorgen dat het er bijdraagt, niet alleen aan de werkgelegenheid, maar ook aan de positie van Haarlem, omdat we dan ook de hele breedte, alle facetten van het onderwijs in huis hebben. En dat is mijn ambitie. Ik wil u heel graag daarin meenemen, maar ik wil wel het gevoel krijgen dat dat iets is wat ook dan een faire kans heeft. Want af en toe bekruipt mij toch wel het gevoel sinds ik met dat dossier bezig ben dat we heel veel herhalen, ook bij de verschillende discussies die we met elkaar voeren. Dat we heel veel woorden gebruiken om elkaar te overtuigen op de punten waarvan we wel weten: ja, dat het niet goed gegaan. Dat is niet ten opzichte van de oorspronkelijke insteek hetgeen wat we willen. Maar zijn wij daar bereid om overheen te zetten en dat we vervolgens gaan zorgen dat we die universiteit hier krijgen?

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: De wethouder geeft aan dat hij het jammer vindt en dat het hem tegen de borst stuit hoe het gaat. Maar ik wil dat dan toch toelichten, want dan voel ik me aangevallen daarop. Want het college heeft het over ... Nou, aangesproken daarop. Aangesproken. Want het college heeft het over een blijk van vertrouwen geven. Het college heeft het ook over dat alle waarborgen niet gaat lukken. Dat gaat niet, je moet risico nemen. Dat begrijp ik wel. Alleen sinds het collegebesluit van 2017 merken we dat de andere partij, dat er geen enkele reden is om daar vertrouwen uit te putten, om daar enige waarborg aan te hechten. Want de andere partij heeft alleen maar de oorspronkelijke plannen ... Nou, laat ik het zeg maar acht maanden geleden

pakken, sinds het moment dat ik begon. In die acht maanden geleden is het al alleen maar omlaag gegaan. En het is daarom tijd om juist van die andere kant dat vertrouwen tegemoet te zien. En dat is eigenlijk waar wij op wachten. Dat is de businesscase, dat is de haalbaarheid van die businesscase, de second opinion. Daar wachten wij met smart op. Dat is het hoofdgerecht, zeg maar, terwijl het nu op het toetje hebben. Dus over die volgorde moeten we eerst volgens mij dat vertrouwen van hun zien en kijken: hé, dit initiatief is misschien wel kansrijk. En dan moeten we daarop verder gaan.

Wethouder Botter: Ik ben heel erg blij dat deze discussie met elkaar hebben, want daarmee krijgen wij helder van wat de verwachtingspatronen ook naar elkaar toe zijn. Voor mij is het universitair onderwijs altijd het hoofdgerecht geweest. En dat is altijd hetgene geweest volgens mij wat ook in de vorige collegeperiode men heel graag wilde. En als voor u kennelijk iets anders belangrijker is, om dat eerst goed geregeld te hebben, dan moeten we gewoon daarvoor zorgen. Maar dan treft u ook mij aan uw zijde. Want ik ga ook geen onderwijs ... Kijk, het feit dat die overeenkomst er ligt en dat ik het financieel kan uitwerken en dat dat een basis is als module voor de businesscase. Ik ga die onderwijssamenwerking alleen ondertekenen als ook de businesscase uiteindelijk rond is. Voor die tijd ga ik geen onderwijsovereenkomst tekenen omdat ik vind dat het een integraal onderdeel moet zijn van de totale businesscase. En uit de totale businesscase moet blijken dat dat een goed verhaal is. En ik heb geen zin om uitverkoop te houden, ook niet wat de heer Garretsen zegt, als het gaat over de manier waarop het voor ons onzeker wordt hoe zeg maar die terugkoopregeling daarin zit. Ook dat moet helder zijn voordat we de onderwijsovereenkomst tekenen. Maar dat neemt niet weg dat ik ontzettend blij ben met het voorstel wat vanuit de SRH en de GSE is gedaan omdat zij een handreiking bieden om hier een heel mooi programma neer te gaan zetten. En natuurlijk zitten er allerlei beren op de weg, maar ik heb er het volste vertrouwen in dat we met deze partner een partner hebben gevonden die ook bereid is en in staat is om hier het onderwijs te realiseren.

De voorzitter: Nee, mijnheer Van Leeuwen, u heeft geen tijd meer. Nee, echt niet. Echt niet.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, ik heb twee commissies netjes geluisterd. Ik wil graag antwoord op mijn vragen. Hij wil steun en vertrouwen, dan wil ik een antwoord.

De voorzitter: Ik snap dat u ook een beetje ...

Wethouder Botter: Het revolving fund, daar heeft u het over. Het revolving fund zal voor een deel komen uit de tuition fees die door anderen worden opgebracht, dus vanuit de universiteit – deels vanuit het bedrijfsleven en deel zou het ook zo kunnen zijn dat wij daar voor een deel in zitten. Maar dat zal ik dan meenemen in het verhaal van hoe het dan zit. Met de financiële kaders. Maar het is beslist niet zo dat die tuition fee ... Dat revolving fund waar u het over heeft in dat voorstel, door ons zou moeten worden opgebracht in zijn totaliteit.

De voorzitter: Voldoende? Was u klaar met uw betoog, mijnheer Botter? Is er behoefte aan een tweede termijn in de commissie? Nee, is er behoefte aan een tweede termijn in de commissie. Er zijn een paar mensen die een paar vragen stellen. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, want een onderdeel van dat de gemeente gaat leveren is natuurlijk bijdragen aan de universiteitsbibliotheek en wat ze noemt een research center. Ik neem aan dat dat wel met elkaar een beetje overlapt, en die twee leerstoelen. En ik vind de wethouder daar toch heel onduidelijk in. U vraagt ons vertrouwen. Ik krijg ... Ja, eerlijk gezegd heb ik in het voorstel wat er nu ligt weinig vertrouwen, ook omdat die second opinion waar heel erg zwaar op geleund wordt, dat ik mij afvraag of dat wel genoeg waarde is; dat

degenen die het opgesteld heeft, wel voldoende expertise in huis heeft om Haarlem in zo'n grote stapraad te geven. Ja, daar zou ik graag even nog wat van u willen horen.

De voorzitter: Gaan we eerst even meteen de commissie af. Zijn er nog anderen die wat willen zeggen? De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Zou het college iets meer kunnen zeggen over de gesprekken die met Inholland plaatsvinden? Het is uiteraard een partner waarvan ik uitga dat jullie regelmatig om tafel zitten. Dus of u daar iets meer over kunt zeggen.

De voorzitter: Anderen nog? De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, kunnen de wethouders ook aangeven hoe ze ons in termijnen en momenten meenemen? Als de wethouder zegt: ik ga deze kapstok van de proposal verder uitwerken met het inkleuren van de kosten van onze rol. Daar wacht ik met enthousiasme op, maar dan hoor ik ook graag wanneer het ongeveer kan zijn. Wanneer denkt hij dat hij de businesscase krijgt? En wanneer denkt hij dat dat inderdaad dan vervolgens doorgerekend wordt? En een bescheiden cri de coeur van mijn kant is ook wel dat ik de second opinion mij niet al te veel vertrouwen geeft. En daar wou ik graag niet verder op door bouwen, maar dat is meer op de ontwikkeling van de proposal en de businesscase. Dank u.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Eén vraag, of ik het goed begrepen heb. Het college gaat dus dit nog niet ondertekenen. Begrijp ik dat goed?

De voorzitter: Anderen nog? Oké. Het woord is aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Even voor Hart voor Haarlem. Als het gaat over de beantwoording, dan spijt het me dat ik daar niet helder was. Maar gelet op de vragen die vanuit OPH werden gesteld over het inzichtelijk maken van de kosten, had ik ook die kosten zeg maar meegenomen. Dus die universiteitsbibliotheek en dergelijke. En dat zal ook in die varianten mee worden genomen. Dus dat komt terug in het voorstel wat we zullen maken. Als het gaat over de vraag van ... Dat tweede punt wat ...

Mevrouw Van Zetten: Het proposal van de heer Vladimir Bartel.

Wethouder Botter: Ja, kijk, wij hadden aan de Hóbeon-groep graag willen hebben dat zij een second opinion hadden geschreven. De Hóbeon-groep is alleen zeg maar ook partner geweest in de suggestie voor het voorstel ... En toen heeft de Hóbeon-groep deze meneer naar voren gedragen, om hem daarvoor te benaderen. Dat moest allemaal snel. Dat is ook op die manier gebeurt. En ja, ik heb niet het idee dat wij nou zo verschrikkelijk meer waarde hechten dan dat we anders doen. Die meneer heeft een visie geschreven op dat stuk. En tussen de regels door lees je dat hij wel enthousiast is ook, ja.

Mevrouw Van Zetten: Ja, als u toch met zo'n nota ... Het college besluit komt, dat wordt toch voor een groot gedeelte verwezen naar dat rapportje van de heer Vladimir. En u vaart daar in feite toch ook wel een beetje blind op want je kan natuurlijk ook in je omgeving gaan vragen: wie is die man? Wat stelt het eigenlijk allemaal voor? En waarom moet de gemeente Haarlem daar zo'n belangrijke nota van nemen? Tegelijk denk ik toch ook: waar zijn wij mee bezig? Dan gaat het ook om vertrouwen. In die hele triple helix zit natuurlijk ook die

verbinding met het bedrijfsleven, hoe wij dat als Haarlem gaan vorm... Waar wij onze connecties hebben. En mijn idee is altijd ...

Wethouder Botter: U kent hem ook, u kent hem ook, en u heeft geen vertrouwen in hem?

Mevrouw Van Zetten: Ik ken de man niet, maar ik heb natuurlijk wel wat mensen aan het werk gezet van: wat is dat eigenlijk voor een persoon?

Wethouder Botter: En wat is de uitkomst daarvan geweest dan?

Mevrouw Van Zetten: Ik zou mensen niet willen beledigen. Maar het gaat er natuurlijk om: hoe groot is de wereld rond dit college? En als u een rol wil spelen bij belangrijke universiteit die vier gaan oprichten in Haarlem, waarbij we verbinding moeten zoeken met bedrijfsleven, met het Rijk, weet ik veel wat voor universiteit. Dan denk ik: zijn we daar gewoon niet te klein voor? En zoals ik het zie, denk ik: nou, dan kan ik daar niet heel erg veel vertrouwen in hebben. Maar misschien gaat u nou een enorme slag maken de komende maanden, dat ik denk: verdomd, het is misschien toch nog gelukt.

Wethouder Botter: Maar misschien goed om nog van onze kant de insteek aan te geven dat wij graag u wilde faciliteren in het geven van een second opinion. Daar hebben wij ons best voor gedaan. We hebben rond gebeld en rondgevraagd. En deze meneer werd ons geadviseerd door een aantal hotemetoten uit dit veld. En wij hebben in alle oprechtheid geprobeerd om daar door deze meneer second opinion te laten schrijven. Niet meer en niet minder. Maar nog even terug naar hogeschool Inholland. Daar zijn inderdaad gesprekken mee gevoerd nou ja, dan zullen nog best wel een aantal gesprekken moeten plaatsvinden, want men heeft toch ook bij hogeschool Inholland het idee: ja, het was ooit begonnen met het idee van een universiteit. En nu komt er de eerste jaren een hbo-instelling. En is dat nou wel hetgene van wat we willen? Nou, er is een ieder geval aangegeven van hun kant dat er grote bereidheid is om mee te willen denken en samen te willen werken. Over twee weken is dan ook een gesprek tussen de beide boards om met elkaar van gedachten te wisselen. En ik hoop dat dat op een goeie manier gaat. Dan de vraag over de businesscase. Het is de bedoeling dat de businesscase eind deze maand bij ons komt. Het lijkt mij over het vervolg dan aan te geven dat we daar in de volgende commissie over te komen spreken met elkaar. En dan zal ik ook zorgen dat er twee of drie zeg maar uitwerkingen liggen voor mogelijkheden van hoe je dat zou kunnen doen qua financiën en wat daar eventueel voor nodig is. Dat zou het denk ik moeten ...

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde.

De voorzitter: Ja, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Mijn vraag waarom de landsadvocaat niet is ingehuurd is nog niet beantwoord.

Wethouder Botter: Nou, de landsadvocaat is wel degelijk ingehuurd en die heeft een heel groot deel van het collegestuk wat u voor u heeft geschreven. Dat staat er nooit in, komt van hun kant.

De voorzitter: Oké, zijn alle vragen vanuit de commissie nu beantwoord? Ik begrijp dat dus het college niet de volgende commissie maar de commissie daarna, dus dat is over een maand, terugkomt met uitwerkingen. Dat is 7 maart. Klopt dat? Twee commissies verder, dus dat de 7 maart. U komt met verdere uitwerkingen, businesscase, plan van aanpak, terugkooprecht, et cetera. Oké, dus 7 maart komt dat onderwerp weer terug in deze commissie. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Eventjes voor mijn duidelijkheid: er worden geen onomkeerbare stappen nu genomen.

De voorzitter: En er worden geen onomkeer... Oké, kunnen wij dit onderwerp dan als voldoende behandeld beschouwen? Dan wil ik een voorstel doen naar de commissie: kop koffie? Ja? Of door. Ja, nee, nee, nu gaat u al staan. We hebben nog drie kwartier. Ja, nee, daarom. Het is een vraag. Oké. Vijf minuten.

Ter advisering aan de raad

14a Verkoop kavel aan Intos in de Noordkop Waarderpolder (FR) - zware voorhangprocedure

14b Verkoop kavel aan Mooie Nel BV en NK Vastgoed in de Noordkop Waarderpolder (FR) - zware voorhangprocedure.

De voorzitter: Hierbij heropen ik de vergadering van de commissie Ontwikkeling. Ik wil de commissieleden verzoeken plaats te gaan nemen. Wij gaan door. Wij hebben nog ongeveer een half uur te gaan en nog vier agendapunten. Dat is een schier onmogelijke opdracht, dus ik wil aan de commissie voorstellen om de agendapunten 14 en 15 nog te behandelen en 16 en 17 door te schuiven naar een volgende vergadering. Is de commissie daarmee akkoord? Ja? Dan gaan we over naar 14a en 14b. Ter advisering aan de raad, dus dat zal ook naar de raadsvergadering door moeten. Twee kaververkopen aan Intos in de Noordkop van de Waarderpolder en aan de Mooie Nel BV en NK Vastgoed, ook in de Noordkop. Allebei zware voorhangprocedures. Wie mag ik het woord geven? De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. 14a: in de tekst wordt gesproken over een kavel ten noorden van de Jacques Meeuwissenweg/Jan Pieter Zondervanweg; op de locatieschets staat een stuk ten zuidwesten daarvan en in de koopovereenkomst wordt gesproken over den worden van de A. Hofmanweg. Ik hoop dat u weet welk stuk grond verkocht gaat worden. Los van de exacte locatie is het natuurlijk een prima ontwikkeling die de VVD van harte toejuicht. En als u een eenduidige locatie in het stuk opneemt, mag het wat ons betreft als hamerstuk naar de raad. En dat geldt ook voor 14b. Stop de tijd.

De voorzitter: Ik zou bijna zeggen: applaus. De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, wat GroenLinks betreft: we hebben de plannen bekijken en waarderen dat er aandacht is voor duurzaamheid. En wij zien ook geen belemmering voor deze verkopen, zeker de plannen voor de bouw van het pand voor Mooie Nel. Daar is men ambitieus en voornemens een mooi duurzaam pand neerzetten. We hebben wel nog een paar kleine opmerkingen. We zouden graag zien dat er zoveel mogelijk circulair zou worden gebouwd: dat betekent dat je bouwt te weinig rekening houdt met de afbraak, zodat je de stukken weer kunt hergebruiken. En een ander denkt: het aantal werknemers in de Waarderpolder groeit en we zouden het ook fijn vinden als het aantal werkplekken voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt ook zo groeien en dat de ondernemers daarop aangesproken zouden worden. Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ja, de gemeente Haarlem heeft miljoenen geïnvesteerd in het ontwikkelen van de Noordkop. Dat heeft vele jaren geduurd voordat er eindelijk activiteiten werden ontplooid. We zijn dus heel blij dat er nu grond wordt verkocht en dat we iets van het geld terugzien. Wat een risico is, en dat is op zich wel interessant om te lezen, is dat de grond gewoon opraakt in de Waarderpolder. Ik denk sowieso het tafelzilver van Haarlem is natuurlijk eindig. En gezien de plannen die we hebben en de basis die de

grondexploitatie daarvoor gaan betalen of zijn, hebben wij al gewaarschuwd met onze begroting van: ja, daar zit gewoon een eind aan. En dat blijkt misschien wel eerder te zijn dan we hadden gedacht.

De voorzitter: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Het CDA stemt in, kan als hamerstuk.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Ja, het zal niet vaak voorkomen, maar de VVD sprak in dezen ook voor de PvdA.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Wij stemmen ook in als hamerstuk.

De voorzitter: De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, gemakkelijk: 14a en 14b, gelijk aan het betoog van de VVD.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: We stemmen wel in, maar we krijgen wel steeds meer moeite met dit soort grondverkoop. Wij vinden dat er meer stedenbouwkundige randvoorwaarden moeten gaan gelden. Niet zo gedetailleerd als bij woningbouw, maar wel: hoe ga je effectief met de ruimte om? Er wordt hier een pand neergezet van maar twee bouwlagen, terwijl het kostbare vierkante meters zijn. En ook op bedrijventerreinen moeten we echt beter met de ruimte omgaan. We verwachten echt snel een visie hierover van het college. En het is gewoon eigenlijk een beetje jammer van de vierkante meters. Mooi voor het bedrijf, mooi voor de werkgelegenheid, maar echt: we gooien hier heel veel grond weg waar we elders in de stad voor elke vierkante meter vechten.

De voorzitter: Anderen nog? De heer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen instemmen met allebei. Ik wil enkel nog even een kanttekening maken in verband met Intos: dat is een heel goed en sociaal bedrijf. Dat mag ook wel eens gezegd worden. Dank u.

De voorzitter: Goed, geef ik het woord aan wethouder Roduner. Of ja, als dat nog nodig is.

Wethouder Roduner: Wij zijn ook heel blij met deze verkoop. En we hebben de afgelopen twee jaar 2017-2018 2,5 ha grond verkocht, dus 7,7 miljoen aan inkomsten. De arbeidsplaatsen weet ik niet, maar die zitten hier ook weer: extra groei van arbeidsplaatsen. Zijn we heel blij mee. En in de gesprekken die we hebben met het bedrijfsleven praten we ook altijd natuurlijk over: wat kunnen zij betekenen op het gebied van bijvoorbeeld garantiebanen, mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt? Dus dat zijn ... Als de wethouder over de economie naar de Waarderpolder gaat of ik met mijn arbeidsmarkt-pet op, dan worden die gesprekken ook zeker gevoerd.

De voorzitter: Ik krijg een ... Wat moet er specifiek gebeuren?

Wethouder Roduner: Als de locatie niet goed is, pas ik die natuurlijk aan.

De voorzitter: Dan is dit agendapunt heel snel behandeld. Twee keer hamerstuk voor de raad.

De heer Visser: Voorzitter, met stemverklaring. Sorry, ik let even niet op.

De voorzitter: Oh, hamerstuk met stemverklaring. Prima.

15. Startnotitie verkoop en ontwikkeling Koningstein (FR)

De voorzitter: Startnotitie verkoop en ontwikkeling Koningstein. Het college stelt voor om deze startnotitie vaststellen. Wie mag ik het woord geven? De heer Aynan, Jouw Haarlem. Oh, excuus, er is een inspreker. En die heeft waarschijnlijk al een tijdje te wachten. De heer Schinkel. U mag plaatsnemen.

De heer Schinkel: Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Ja, van harte welkom, mijnheer Schinkel. U bent de voorzitter van de wijkraad Rozenprieel. U heeft 3 minuten om uw zienswijzen te delen met de commissie. Als u het knopje indrukt ... Gaat uw gang.

De heer Schinkel: Ja, dank u wel. Ja, ik spreek namens de wijkraad Rozenprieel en wij willen zeggen dat wij als heel goed kunnen vinden in de startnotitie voor het project Koningstein. We zien graag dat de commissie de raad adviseert om met het voorstel akkoord te gaan met een probleemloze wijziging waarop ik zo terug zal komen, zodat we snel kunnen beginnen met de bouw van het mooie Koningshof op deze plek. Breed gedragen ontwikkelplan dat deze commissie en ook de raad omarmde. Dat was alweer in februari 2017, trouwen. Toen is dat vastgelegd in het bestemmingsplan. De startnotitie is volgens ons de juiste volgende stap nu. En we waren altijd al voor sloop in gemeentelijk beheer, het liefst zo snel mogelijk. Als de gemeentes historische plicht, dachten wij, en ook omdat het financieel gunstig is. Maar daar komt nu dus de overweging van het college bij dat daarmee de risico's op fundatieschade in de omgeving beter kunnen worden gecontroleerd. En wij vinden dat heel prudent van onze gemeente, dat de gemeente de oog voor heeft. En dat danken bij de gemeente voor. Meer in het algemeen: wij willen niet dat positieve ontwikkelingen in onze wijk, dus verbetering van de woningen, de infrastructuur en het groen, dat die stil komen te staan vanwege de funderingsproblemen, hoe erg die ook zijn. Integendeel, wij willen graag dat er wordt doorgepakkt mets met respect en ook met de grootst mogelijke zorgvuldigheid in verband met de kwetsbare bestaande bouw. En de startnotitie van het college druk dat respect uit. Maar, en daar wil ik mijn tijd ook even voor gebruiken, we maken ons wel zorgen dat dat respect niet overal is doorgedrongen nog. Zo is Ymere volgens de laatste berichten die wij hebben van plan om te gaan heien in de Barendsestraat. En dat is echt uit den boze vanwege die kwetsbare funderingen, want door ons geraadpleegde deskundigen waarschuwen daar echt voor instortingsgevaar. Dus in serieuze zaak. Wij dringen er daarom met klem op aan dat de gemeente trillingvrije fundatietechnieken voor schrijft, dus schroef- en pulspalen bijvoorbeeld bindend voorschrijft in alle bouwvergunningen voor de Roos en ook naleving controleert. Nou, de enige wijziging die wij graag zien betreft in de notitie betreft Edelweiss. Er bestaat namelijk de indruk dat het verkopen van Edelweiss voor restauratie zou moeten wachten op verkoop van het Koningstein-terrein. Dat stond bijvoorbeeld zo in het Haarlems Dagblad van deze week. En in de notitie staat: gelijktijdig. En inderdaad was het indertijd natuurlijk verstandig om eerst de planvorming te doen en dan plas Edelweiss te verkopen, maar dat is nu met het bestemmingsplan allemaal concreet. Ook is Edelweiss inmiddels een monument geworden, een gemeentelijk monument geworden, en het staat op de CPO-projectlijst. En het pand holt, omdat het leeg staat, achteruit. Dus wij willen graag aan u vragen om expliciet te maken dat de verkoop van Edelweiss meteen nu kan aanvangen, te beginnen met het opstellen van de randvoorwaarden en een programma van eisen voor in het verkoopboek, zoals bedoeld overigens in een brief die wij daar overal aan uw commissie stuurden op 23

augustus 2015. Dus concreet, ik rond af: startnotitie, akkoord. Prima plan. Koningstein in gemeentelijk beheer slopen en Edelweiss nu al verkopen. En meer algemeen: alstublieft, trillingvrij doorpakken in onze wijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog aanvullende vragen vanuit de commissie? Nou, u was bijzonder helder. Dan wil ik u danken voor uw komst naar deze vergadering. Dank voor uw geduld. En verzoeken weer plaats te nemen op de tribune. Dan de eerste termijn van de commissie. Het woord is aan de heer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook D66 is erg blij met de startnotitie die er ligt, net als de inspreker. Het mag echt tijd worden dat dit foeilelijke pand tegen de vlakte gaat en ik als Rozenpriëler kijk er erg naar uit, naar 18 woningen waar mijn aankomende burens gaan wonen. Wat wel opvalt in deze nog startnotitie is de keuze van het college om de sloop en de sanering van het pand zelf te doen voor de verkoop van de grond. In de vorige periode, twee jaar geleden, is dit al eens voorgesteld door middel van een motie van de SP en afgeraden door toenmalige wethouder Van Spijk. Ook de Haarlemse raad stond niet achter dat idee. Ik hoor vanavond van de PvdA dat politiek keuzes maken is. Kan de wethouder uitleggen waarom er voor deze keuze is veranderd? Daarop aansluitend, en dat heeft inspreker al heel goed gezegd: als we dan toch de sloop zelf gaan doen, waarom wachten we dan met de verkoop van Edelweiss? Want immers blijkt dat pand gewoon staan en kan wat D66 betreft meteen aan de verkoop worden begonnen. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Ja, tuurlijk. Ja, dank, voorzitter. Ja, wat er vanavond voorligt is toch wel de resultante van een ontzettend lang proces geweest. We hebben misschien af en toe wel afgelopen 2, 3 jaar nog wel eens over gehad, maar ik meen mij te herinneren dat dit rond 2014, begin vorige periode veel heeft gespeeld. Participatieproces, stuurgroep; ja, dat is een tijd geleden. De heer Schinkel heeft hier meerdere malen ingesproken en gezeten. Ja, uiteindelijk ligt hier de Koningshof 2a, Diederik ... variant voor. De sociale huur heeft hij er toentertijd ingefietst, waarvoor dank. En ja, we zien precies een uitwerking van het besluit, dus GroenLinks gaat verder akkoord.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het deed ons ook plezier om te zien dat deze startnotitie eigenlijk is conform de bespreking die we in de commissie hebben gehad. Dus dat is goed te lezen. En ja, in het vervolg de bewoners en de wijkraad zijn enorm betrokken. Nu gaan we echt van start; houdt hun betrokken bij het proces, wilden wij alleen nog meegeven.

De voorzitter: De heer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik wil eerst even een complimentje geven aan de wijkraad daar op de tribune, die de schoentjes helemaal kaal gelopen hebben, jaar in, jaar uit; wethouder na wethouder toe. En het is natuurlijk toch zo van de al heel goed dat het nu gesloopt gaat worden. De ambtelijke tak die er jaren in zat, ik hoop dat er nooit geen ziektes uit voortgekomen zijn. Alles is natuurlijk als beste daar, vanbinnen en van buiten en zelfs in de schachten. Dus wij vinden toch eigenlijk dat de mensen en de gemeente zelf ook, dat die nog wel een pluim verdienen om het nu aan te durven om het zelf te gaan slopen. Want het zal natuurlijk nog wel een heel kostenplaatje worden, en dat willen wij graag wel weten. Dus van dat asbest slopen, dat is een heel iets, vooral aan de buitenkant. Er zijn zoveel reportages van gemaakt, zo'n dikstuk. Dus ik wens de wethouder en de wijkraad veel succes met de sloop en de verkoop van de nieuwe woningen. Dank u.

De voorzitter: De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: In het kader van de tijd sluit ik mij vooral aan bij de inspreker en bij D66. Nog even, er staat: steeds de gemeente Haarlem gaat zelf slopen. Wij gaan er vanuit dat u gewoon een sloper in gaat huren. Want we hebben al een boerderij voor de heer Botter en een sloopbedrijf voor de heer Roduner gaat iets te ver. En huur dan niet de goedkoopste maar wel een hele goede in. Verder prima plan.

De voorzitter: De heer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, het CDA gaat mee in de adhesie voor de startnotitie. Een goed plan dat aansluit bij de voorgeschiedenis. Waar al een paar sprekers op in zijn gegaan: het risico van slopen en bodemsanering wordt door de gemeente naar zich toe gehaald. Wij hebben in de technische vragen gevraagd naar de kwantificering. Die gaat nog komen, begrijp ik, na de startnotitie. Natuurlijk niet onbelangrijk om te weten: wat gaat dat kosten en zijn we straks in staat om die kosten ook de verhalen in de prijs? Dus met die kanttekening adhesie.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik was wel weer grotendeels eens met de VVD. Ik denk alleen dat het juist wel mooi zou zijn om de heer Botter hier met een sloophamer aan de slag te zien; en de heer Berkhout is ook nog jong van geest, dus ik verwacht dat hij ook nog wel wat puin met het karretje kan wegruimen. Nee, en zo loopt de tijd; weer even serieus doen. Ja, dit traject loopt al sinds 2015. We zijn blij dat dit nu positief gevolg kan krijgen en we zullen dan ook instemmen met het plan. We hopen dat het zo snel mogelijk tot verdere uitwerking leidt.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Voorzitter, het is een zware, zo niet onmogelijke opgave om voldoende woningen in Haarlem te realiseren. Dat zei de burgemeester ook in zijn nieuwjaarstoespraak. En voorzitter, ik laat hier even een ander geluid horen. Koningstein biedt een kans om woningen te realiseren, meer dan de 18 die in dit plan worden genoemd. Het is gemeentelijk bezit. Het gebouw staat er al en we hebben ook de risico's net van de inspreker gehoord: er zijn funderingsproblemen. Het is een slecht moment om nu te gaan slopen. Dus laten we eerst de funderingsproblemen in de Roos aanpakken. Tot die tijd Koningstein omvormen tot woningen. Het college in het coalitieakkoord zegt dat ze ook 10.000 woningen kunnen bouwen door te verdichten. En Koningstein is de uitgelezen kans om dat te bewijzen. En zo niet, voorzitter ...

De voorzitter: Interruptie, de heer Bruch.

De heer Bruch: Ja, even een korte interruptie: u heeft inspreker gehoord dat het pand dreigt te verloederen? Dus u wilt het laten staan, begrijp ik nog?

De heer Aynan: Ja, voorzitter, en dat ging volgens mij over Edelweiss. En verloedering: dit pand moet sowieso gestript worden, dat staat ook in het voorstel. Dus die kosten maken we sowieso. Maar laten we dan het noodzakelijke met het nodige combineren en er meteen woningen van maken. Voorzitter, Koningstein is de uitgelezen kans om te bewijzen ...

De voorzitter: Interruptie, de heer Drost.

De heer Drost: Ja, voorzitter, ik hoor Jouw Haarlem altijd over een dienstbare overheid en luisteren naar de mensen en omwonenden. U weet ook wel met uw ervaring in de raad dat we het ontzettend vaak in de commissie Ontwikkeling hier hebben over hebben gehad. Participatietraject doorlopen, de wijkraad zit hier ook weer; die heeft hij vaker over ingesproken. We doen nu ook precies wat conform de wens. Waarom gaat u een totaal andere weg op?

De heer Aynan: Dat vind ik een zeer terechte vraag van u. Ik heb er zelf ook mee geworsteld, ook zeg maar met de schaduwfractie besproken. Maar we maken de afweging: de woningnood is hoger dan ooit. En wat wij willen is dat we in ieder geval tijdelijk gebruik kunnen maken van Koningstein voor woningen, totdat de funderingsproblemen zijn aangepakt. Maar ik ben het met u eens. En daarom had ik ook ontzettend veel respect voor uw eigen opstelling richting de ontwikkelaars een Schalkwijk, dat u daar lef heeft getoond, dat u ze heeft gezegd: 40-40-20 gaan we ook bij u toepassen. Ik snap het. Ja, het is geen prettige boodschap richting de wijkraad. Maar dit is zeg maar ... De woningnood is wijkoverstijgend. Ik hoop dat u daar ook begrip voor heeft. Voorzitter, Koningstein is de uitgelezen kans om te bewijzen dat

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, de heer Klaver.

De heer Klaver: Ja, u heeft hij ook technische vragen over gesteld en daar heeft u ook antwoorden op gekregen. En die antwoorden, die gaven eigenlijk aan: ja, wat u wil, is eigenlijk volstrekt onhaalbaar.

De heer Aynan: Nee, dan moet u goed lezen. Een gedeelte ... Ik moest wel even lachen dat één van de argumenten waarom wonen in de Koningstein onhaalbaar is, betrof de parkeernorm. Laten we nou net vanavond een bouwproject besproken hebben waar de parkeernormen nul was. En juist als we in Koningstein sociale woningen gaan realiseren, is dat hartstikke haalbaar. En er zijn ook genoeg parkeerplekken rondom het gebouw. Dus dat argument zie ik niet zo zitten.

De voorzitter: De heer Klaver.

De heer Klaver: U heeft toch ook gelezen in de beantwoording dat de financiële haalbaarheid volstrekt onrealistisch is?

De heer Aynan: Voorzitter, dank ook voor deze interruptie. Ik heb een professionele ontwikkelaar gevraagd om te kijken naar het stuk. Het is zowel bouwtechnisch als financieel zeer haalbaar om daar woningen in te maken, vooral als het ongeveer 50 m² is. Want dan heb je al die buitenruimte die in de technische beantwoording wordt gezegd: die heb je helemaal niet nodig. En de parkeernormen, die hebben we hier ook helemaal niet nodig. En overigens, u heeft net ingestemd met een ander project waar de parkeernormen nul was. En hier hebben we geloof ik 20 plekken rondom het gebouw. Dus het kan technisch allemaal. Het enige bezwaar waar ik zelf echt gewoon het heel moeilijk had, is: hoe communiceer je dit inderdaad naar de bewoners en de wijkraad? Omdat we inderdaad een lang traject achter de rug hebben. Maar nogmaals, de woningnood is zo hoog, dat het lef moeten hebben om te zeggen: we gaan hier wonen.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Kunt u dat advies van de projectontwikkelaar met uw mede raadsleden delen? Dan kunnen wij dat namelijk verifiëren.

De heer Aynan: Dank u wel, ja, dat doe ik met alle liefde, want het was kort dag. Maar dat zal ik doen.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik constateer eigenlijk dat u acht of 10 jaar te laat bent, want in die tijd kwam er een ontwikkelaar, die wilde Koningstein omkatten. En inderdaad hadden we daar veel geld mee kunnen verdienen. Daar is niet voor gekozen. We hebben geluisterd naar de wijkraad en dit is het plan wat voorligt. Nou, u bent gewoon een eenmansfractie, dus veel gewicht zou uw mening niet in de schaal leggen. Dat is jammer maar ik denk dat we dit project maar gewoon door moeten zetten.

De heer Aynan: Nou, voorzitter, in de politiek gaat het niet om gewicht, maar gaat het vooral om ideeën. En ik hoop dat u ook luistert. Want nogmaals: de nood is gewoon zo hoog dat we soms ook op onze schreden terug moeten durven komen. En dat doe ik hier. Met alle excuses vandien, hoor. Maar goed, voorzitter: Koningstein. Verdichten. Het is hier een kans. En zo niet, dan wil ik eigenlijk wel weten waar we dat dan wel allemaal gaan realiseren. Want u heeft gisteren ook allemaal net als het college de mail gekregen van de meedenkgroep van de Ontwikkelzone West. Nou, die hebben gezegd: we willen helemaal niet meedenken. Die ontwikkelzones, ik voorspel u: dat wordt echt gewoon een hels karwei. En dit is ... Koningstein is een kans en laat dat alstublieft grijpen.

De voorzitter: Oké, anderen nog die behoefte hebben aan het woord? Dan geef ik het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou ja, ik proef een ieder geval bij de commissie een ruime meerderheid om hiermee verder te gaan. Dus dank daarvoor. Ik hoor ook de heer Aynan, die zegt: ik heb liever een andere invulling, maar ik zie dat daar ook onvoldoende draagvlak voor is. De vraag van D66: waarom gaan we het nu zelf slopen? Nou, ik denk de inspreker had het al goed gezegd: een nieuw belangrijk element is natuurlijk gewoon de funderingsproblematiek die daar toch een grotere mate is. Ik denk dat we daarom strakke regie willen houden. Ik heb wel van de heer Botter begrepen dat zijn tijd in principe gratis is, maar hij gaat het niet zelf slopen. Wij huren daar toch iemand voor in, die daar ook zorgvuldig met het asbest kan omgaan. Want dat is natuurlijk wel een hele belangrijke. En Edelweiss: wat het college betreft, aan dat gewoon als twee aparte praktijken worden behandeld. Dus ik zal tegen wethouder Vastgoed zeggen dat we dat in principe dan losknippen van dit. Ik denk dat dat ook terecht is. Dan gaat het op de grote stapel verkoop van vastgoed, dus ik kan niet beloven wanneer dan aan de orde komt. Maar dan komt het in ieder geval in procedure om verder te gaan. OPH had nog een vraag gesteld over betrokkenheid van de bewoners. Ja, natuurlijk gaan we de omwonenden goed meenemen in dit proces qua communicatie en et cetera, wat het betekent voor hun huizen en hun omgeving.

De voorzitter: De heer De Groot, is dit de tweede termijn of even een vraag nog?

De heer De Groot: Ja, ik kan toch niet helemaal laten. Mijn collega, de heer Krouwels, heeft dat uitstekend uitgelegd. Maar wethouder, kunt u toch nog toelichten waarom twee jaar geleden hier in de raad expliciet door het college afgeraden is om de risico's die u nu naar u toe trekt, naar u toe te trekken? En nu zegt u in een voorstel, ik begrijp best de overweging, maar u haalt wel echt een stuk risico naar de gemeente toe. Gaat u dat risico afdekken? Hoe gaat u daarmee om?

Wethouder Roduner: Nou, ik denk dat we elementen daar belangrijk zijn: het feit dat wij geconstateerd hebben dat er in het Rozenprieel behoorlijk sprake is van de funderingsproblematiek. Dat is iets wat natuurlijk de laatste periode veel duidelijker naar voren is gekomen; er is veel meer ook onderzoek gedaan in de Rozenprieel, dus ik denk dat dat een extra zorgvuldige afloop vereist. In het stuk staat ook dat we daar dan

ook een gecertificeerd bureau voor in dienst zullen nemen. Ik denk ook, wat ook meegespeeld heeft in ieder geval onze financiële overweging, is dat we ook geconstateerd hebben dat de markt voor woningbouw natuurlijk behoorlijk eens aangetrokken en dat het voor de gemeente ook wel eens financieel aantrekkelijk kan zijn om gewoon een leeg kavel vrij van alle risico's ten aanzien van funderingsproblematiek, ten aanzien van asbest aan de markt aan te bieden, en dat dat ook wel eens tot een extra financieel resultaat kan leiden. Maar de grondexploitatie, die krijgt u nog van ons, dus die gaan we nog opstellen. Maar dat zijn een geval de twee elementen die voor ons reden waren om toch met een ander voorstel naar de raad te komen.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, u zegt: een kavel vrij van financiële risico's, maar daar zit wel een bestemming op: laagbouw. Is dat niet kapitaalvernietiging?

Wethouder Roduner: Nou ja, dat is een expliciete keuze van de raad geweest om aan om dat bestemming kan vaststellen. Dus ja, dat is zoals het is. We kunnen het bestemmingplan ook wel weer omhoog gooien, maar ja, dat kunnen we dan overal doen. Maar dit is dus een duidelijke keuze van de raad op basis van het beeldkwaliteitplan. Wat willen we met dit gebied? We willen aanhechting van het beeld rond de Spaarne. Dus aanhechting van de woning wel aan het Spaarne. Daar is expliciet voor gekozen. En daar hoort ook een bepaald bestemmingsplan bij.

De voorzitter: Oké, de heer Aynan nog.

De heer Aynan: Ik begrijp het argument van: er is hier een heel groot draagvlak voor uw plan. Maar bent u ook bereid om samen met mij en de ontwikkelaar die daar wel kansen ziet, om daar misschien op een middagje naar te kijken?

Wethouder Roduner: Nee, ik denk niet dat we die verwachtingen met elkaar moeten uitspreken als er zo'n duidelijke meerderheid van de raad is die zegt: dit is de route die wij op willen, dit is de kant die wij op willen. Het bestemmingsplan is aangepast; dat staat niet eens meer toe dat we in Koningstein langdurig woningen zouden doen. Het is een pand wat ook niet echt geschikt is voor woningbouw op dit moment. Er moet nog heel veel gebeuren. Ik denk dat we gewoon verder moeten gaan met de route die we zijn ingeslagen.

De voorzitter: Oké, volgens mij is dat helder. Zijn er nog aanvullende vragen of kan de commissie aangeven hoe ze dit punt behandeld wil zien in de raad?'

De heer Aynan: U snapt gezien mijn bijdrage ... Nou, ik denk dat ik wel iets indienen, voorzitter.

De voorzitter: Een bespreekpunt wordt het dan, omdat de fractie Jouw Haarlem overweegt iets in te dienen. U weet wat dat betekent. De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Dan kunnen we toch gewoon en hamerstuk met stemverklaring doen, en even te opwaarderen mocht het zover komen?

De voorzitter: Ja, dat kan ook. Als u het zeker weet, dan ...

De heer Aynan: Als ik GroenLinks daar blij mee maken, dan doe ik dat met alle liefde.

De voorzitter: Nou goed, heel fijn. We hebben toch nog bijna 10 minuten over. Wat we zouden kunnen doen is dat we het agendapunt 17 over de raadsvragen betreffende het verdiepen van Westelijke Randweg behandelen. Ik denk dat we daar namelijk iemand anders heel blij mee maken. Ja, doen we dat even snel? Ja, nee, ik wil niet ... Oprecht, ik wil niet het gevoel geven dat we daar met dingen snel doen of afraffelen. Het is gewoon, het is een kans die ik even wilde grijpen. U voelt zich niet tekortgedaan.

17. Beantwoording raadsvragen ex artikel 38 RVO inzake het onderzoek naar (gedeeltelijke) verdieping Westelijke Randweg (N208) inclusief bijlagen

De voorzitter: Dus agendapunt 17, beantwoording raadsvragen artikel 38, betreft onderzoek naar het gedeeltelijk verdiepen van de Westelijke Randweg op verzoek van de heer Wiedemeijer. En dan geef ik u als eerste het woord.

De heer Wiedemeijer: Ja, en nou wordt het nog even echt heel erg leuk later op de avond. De VVD pakt zijn spullen al in, dus ik weet niet of ze zich nog bij mij deze keer gaan aansluiten. Ik probeer even een paar kernpunten eruit te halen, uit de beantwoording van het college. Ik zal het even vrij beknopt houden. In de beantwoording behandelt het college het nadrukkelijk als een infrastructuurproject, want het wordt ook vergeleken met de Kennemertunnel, die inderdaad – wat je er ook van vindt – vrij duur is. Een van de belangrijke verschillen is dat mijn vragen waren om te kijken naar wat kunnen we doen om te kijken naar woningbouwlocaties die geld opleveren. En met dat geld dat infrastructuurproject mogelijk maken. Een ander belangrijk verschil is dat er hier, dat blijkt ook het eerder vergelijkend onderzoek, dat er sprake is van een andere tunneltechniek: een tunnelbak is namelijk veel goedkoper dan boren. En de Kennemertunnel in de diverse varianten moet er sowieso geboord worden, en die zijn veel duurder. Even los daarvan: wat zijn de effecten van zo'n tunnel? Die zijn al eerder getoetst in 2017 in het zogenaamde meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimte en Transport Noordwest Amsterdam najaar 2017. Daar kwamen twee hele positieve dingen naar voren waardoor ik eigenlijk een handreiking naar zowel de VVD en GroenLinks kan doen. Het is namelijk zeer goed voor de luchtkwaliteit, dus dan is GroenLinks automatisch voor, en de VVD: het is namelijk heel goed voor de doorstroming. Dus dan ook dat het draagvlak al ineens als een pijl omhoog gaat. Nou gaan we kijken van wat heeft de prioriteit van dit project? Want dat is ook een belangrijk element. Op korte termijn, zal ik zelf eerlijk zijn, heeft het project niet extreem veel prioriteit. De belangrijkste prioriteit is het invullen van de ontwikkellocaties die tot 2020-2025 zijn gepland. En daar zit ook veel ambtelijke capaciteit in. Waarom heb ik het toch naar voren gebracht? Er zijn denk ik twee uitdagingen waarom het toch goed is om naar dit soort plannen te kijken. Ten eerste, hebben wij het probleem dat bijna alle gemeenten die ontwikkelen met een verschil tussen het aantal woningen wat ze willen bouwen en de plancapaciteit. Gemiddeld is er zo'n uitval van 20-30%. Ik ben benieuwd welke marge er nu is en wat we gaan doen op het moment dat we met uitval te maken krijgen. Op dit moment geeft het college letterlijk namelijk in de beantwoording aan: op dit moment is de noodzaak niet aanwezig om een onderzoek te doen naar nieuwe potentiële woningbouwlocaties. Op dat gedeelte heb ik wel een andere opvatting, want ik denk ongeacht of je van plan bent om er meer te gaan bouwen, is het goed om in de periode voor na 2025 opties te verzamelen om te kijken wat je daarna gaat doen. Want de plancapaciteit daarna is vrij beperkt, en ik denk dat je wel die opties moet verzamelen. Dat kunnen trouwens ook andere manieren zijn om op andere plekken die opties te verzamelen. Ik denk dat het wel belangrijk is dat het college daar een tijdslijn voor uitzet. En dat kan denk ik oftewel het einde van 2019 zijn of 2020, wanneer de ontwikkelvisies in principe zijn opgesteld. Even kijken of ik nog andere punten had. Onderzoek naar kansrijke locaties kost € 50.000. In principe is dat redelijk beperkt om te kijken of het project gefinancierd kan worden. Dus dan zitten wij echt nog in een heel vroeg stadium om de opties echt concreter te bekijken. De kosten van vijf gelijkvloerse kruisingen is 140 miljoen. Dat zijn de kruisingen die lopen eigenlijk

vanaf de McDonald's bij Delfwijk tot aan waar nu Inholland is bij Zeilweg. Het kan ook zijn dat bijvoorbeeld een gedeelte daarvan wel rendabel is; dat vind ik interessant om op een gegeven moment op termijn te onderzoeken. Dus ik hoop dat ik daarmee mijn ideeën voldoende voor de commissie heb toegelicht.

De voorzitter: Anderen vanuit de commissie die hier op wensen te reageren? De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb die plannen allemaal even bekijken van u. Het ziet er hartstikke goed uit. En ik heb een beetje in twijfel Royal Haskoning; daar heeft Haarlem natuurlijk niet zo'n beste ervaringen mee. Die ook in de plannen een beetje heeft mede ontwikkeld. Dus wij zouden natuurlijk wel met de toekomst natuurlijk wel zo iets als goed idee mee verder kunnen gaan. En dat is natuurlijk voor Haarlem wel iets, je moet op een gegeven moment als het grondbezit minder wordt, moet je iets bedenken. En dit is, lijkt mij, toch wel een toekomstplan. Ik zeg niet dat het allemaal lukt, maar ... En dat we misschien nog een andere partner moeten zoeken in verband met Royal Haskoning, omdat wij natuurlijk met de Waarderhaven niet van die beste ervaringen hebben gehad. Daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik kan mij herinneren dat in 2010 al het idee van de Partij van de Arbeid was om de randweg op de hoogte van Inholland de overkluizen. Het was onderdeel van de coalitieonderhandelingen en was het idee van: nou, daar gaan we dan studentenwoningen of een soort campus van maken. Nou ja, we hebben nu de Koepel, die gaat het allemaal op een andere manier oplossen. En ja, het is altijd een leuk idee maar echt heel erg nieuw is het niet. Maar we zullen zien hoe de stad en de toekomst uit gaat zien

De voorzitter: Nee, de VVD: u heeft geen tijd meer. Nou, drie seconden, omdat het een extra onderwerp is.

De heer Blokpoel: Nou ja, en om de heer Wiedemeijer gewoon te bedanken voor zijn inzet op dit onderwerp. Laten we wel wezen. Hij heeft er toch naar voren gebracht, hulde. We zien het nu nog niet zitten. En inderdaad, het college ziet het ook nog niet zitten. Maar laten we in de loop der tijd, zeker over een jaar of acht, eens kijken om daar meer mee te doen. Nee, maar met alle respect, er wordt lacherig over gedaan, maar de plancapaciteit zoals die er nu ligt, hebben we gewoon nog jaren en jaren en jaren werk aan. En daarop voortbordurend: ja, dan is er inderdaad de serieuze optie om daar naar te kijken.

De voorzitter: De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, ook namens D66 natuurlijk dank aan de heer Wiedemeijer voor zijn volhardendheid in dit dossier. Wat ons betreft is de infrastructuur leidend. We hebben al een aantal keren hier kenbaar gemaakt dat wij nog steeds voorstander zijn van een Kennemertunnel, van het vervolmaken van de ring. Dat is opnieuw ook in de structuurvisie openbare ruimte geland. En een van de andere stappen zou kunnen zijn om daar ongelijkvloerse kruisingen te gaan op de randweg, zodat het meer een ringvorm krijgt en je op die manier de doorstroming stimuleert. Het lastige is dat dat een hele kostbare operatie is, net zoals de Kennemertunnel dat natuurlijk is. En uit dit stuk en ook de college-antwoorden blijkt opnieuw dat de mogelijke opbrengsten van woningbouw met een groot vraagteken die kosten op kunnen vangen. Wat ons betreft, blijft die infrastructuur oplossing nog steeds heel relevant, alleen zal dat niet op hele korte termijn plaatsvinden.

De voorzitter: Ja. De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Ja, ik wilde dan ook wel even de heer Wiedemeijer prijzen om zijn creativiteit. Ja, inderdaad. God, zeg ik ook een keer hetzelfde als de VVD. En ik kan een hele uiteenzetting doen over de kosten en moet je wel een tunnel en provincie-en enzovoort, enzovoort. Nou, dat ga ik u besparen.

De voorzitter: Is het hiermee behandeld in de commissie? Mijnheer Wiedemeijer, wilt u nog een reactie geven? Wilt u nog iets van het college weten? En anders is het 23:00 uur.

De heer Wiedemeijer: Ik ga er vanuit dat ik het college natuurlijk nu heb overgehaald. Nee, zonder grappen: ik neem aan dat het college bij zijn standpunt blijft. Dus ja, ik denk dat dat weinig veranderd.

De voorzitter: Dat is meestal zo, ja. Tenzij u een motie aangenomen weet te krijgen.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik kan veel, maar toveren is niet mijn specialiteit.

De voorzitter: Even een korte reactie van de wethouder.

Wethouder Roduner: Het college blijft bij het standpunt. Wel complimenten voor de heer Wiedemeijer: de eerste artikel 38-vragen waar ik mij voor 300 pagina's aan tekst mocht doorploegen. Dank u wel daarvoor. Natuurlijk laten wij op de plancapaciteit in de toekomst, hoe die zich ontwikkelt; die monitoren, dat weet u. En als er iets gaat spelen met de infrastructuur, ongelijkvloerse kruisingen; nou, dan houden we deze gedachte warm in ons achterhoofd.

18. Sluiting

De voorzitter: Oké. Dan zijn we aan het einde van deze commissievergadering gekomen en ben ik jullie allen hartelijk danken. Sluit ik de vergadering. Ja, mevrouw Kok?

Mevrouw Kok: Is de datum voor de extra vergadering nou al bekend?

De voorzitter: Nee, nog niet; dat gaan de griffier en ik nog eventjes bezuzzelen. Ja? Dank u wel. Welterusten.